

EØS-tillegget

ISSN 1022-9310

til Den europeiske
unions tidende

Nr. 63

26. årgang

8.8.2019

	I EØS-ORGANER	
	1. EØS-komiteen	
2019/EØS/63/01	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/138 av 29. januar 2019 om endring av forordning (EF) nr. 1356/2004, (EF) nr. 1464/2004, (EF) nr. 786/2007, (EF) nr. 971/2008, (EU) nr. 1118/2010, (EU) nr. 169/2011 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 888/2011 og (EU) nr. 667/2013 med hensyn til navnet på innehaveren av godkjenningen av tilsetningsstoffer i fôrvarer	1
2019/EØS/63/02	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/146 av 30. januar 2019 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2015/502 om godkjenning av preparatet av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC R404 som tilsetningsstoff i fôrvarer for melkekyr	4
2019/EØS/63/03	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/221 av 6. februar 2019 om endring av forordning (EF) nr. 785/2007, (EF) nr. 379/2009, (EF) nr. 1087/2009, (EU) nr. 9/2010, (EU) nr. 337/2011 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 389/2011, (EU) nr. 528/2011, (EU) nr. 840/2012, (EU) nr. 1021/2012, (EU) 2016/899, (EU) 2016/997, (EU) 2017/440 og (EU) 2017/896 med hensyn til navnet på innehaveren av godkjenningen og representanten for innehaveren av godkjenningen av visse tilsetningsstoffer i fôrvarer	6
2019/EØS/63/04	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/500 av 25. mars 2019 om fastsettelse av beredskapstiltak innenfor koordinering av trygdeordninger i forbindelse med Det forente kongerikes utmelding av Den europeiske union	10
2019/EØS/63/05	Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2017/1857 av 13. oktober 2017 om anerkjennelse av De forente staters rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer for derivattransaksjoner under tilsyn av Commodity Futures Trading Commission som likeverdige med visse krav i artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre	14
2019/EØS/63/06	Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/2031 av 19. desember 2018 om fastsettelse av at rammereglene som gjelder for sentrale motparter i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, i et begrenset tidsrom er likeverdige i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012	19
2019/EØS/63/07	Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/396 av 19. desember 2018 om endring av delegert forordning (EU) 2015/2205, delegert forordning (EU) 2016/592 og delegert forordning (EU) 2016/1178 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til datoen da clearingplikten får virkning for visse typer kontrakter	22

2019/EØS/63/08	Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/397 av 19. desember 2018 om endring av delegert forordning (EU) 2016/2251 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til siste dato da motparter fortsatt kan anvende sine framgangsmåter for risikostyring for visse OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart	26
2019/EØS/63/09	Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/2030 av 19. desember 2018 om fastsettelse av at rammereglene som gjelder for verdipapirsentraler i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, i et begrenset tidsrom er likeverdige i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014	29
2019/EØS/63/10	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/413 av 14. mars 2019 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 med hensyn til tredjestater anerkjent for anvendelse av sikkerhetsstandarder som er likeverdige med de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart	32
2019/EØS/63/11	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/494 av 25. mars 2019 om visse aspekter ved flysikkerheten i forbindelse med Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands utmelding av Unionen	39
2019/EØS/63/12	Kommisjonsforordning (EU) 2019/225 av 6. februar 2019 om endring av forordning (EF) nr. 748/2009 med hensyn til luftfartøyoperatører som Det forente kongerike er angitt som forvaltningsmedlemsstat for	44
2019/EØS/63/13	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/589 av 11. april 2019 om endring av vedlegg III til forordning (EF) nr. 1251/2008 med hensyn til oppføring av Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland og visse av dets kronbesittelser på listen over tredjestater, territorier, soner eller segmenter som det er tillatt å innføre forsendelser av akvakulturdyr til Den europeiske union fra	47
2019/EØS/63/14	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/591 av 11. april 2019 om endring av vedlegg V til forordning (EF) nr. 136/2004 med hensyn til oppføring av Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland og visse av dets kronbesittelser på listen over tredjestater som det er tillatt å innføre forsendelser av høy og halm til Unionen fra	50
2019/EØS/63/15	Kommisjonens gjennomføringsavgjerd (EU) 2019/599 av 11. april 2019 om endring av vedlegget til vedtak 2007/453/EF med omsyn til BSE-status for Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland med kroneige	53
2019/EØS/63/16	Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/462 av 30. januar 2019 om endring av delegert forordning (EU) 2017/1799 med hensyn til unntaket for Bank of England fra krav om gjennomsiktighet før og etter handel i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014	57
2019/EØS/63/17	Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/460 av 30. januar 2019 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til listen over enheter som er unntatt	60
2019/EØS/63/18	Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/544 av 3. april 2019 om endring av gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/2031 om fastsettelse av at rammereglene som gjelder for sentrale motparter i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, i et begrenset tidsrom er likeverdige i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012	62

2019/EØS/63/19	Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/565 av 28. mars 2019 om endring av delegert forordning (EU) 2015/2205, delegert forordning (EU) 2016/592 og delegert forordning (EU) 2016/1178 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til datoen da clearingplikten får virkning for visse typer kontrakter	64
2019/EØS/63/20	Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/564 av 28. mars 2019 om endring av delegert forordning (EU) 2016/2251 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til siste dato da motparter fortsatt kan anvende sine framgangsmåter for risikostyring for visse OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart	67
2019/EØS/63/21	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/501 av 25. mars 2019 om felles regler som sikrer grunnleggende forbindelser ved gods- og persontransport på vei i forbindelse med Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands utmelding av Unionen	70
2019/EØS/63/22	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/502 av 25. mars 2019 om felles regler som sikrer grunnleggende luftfartsforbindelser i forbindelse med Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands utmelding av Unionen	80

II EFTA-ORGANER

- 1. EFTA-statenes faste komité**
- 2. EFTAs overvåkingsorgan**
- 3. EFTA-domstolen**

III EU-ORGANER

- 1. Kommisjonen**

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) 2019/138

2019/EØS/63/01

av 29. januar 2019

om endring av forordning (EF) nr. 1356/2004, (EF) nr. 1464/2004, (EF) nr. 786/2007, (EF) nr. 971/2008, (EU) nr. 1118/2010, (EU) nr. 169/2011 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 888/2011 og (EU) nr. 667/2013 med hensyn til navnet på innehaveren av godkjenningen av tilsetningsstoffer i fôrvarer(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 13 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I samsvar med rådsdirektiv 70/524/EØF⁽²⁾ ble monensinnatrium og narasin godkjent som tilsetningsstoffer i fôrvarer ved henholdsvis kommisjonsforordning (EF) nr. 1356/2004⁽³⁾ og (EF) nr. 1464/2004⁽⁴⁾.
- 2) I samsvar med forordning (EF) nr. 1831/2003 ble endo-1,4-beta-mannanase og diclazuril godkjent som tilsetningsstoffer i fôrvarer ved henholdsvis kommisjonsforordning (EF) nr. 786/2007⁽⁵⁾, (EF) nr. 971/2008⁽⁶⁾, (EU) nr. 1118/2010⁽⁷⁾, (EU) nr. 169/2011⁽⁸⁾ og Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 888/2011⁽⁹⁾ og (EU) nr. 667/2013⁽¹⁰⁾.
- 3) Innehaveren av godkjenningen, Eli Lilly and Company Ltd, har inngitt en søknad i samsvar med artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1831/2003 der det foreslås å endre navnet på innehaveren av godkjenningen for vedkommende fôrtilsetningsstoffer.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 26 av 30.1.2019, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 31/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantasenitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 2.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rådsdirektiv av 23. november 1970 om tilsetningsstoffer i fôrvarer (EFT L 270 av 14.12.1970, s. 1).

⁽³⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1356/2004 av 26. juli 2004 om den tiårige godkjenningen av tilsetningsstoffet «Elancoban», som tilhører gruppen «koksidiostatika og andre stoffer med legemiddelvirkning», i fôrvarer (EUT L 251 av 27.7.2004, s. 6).

⁽⁴⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1464/2004 av 17. august 2004 om den tiårige godkjenningen av tilsetningsstoffet «Monteban», som tilhører gruppen «koksidiostatika og andre stoffer med legemiddelvirkning», i fôrvarer (EUT L 270 av 18.8.2004, s. 8).

⁽⁵⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 786/2007 av 4. juli 2007 om godkjenning av endo-1,4-beta-mannanase EC 3.2.1.78 (Hemicell) som tilsetningsstoff i fôrvarer (EUT L 175 av 5.7.2007, s. 8).

⁽⁶⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 971/2008 av 3. oktober 2008 om en ny bruk av et koksidiostatikum som tilsetningsstoff i fôrvarer (EUT L 265 av 4.10.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 1118/2010 av 2. desember 2010 om godkjenning av diclazuril som tilsetningsstoff i fôrvarer for oppføringskyllinger (innehaver av godkjenningen: Janssen Pharmaceutica NV) og om endring av forordning (EF) nr. 2430/1999 (EUT L 317 av 3.12.2010, s. 5).

⁽⁸⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 169/2011 av 23. februar 2011 om godkjenning av diclazuril som tilsetningsstoff i fôrvarer for perlehøns (innehaver av godkjenningen: Janssen Pharmaceutica N.V.) EUT L 49 av 24.2.2011, s. 6.

⁽⁹⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 888/2011 av 5. september 2011 om godkjenning av diclazuril som tilsetningsstoff i fôrvarer for oppføringskalkuner (innehaver av godkjenningen: Janssen Pharmaceutica N.V.) og om endring av forordning (EF) nr. 2430/1999 (EUT L 229 av 6.9.2011, s. 9).

⁽¹⁰⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 667/2013 av 12. juli 2013 om godkjenning av diclazuril som tilsetningsstoff i fôrvarer for livkyllinger (innehaver av godkjenningen: Eli Lilly and Company Ltd) og om oppheving av forordning (EF) nr. 162/2003 (EUT L 192 av 13.7.2013, s. 35).

- 4) Innehaveren av godkjenningen hevder at Elanco GmbH, som er en del av Eli Lilly and Company Ltd, med virkning fra 30. mars 2018 eier markedsføringsrettighetene til de berørte tilsetningsstoffene. Innehaveren av godkjenningen har framlagt relevante opplysninger til støtte for anmodningen.
- 5) Den foreslåtte endringen i vilkårene for godkjenningen er av ren administrativ art og innebærer ikke en ny vurdering av de berørte tilsetningsstoffene. Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet er underrettet om søknaden.
- 6) For at Elanco GmbH skal kunne utnytte sine markedsføringsrettigheter, er det nødvendig å endre vilkårene for vedkommende godkjenninger.
- 7) Forordning (EF) nr. 1356/2004, (EF) nr. 1464/2004, (EF) nr. 786/2007, (EF) nr. 971/2008, (EU) nr. 1118/2010, (EU) nr. 169/2011 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 888/2011 og (EU) nr. 667/2013 bør derfor endres.
- 8) Ettersom ingen sikkerhetsgrunner tilsier at endringene fastsatt ved denne forordning må få øyeblikkelig anvendelse, bør det fastsettes en overgangsperiode, slik at eksisterende lagre kan brukes opp.
- 9) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og før.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Endring av forordning (EF) nr. 1356/2004

I kolonne 2 i vedlegget til forordning (EF) nr. 1356/2004 endres «Eli Lilly and Company Limited» til «Elanco GmbH».

Artikkel 2

Endring av forordning (EF) nr. 1464/2004

I kolonne 2 i vedlegget til forordning (EF) nr. 1464/2004 endres «Eli Lilly and Company Limited» til «Elanco GmbH».

Artikkel 3

Endring av forordning (EF) nr. 786/2007

I kolonne 2 i vedlegget til forordning (EF) nr. 786/2007 endres «Eli Lilly and Company Ltd» til «Elanco GmbH».

Artikkel 4

Endring av forordning (EF) nr. 971/2008

I kolonne 2 i vedlegget til forordning (EF) nr. 971/2008 endres «Eli Lilly and Company Ltd» til «Elanco GmbH».

Artikkel 5

Endring av forordning (EU) nr. 1118/2010

I kolonne 2 i vedlegget til forordning (EU) nr. 1118/2010 endres «Eli Lilly and Company Ltd» til «Elanco GmbH».

Artikkel 6

Endring av forordning (EU) nr. 169/2011

I kolonne 2 i vedlegget til forordning (EU) nr. 169/2011 endres «Eli Lilly and Company Ltd» til «Elanco GmbH».

*Artikkel 7***Endring av forordning (EU) nr. 888/2011**

I annen kolonne i vedlegget til forordning (EF) nr. 888/2011 endres «Eli Lilly and Company Ltd» til «Elanco GmbH».

*Artikkel 8***Endring av forordning (EU) nr. 667/2013**

I forordning (EU) nr. 667/2013 gjøres følgende endringer:

- 1) I tittelen endres «Eli Lilly and Company Ltd» til «Elanco GmbH».
- 2) I annen kolonne i vedlegget endres «Eli Lilly and Company Ltd» til «Elanco GmbH».

*Artikkel 9***Overgangstiltak**

Monensinnatrium, narasin, endo-1,4-beta-mannanase og diclazuril som er produsert og merket før datoen for ikrafttreddelsen av denne forordning i samsvar med reglene som gjaldt før nevnte dato, kan fortsatt bringes i omsetning og brukes til lagrene er tømt.

*Artikkel 10***Ikrafttreddelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 29. januar 2019.

For Kommissjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

KOMMISSJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) 2019/146**2019/EØS/63/02**

av 30. januar 2019

om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2015/502 om godkjenning av preparatet av *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 som tilsetningsstoff i fôrvarer for melkekyr(*)

EUROPAKOMMISSJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 13 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I samsvar med forordning (EF) nr. 1831/2003 ble preparatet av *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 godkjent som tilsetningsstoff i fôrvarer for melkekyr ved Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/502⁽²⁾.
- 2) Innehaveren av godkjenningen, Micron Bio-systems Ltd, har inngitt en søknad i samsvar med artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1831/2003 der det foreslås å tilføye navnet på dennes representant til godkjenningen.
- 3) Innehaveren av godkjenningen har framlagt relevante opplysninger til støtte for det faktum at FeedVision BV med virkning fra 30. mars 2019 vil fungere som innehaverens representant for vedkommende tilsetningsstoff.
- 4) Den foreslåtte endringen i vilkårene for godkjenningen er av ren administrativ art og innebærer ikke en ny vurdering av det berørte tilsetningsstoffet. Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet er underrettet om søknaden.
- 5) For at FeedVision BV skal kunne opptre som representant for innehaveren av godkjenningen er det nødvendig å endre vilkårene for godkjenningen. Navnet på representanten bør derfor tilføyes i tittelen på og i vedlegget til nevnte forordning. Navnet på innehaveren av godkjenningen var ikke korrekt stavet i tittelen på gjennomføringsforordning (EU) 2015/502. I tittelen på gjennomføringsforordningen bør derfor navnet på innehaveren av godkjenningen erstattes med riktig stavemåte.
- 6) Gjennomføringsforordning (EU) 2015/502 bør derfor endres.
- 7) Bestemmelsene i denne forordning bør få anvendelse fra datoen for Det forente kongerikes utmelding av Unionen.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

*Artikkel 1***Endringer av gjennomføringsforordning (EU) 2015/502**

I gjennomføringsforordning (EU) 2015/502 gjøres følgende endringer:

- 1) I tittelen endres «Micro Bio-System Ltd» til «Micron Bio-Systems Ltd, representert ved FeedVision BV».
- 2) I annen kolonne i vedlegget endres «Micron Bio-Systems Ltd» til «Micron Bio-Systems Ltd representert ved FeedVision BV».

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 27 av 31.1.2019, s. 12, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 31/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 2.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/502 av 24. mars 2015 om godkjenning av preparatet av *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 som tilsetningsstoff i fôrvarer for melkekyr (innehaver av godkjenningen: Micro Bio-System Ltd) (EUT L 79 av 25.3.2015, s. 57).

*Artikkel 2***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 30. mars 2019.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 30. januar 2019.

For Kommissjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) 2019/221

2019/EØS/63/03

av 6. februar 2019

om endring av forordning (EF) nr. 785/2007, (EF) nr. 379/2009, (EF) nr. 1087/2009, (EU) nr. 9/2010, (EU) nr. 337/2011 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 389/2011, (EU) nr. 528/2011, (EU) nr. 840/2012, (EU) nr. 1021/2012, (EU) 2016/899, (EU) 2016/997, (EU) 2017/440 og (EU) 2017/896 med hensyn til navnet på innehaveren av godkjenningen og representanten for innehaveren av godkjenningen av visse tilsetningsstoffer i fôrvarer(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 13 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 ble 6-fytase, endo-1,4-beta-xylanase, subtilisin, alfa-amylase, endo-1,3(4)-beta-glukanase, preparatet av *Bacillus amyloliquefaciens* (PTA-6507), *Bacillus amyloliquefaciens* (NRRL B-50013) og *Bacillus amyloliquefaciens* (NRRL B-50104) godkjent ved kommisjonsforordning (EF) «nr. 785/2007⁽²⁾, (EF) nr. 379/2009⁽³⁾, (EF) nr. 1087/2009⁽⁴⁾, (EU) nr. 9/2010⁽⁵⁾ og (EU) nr. 337/2011⁽⁶⁾ og Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 389/2011⁽⁷⁾, (EU) nr. 528/2011⁽⁸⁾, (EU) nr. 840/2012⁽⁹⁾, (EU) nr. 1021/2012⁽¹⁰⁾, (EU) 2016/899⁽¹¹⁾, (EU) 2016/997⁽¹²⁾, (EU) 2017/440⁽¹³⁾ og (EU) 2017/896⁽¹⁴⁾.
- 2) Innehaveren av godkjenningen, Danisco Animal Nutrition, rettssubjekt: Danisco (UK) Ltd, har inngitt en søknad i samsvar med artikkel 13 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1831/2003 der det foreslås å tilføye navnet på dennes representant til vedkommende godkjenninger og, for godkjenninger som er gitt i henhold til forordning (EF) nr. 1087/2009 og (EU) nr. 9/2010, å endre navnet på innehaveren av godkjenningen.
- 3) Innehaveren av godkjenningen har framlagt relevante opplysninger til støtte for det faktum at Genencor International B.V. med virkning fra 30. mars 2019 vil fungere som innehaverens representant for vedkommende tilsetningsstoffer. Innehaveren av godkjenningen framla også relevante opplysninger som viser at Finnfeeds International Limited byttet navn til Danisco (UK) Ltd.
- 4) Den foreslåtte endringen i vilkårene for godkjenningene er av ren administrativ art og innebærer ikke en ny vurdering av de berørte tilsetningsstoffene. Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet er underrettet om søknaden.
- 5) For at Genencor International B.V. skal kunne opptre som representant for innehaveren av godkjenningene er det nødvendig å endre vilkårene for godkjenningene.
- 6) Forordning (EF) nr. 785/2007, (EF) nr. 379/2009, (EF) nr. 1087/2009, (EU) nr. 9/2010, (EU) nr. 337/2011 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 389/2011, (EU) nr. 528/2011, (EU) nr. 840/2012, (EU) nr. 1021/2012, (EU) nr. 2016/899, (EU) nr. 2016/997, (EU) nr. 2017/440 og (EU) nr. 2017/896 bør derfor endres.
- 7) Ettersom opplysningene som er framlagt av innehaveren av tillatelsen viser at Genencor International B.V. vil fungere som dennes representant med virkning fra 30. mars 2019, bør denne forordning få anvendelse fra samme dato.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Endring av forordning (EF) nr. 785/2007

I annen kolonne i vedlegget til forordning (EF) nr. 785/2007 endres «Danisco Animal Nutrition» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 35 av 7.2.2019, s. 28, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 31/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 2.

*Artikkel 2***Endring av forordning (EF) nr. 379/2009**

1. I tittelen endres «Danisco Animal Nutrition, rettssubjekt: Danisco (UK) Limited» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til forordning (EF) nr. 379/2009 endres «Danisco Animal Nutrition, rettssubjekt: Danisco (UK) Limited» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 3***Endring av forordning (EF) nr. 1087/2009**

1. I tittelen endres «Danisco Animal Nutrition, rettssubjekt: Finnfeeds International Limited til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til forordning (EF) nr. 1087/2009 endres «Danisco Animal Nutrition, rettssubjekt: Finnfeeds International Limited» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 4***Endring av forordning (EU) nr. 9/2010**

1. I tittelen endres «Danisco Animal Nutrition, Finnfeeds International Limited» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til forordning (EU) nr. 9/2010 endres «Danisco Animal Nutrition (rettssubjekt: Danisco (UK) Limited)» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 5***Endring av forordning (EU) nr. 337/2011**

1. I tittelen endres «Danisco Animal Nutrition» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til forordning (EU) nr. 337/2011 endres «Danisco Animal Nutrition» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 6***Endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 389/2011**

1. I tittelen endres «Danisco Animal Nutrition» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 389/2011 endres «Danisco Animal Nutrition» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 7***Endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 528/2011**

1. I tittelen endres «Danisco Animal Nutrition» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 528/2011 endres «Danisco Animal Nutrition» til «Danisco (UK) Ltd, som opptre som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 8***Endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 840/2012**

1. I tittelen endres «Danisco Animal Nutrition» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 840/2012 endres «Danisco Animal Nutrition (rettssubjekt: Danisco (UK) Limited)» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 9***Endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 1021/2012**

1. I tittelen endres «Danisco Animal Nutrition» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 1021/2012 endres «Danisco Animal Nutrition (rettssubjekt: Danisco (UK) Limited)» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 10***Endring av gjennomføringsforordning (EU) 2016/899**

1. I tittelen endres «Danisco (UK) Ltd» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) 2016/899 endres «Danisco (UK) Ltd» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 11***Endring av gjennomføringsforordning (EU) 2016/997**

1. I tittelen endres «Danisco (UK) Ltd» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) 2016/997 endres «Danisco (UK) Ltd» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 12***Endring av gjennomføringsforordning (EU) 2017/440**

1. I tittelen endres «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) 2017/440 endres «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 13***Endring av gjennomføringsforordning (EU) 2017/896**

1. I tittelen endres «Danisco (UK) Ltd» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».
2. I annen kolonne i vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) 2017/896 endres «Danisco (UK) Ltd» til «Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition og er representert ved Genencor International B.V.».

*Artikkel 14***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 30. mars 2019.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 6. februar 2019.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

-
- (1) EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29.
 - (2) Kommisjonsforordning (EF) nr. 785/2007 av 4. juli 2007 om godkjenning av 6-fytase EC 3.1.3.26 (Phyzyme XP 5000G / Phyzyme XP 5000L) som tilsetningsstoff i fôrvarer (EUT L 175 av 5.7.2007, s. 5).
 - (3) Kommisjonsforordning (EF) nr. 379/2009 av 8. mai 2009 om godkjenning av ny bruk av 6-fytase EC 3.1.3.26 som et tilsetningsstoff i fôrvarer for oppfôringskyllinger, oppfôringskalkuner, verpehøner, oppfôringsender, smågriser (avvente), oppføringssvin og purker (innehaver av godkjenningen: Danisco Animal Nutrition, rettssubjekt: Danisco (UK) Limited) (EUT L 116 av 9.5.2009, s. 6).
 - (4) Kommisjonsforordning (EF) nr. 1087/2009 av 12. november 2009 om godkjenning av et enzympreparat av endo-1,4-betaxylanase framstilt av *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588), subtilisin framstilt av *Bacillus subtilis* (ATCC 2107) og alfa-amylase framstilt av *Bacillus amyloliquefaciens* (ATCC 3978) som tilsetningsstoff i fôrvarer for oppfôringskyllinger, ender og oppfôringskalkuner (innehaver av godkjenningen: Danisco Animal Nutrition, rettssubjekt: Finnfeeds International Limited) (EUT L 297 av 13.11.2009, s. 4).
 - (5) Kommisjonsforordning (EU) nr. 9/2010 av 23. desember 2009 om godkjenning av endo-1,4-betaxylanase framstilt av *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) som tilsetningsstoff i fôrvarer for oppfôringskyllinger, verpehøner, ender og oppfôringskalkuner (innehaver av godkjenningen: Danisco Animal Nutrition, Finnfeeds International Limited) (EUT L 3 av 7.1.2010, s. 10).
 - (6) Kommisjonsforordning (EF) nr. 337/2011 av 7. april 2011 om godkjenning av eit enzympreparat av endo-1,4-betaxylanase og endo-1,3(4)-betaglukanase som tilsetningsstoff i fôrvarer for fjørfe, avvande smågrisar og oppføringssvin (innehavar av godkjenninga: Danisco Animal Nutrition) (EUT L 94 av 8.4.2011, s. 19).
 - (7) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 389/2011 av 19. april 2011 om godkjenning av eit enzympreparat av endo-1,4-betaxylanase, subtilisin og alfa-amylase som tilsetningsstoff i fôrvarer for verpehøner (innehavar av godkjenninga: Danisco Animal Nutrition) (EUT L 104 av 20.4.2011, s. 7).
 - (8) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 528/2011 av 30. mai 2011 om godkjenning av endo-1,4-betaxylanase framstilt av *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) som tilsetningsstoff i fôrvarer for avvande smågrisar og for oppføringssvin (innehavar av godkjenninga: Danisco Animal Nutrition) (EUT L 143 av 31.5.2011, s. 10).
 - (9) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 840/2012 av 18. september 2012 om godkjenning av 6-fytase (EC 3.1.3.26) framstilt av *Schizosaccharomyces pombe* (ATCC 5233) som tilsetningsstoff i fôrvarer for alle oppføringsfugleartar bortsett frå oppføringskjuklingar, oppføringskalkunar og oppføringsender, og alle fugleartar meinte for egglegging bortsett fra verpehøner (innehavar av godkjenninga: Danisco Animal Nutrition) (EUT L 252 av 19.9.2012, s. 14).
 - (10) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1021/2012 av 6. november 2012 om godkjenning av endo-1,4-betaxylanase framstilt av *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) som tilsetningsstoff i fôrvarer for mindre utbredte fjørfearter unntatt ender (innehaver av godkjenningen: Danisco Animal Nutrition) (EUT L 307 av 7.11.2012, s. 68).
 - (11) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/899 av 8. juni 2016 om godkjenning av 6-fytase framstilt av *Trichoderma reesei* (ATCC SD-6528) som tilsetningsstoff i fôrvarer for alle fjørfearter og svin (unntatt spedgriser) (innehaver av godkjenningen: Danisco (UK) Ltd) (EUT L 152 av 9.6.2016, s. 15).
 - (12) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2016/997 av 21. juni 2016 om godkjenning av endo-1,4-betaxylanase (EC 3.2.1.8) framstilt av *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) og endo-1,3(4)-betaglukanase (EC 3.2.1.6) framstilt av *Trichoderma reesei* (ATCC SD 2106) som tilsetningsstoff i fôrvarer for purker i laktasjon og mindre utbredte arter av svin (innehaver av godkjenningen: Danisco (UK) Ltd) (EUT L 164 av 22.6.2016, s. 4).
 - (13) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2017/440 av 13. mars 2017 om godkjenning av preparatet av *Bacillus amyloliquefaciens* (PTA-6507), *Bacillus amyloliquefaciens* (NRRL B-50013) og *Bacillus amyloliquefaciens* (NRRL B-50104) som tilsetningsstoff i fôrvarer for oppføringskyllinger, livkyllinger og mindre utbredte fjørfearter til oppføring og mindre utbredte fjørfearter til egglegging (innehaver av godkjenningen: Danisco (UK) Ltd, som opptrer som Danisco Animal Nutrition) (EUT L 67 av 14.3.2017, s. 74).
 - (14) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2017/896 av 24. mai 2017 om godkjenning av et preparat av 6-fytase framstilt av *Trichoderma reesei* (ATCC SD-6528) som tilsetningsstoff i fast form i fôrvarer for alle fjørfearter og alle svinerter (unntatt spedgriser) (innehaver av godkjenningen: Danisco (UK) Ltd) (EUT L 138 av 25.5.2017, s. 123).
-

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2019/500**2019/EØS/63/04****av 25. mars 2019****om fastsettelse av beredskapstiltak innenfor koordinering av trygdeordninger i forbindelse med Det forente kongerikes utmelding av Den europeiske union(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 48,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽¹⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union (TEU). Traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, det vil si fra 30. mars 2019, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) I mangel av en utmeldingsavtale eller ved forlengelse av toårsperioden etter Det forente kongerikes underretning om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen vil Unionens regler for koordinering av trygdeordninger fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009⁽³⁾ opphøre å gjelde for og i Det forente kongerike fra 30. mars 2019.
- 3) Personer som i egenskap av unionsborgere legitimt har utøvd sin rett til fri bevegelighet eller etableringsadgang som nedfelt i artikkel 45 og 49 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) før datoen for Det forente kongerikes utmelding av Unionen, samt deres familiemedlemmer og etterlatte, kan følgelig ikke lenger påberope seg Unionens regler for koordinering av trygdeordninger med hensyn til sine trygderettigheter på grunnlag av forhold og inntrufne begivenheter og trygdetid, lønnet arbeid, selvstendig virksomhet eller botid som er tilbakelagt før utmeldingsdatoen, og som berører Det forente kongerike. Statsløse personer og flyktninger som er eller har vært underlagt lovgivningen i én eller flere medlemsstater, og som er eller har vært i situasjoner som berører Det forente kongerike, samt deres familiemedlemmer og etterlatte, vil også bli påvirket.
- 4) For å nå målet om å trygge trygderettigheter for berørte personer bør medlemsstatene fortsette å anvende Unionens prinsipper om likebehandling, sidestilling og sammenlegging fastsatt ved forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 samt de reglene i nevnte forordninger som er nødvendige for å gi virkning til nevnte prinsipper, med hensyn til personer som omfattes, faktiske forhold eller hendelser som har funnet sted og tid som er tilbakelagt før Det forente kongerikes utmelding av Unionen.
- 5) Denne forordning berører ikke eksisterende trygdeavtaler og avtaler mellom Det forente kongerike og en eller flere medlemsstater som er i samsvar med artikkel 8 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikkel 9 i forordning (EF) nr. 987/2009. Denne forordning berører ikke Unionens eller medlemsstatenes mulighet til å treffe tiltak med hensyn til forvaltningssamarbeid og utveksling av opplysninger med vedkommende institusjoner i Det forente kongerike med henblikk på å gi virkning til prinsippene i denne forordning. Denne forordning berører heller ikke Unionens eller medlemsstatenes eventuelle myndighet til å inngå trygdeavtaler eller konvensjoner med tredjestater eller med Det forente kongerike som dekker perioden etter den dagen traktatene opphøre å gjelde for Det forente kongerike.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 85 I av 27.3.2019, s. 35, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 32/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 4.

(1) Europaparlamentets holdning av 13. mars 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 19. mars 2019.

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 av 29. april 2004 om koordinering av trygdeordninger (EUT L 166 av 30.4.2004, s. 1).

(3) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 av 16. september 2009 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger (EUT L 284 av 30.10.2009, s. 1).

- 6) Denne forordning berører ikke eventuelle rettigheter som ble ervervet eller som var i ferd med å erverves i samsvar med lovgivningen i en medlemsstat i løpet av perioden før anvendelsesdatoen for denne forordning. Et godt samarbeid er nødvendig for at slike rettighetene vernes og opprettholdes. Det er viktig å sikre at berørte personer har tilgang til hensiktsmessige og rettidige opplysninger.
- 7) Ettersom målet for denne forordning, som er å oppnå ensartet ensidig anvendelse av trygdeprinsippene om likebehandling, sidestilling og sammenlegging, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene, og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 8) I betraktning av at traktatene i mangel av en utmeldingsavtale eller en forlengelse av fristen på to år etter Det forente kongerikes underretning om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen opphører å gjelde for Det forente kongerike fra 30. mars 2019, og i betraktning av behovet for å skape rettssikkerhet, ble det ansett som hensiktsmessig å gi mulighet for et unntak fra åtteukersperioden nevnt i artikkel 4 i protokoll 1 om nasjonalforsamlingenes rolle i Den europeiske union, som er vedlagt TEU, TEUV og traktaten om opprettelse av Det europeiske atomenergifellesskap.
- 9) Denne forordning bør omgående tre i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende den europeiske union* og bør få anvendelse fra dagen etter at traktatene opphøre å gjelde for Det forente kongerike, med mindre en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike har trådt i kraft innen nevnte dato.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Definisjoner

I denne forordning gjelder definisjonene fastsatt i artikkel 1 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikkel 1 i forordning (EF) nr. 987/2009.

Artikkel 2

Personer som omfattes

Denne forordning får anvendelse på følgende personer:

- a) Borgere i en medlemsstat, statsløse personer og flyktninger som er eller har vært underlagt én eller flere medlemsstaters lovgivning, og som er eller har vært i en situasjon som berører Det forente kongerike før anvendelsesdatoen for denne forordning, samt deres familiemedlemmer og etterlatte.
- b) Borgere i Det forente kongerike som er eller har vært underlagt én eller flere medlemsstaters lovgivning før anvendelsesdatoen for denne forordning, samt deres familiemedlemmer og etterlatte.

Artikkel 3

Områder som omfattes

Denne forordning får anvendelse på alle deler av trygdesystemet fastsatt i artikkel 3 i forordning (EF) nr. 883/2004.

Artikkel 4

Likebehandling

Prinsippet om likebehandling som fastsatt i artikkel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004 får anvendelse på personene nevnt i artikkel 2 i denne forordning med hensyn til situasjoner som har funnet sted før anvendelsesdatoen for denne forordning.

Artikkel 5

Sidestilling og sammenlegging

1. Prinsippet om sidestilling som fastsatt i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 883/2004 får anvendelse med hensyn til ytelser eller inntekter som er ervervet og forhold eller hendelser som har funnet sted før anvendelsesdatoen for denne forordning.
2. Prinsippet om sammenlegging som fastsatt i artikkel 6 i forordning (EF) nr. 883/2004 får anvendelse med hensyn til trygdetid, tid med lønnet arbeid eller selvstendig virksomhet eller botid i Det forente kongerike før anvendelsesdatoen for denne forordning.
3. Alle andre bestemmelser i forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 som er nødvendige for å gi virkning til prinsippene fastsatt i nr. 1 og 2 i denne artikkel, får anvendelse.

Artikkel 6

Forbindelser med andre koordineringsinstrumenter

1. Denne forordning berører ikke eksisterende trygdeavtaler og avtaler mellom Det forente kongerike og en eller flere medlemsstater som er i samsvar med artikkel 8 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikkel 9 i forordning (EF) nr. 987/2009.
2. Denne forordning berører ikke trygdeavtaler og avtaler mellom Det forente kongerike og én eller flere medlemsstater som er inngått etter den dagen traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU, og som omfatter tidsrommet før anvendelsesdatoen for denne forordning, forutsatt at nevnte avtaler gir virkning til prinsippene fastsatt i artikkel 5 nr. 1 og 2 i denne forordning, anvender bestemmelsene nevnt i artikkel 5 nr. 3 i denne forordning, bygger på prinsippene i forordning (EF) nr. 883/2004 og er i tråd med dens intensjoner.

Artikkel 7

Rapportering

Ett år etter anvendelsesdatoen for denne forordning skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om gjennomføringen av denne forordning. Rapporten skal særlig omhandle praktiske problemer som oppstår for berørte personer, herunder som følge av manglende kontinuitet i koordineringen av trygdeordninger.

Artikkel 8

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning tretr i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU.

Denne forordning får imidlertid ikke anvendelse dersom en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i TEU har trådt i kraft innen anvendelsesdatoen for denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg 25. mars 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

G. CIAMBA

Formann

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING (EU) 2017/1857**2019/EØS/63/05****av 13. oktober 2017****om anerkjennelse av De forente staters rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer for derivattransaksjoner under tilsyn av Commodity Futures Trading Commission som likeverdige med visse krav i artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 13 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Artikkel 13 i forordning (EU) nr. 648/2012 fastsetter en ordning med sikte på å etablere løsninger som sikrer samsvar mellom de rettslige kravene som er fastsatt av Unionen og av tredjestater på det området som omfattes av nevnte forordning. En av disse løsningene er at Kommisjonen gis myndighet til å vedta beslutninger om å erklære at en tredjestats rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer er likeverdige med kravene i artikkel 4, 9, 10 og 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, slik at motparter som inngår en transaksjon som er omfattet av nevnte forordning, dersom minst en av motpartene er etablert i den berørte tredjestaten, anses å ha oppfylt disse kravene ved å oppfylle kravene i denne tredjestats rettsorden. Denne erklæringen om likeverdighet gjør det mulig å unngå overlappende eller motstridende regler og bidrar dermed til å nå det overordnede målet i forordning (EU) nr. 648/2012 om å redusere systemrisikoen og øke gjennomskiktigheten i derivatmarkedene ved å sikre en internasjonalt ensartet anvendelse av prinsippene som er avtalt med Unionens internasjonale partnere og fastsatt i nevnte forordning.
- 2) I artikkel 11 nr. 1, 2 og 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, som spesifisert i de tekniske standardene som er vedtatt i henhold til artikkel 11 nr. 14 bokstav a) og b) og artikkel 11 nr. 15 i nevnte forordning, fastsettes Unionens rettslige krav til rettidig bekreftelse, porteføljekomprimering og -avstemming med hensyn til OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, de verdsettings- og tvisteløsningsforpliktelsene som gjelder for disse kontraktene («teknikker for reduksjon av operasjonell risiko»), samt de forpliktelsene som gjelder ved utveksling av sikkerhet («marginer») mellom motpartene.
- 3) For at en tredjestats rettsorden skal anses som likeverdig med rettsordenen i Unionen når det gjelder teknikker for reduksjon av operasjonell risiko og marginkrav, bør de vesentlige resultatene innenfor de gjeldende rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene være likeverdige med Unionens krav med hensyn til de reguleringsmålene som nås. Formålet med denne likeverdighetsvurderingen er derfor å kontrollere at de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene i De forente stater (USA) sikrer at OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, og som inngås av minst én motpart som er etablert i denne tredjestaten, ikke utsetter finansmarkeder i Unionen for et høyere risikonivå enn disse markedene kan bli utsatt for gjennom denne typen derivatkontrakter inngått av motparter som er etablert i Unionen, og følgelig ikke utgjør en uakseptabelt stor systemrisiko i Unionen.
- 4) Den 1. september 2013 mottok Kommisjonen tekniske råd fra Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) om de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene i USA⁽²⁾, blant annet med hensyn til teknikker for reduksjon av operasjonell risiko som får anvendelse på OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart. I sin tekniske uttalelse fastslo ESMA at de rettslig bindende kravene når det gjelder rettidig bekreftelse,

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 265 av 14.10.2017, s. 23, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 35/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 7.

(1) EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

(2) ESMA/2013/BS/1157, Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR — US, Final report, European Securities and Markets Authority, 1. september 2013.

porteføljevstemming eller porteføljekomprimering i USA, var likeverdige med de rettslig bindende kravene som får anvendelse i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012. På tidspunktet for vurderingen anså ESMA imidlertid at USAs ordning for tvisteløsning ikke var likeverdig med ordningen omhandlet i artikkel 11 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012. ESMA fastslo også at det på det tidspunktet ikke var mulig å vurdere likeverdigheten mellom ordninger for bilaterale marginer ettersom de tekniske standardene som spesifiserer reglene for bilaterale marginer i Unionen, ennå ikke var utarbeidet.

- 5) Kommisjonen har i sin vurdering tatt hensyn til ESMAAs råd og til utviklingen av regelverk siden den gang. Denne beslutning bygger imidlertid ikke bare på en sammenlignende analyse av de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige kravene som gjelder i USA, men også på en vurdering av resultatet av disse kravene og av om de er tilstrekkelige til å redusere den risikoen som følger av disse kontraktene, på en måte som anses som likeverdig med resultatet av kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 6) De gjeldende rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene som gjelder i USA for OTC-derivatkontrakter, er fastsatt i avdeling VII i Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act (heretter kalt «Dodd-Frank-loven») og i de særlige gjennomføringsreglene som er vedtatt av Commodity Futures Trading Commission («heretter kalt CFTCs bestemmelser»). Dodd-Frank-loven, som trådte i kraft i juli 2010, innførte nye rammeregler for visse OTC-derivater som defineres som bytteavtaler i avsnitt 1a(47) i Commodity Exchange Act («CEA»), med sikte på å redusere systemrisikoen, øke gjennomsiktigheten og fremme markedets integritet i finanssystemet. CFTC har jurisdiksjon over bytteavtaler, og de fleste av de operative bestemmelsene i avdeling VII i Dodd-Frank-loven trådte i kraft i 2011.
- 7) De teknikkene for reduksjon av operasjonell risiko for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, som er tilføyd i et nytt avsnitt 4s(i) i CEA gjennom avsnitt 731 i Dodd-Frank-loven, får anvendelse på bytteavtalehandlere («swap dealers») og større deltakere i bytteavtalemarkedet («major swap participants»), som definert i CEA. Denne beslutning bør derfor omfatte de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene for rettidig bekreftelse, porteføljekomprimering og -avstemming, verdsettings- og tvisteløsningsforpliktelser samt marginkrav for bytteavtalehandlere og større deltakere på bytteavtalemarkedet som er etablert i USA og har tillatelse og er underlagt tilsyn i samsvar med CFTCs bestemmelser. Dette vedtak bør imidlertid ikke omfatte USA rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer for personer som er registrert hos Securities and Exchange Commission som en handler i verdipapirbaserte bytteavtaler («security-based swap dealer») eller større deltakere på markedet for verdipapirbaserte bytteavtaler («major security-based swap participant») i henhold til Securities Exchange Act av 1934 (15 U.S.C. 78a ff).
- 8) CFTCs bestemmelser om teknikker for reduksjon av operasjonell risiko for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, inneholder forpliktelser som tilsvare forpliktelsene fastsatt i artikkel 11 nr. 1 og 2 i forordning (EU) nr. 648/2012. Særlig del 23 underavsnitt I i CFTCs bestemmelser inneholder spesifikke detaljerte krav med hensyn til rettidig bekreftelse, porteføljekomprimering, porteføljevstemming, transaksjonsverdsetting og tvisteløsning som får anvendelse på OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart. Kravene angitt i CFTCs bestemmelser er likeverdige med de relevante kravene i forordning (EU) nr. 648/2012 på alle følgende punkter: i) hyppigheten og tersklene for porteføljevstemming stemmer overens, ii) fristene for rettidig bekreftelse stemmer overens, iii) krav til porteføljekomprimering etter prinsippet «overhold eller forklar», iv) krav til daglig verdsetting av ikke-clearede transaksjoner. I betraktning av den begrensede virkningen av forskjellene i anvendelsesområdet for kravene til avtaler om hvordan tvister løses, bør disse kravene også anses som likeverdige med kravene i forordning (EU) nr. 648/2012 om tvisteløsning.
- 9) På grunnlag av det ovenstående bør CFTCs rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer for bytteavtalehandlere og større deltakere på bytteavtalemarkedet, i forbindelse med bytteavtaler som er underlagt CFTCs jurisdiksjon som definert i avsnitt 1a(47) i CEA, anses som likeverdige med kravene i forordning (EU) nr. 648/2012 når det gjelder rettidig bekreftelse, porteføljekomprimering og -avstemming, verdsettings- og tvisteløsningsforpliktelser som får anvendelse på OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, som fastsatt i artikkel 11 nr. 1 og artikkel 11 nr. 2 i nevnte forordning.

- 10) Når det gjelder marginene for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, skal CFTCs rettslig bindende krav bestå av marginkravene for bytteavtaler som ikke er clearert, for bytteavtalehandlere og større deltakere på bytteavtalemarkedet (Margin Requirements for Uncleared Swaps for Swap Dealers and Major Swap Participants), offentliggjort i januar 2016 (heretter kalt «regel for endelig margin»), og marginkravene for bytteavtaler som ikke er clearert, for bytteavtalehandlere og større deltakere på bytteavtalemarkedet – anvendelse av marginkravene over landegrensene (Margin Requirements for Uncleared Swaps for Swap Dealers and Major Swap Participants — Cross Border Application of the Margin Requirements) (heretter kalt «regel for margin på tvers av landegrensene»), offentliggjort i august 2016.
- 11) Mens CFTCs bestemmelser om teknikker for reduksjon av operasjonell risiko for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, får anvendelse på alle bytteavtalehandlere og større deltakere på bytteavtalemarkedet, får CFTCs bestemmelser om marginer for slike OTC-derivatkontrakter anvendelse bare på bytteavtalehandlere og større deltakere på bytteavtalemarkedet som ikke er underlagt en tilsynsmyndighet («prudential regulator»). CEAs definisjon av «tilsynsmyndighet» omfatter følgende organer: Board of Governors of the Federal Reserve System, Office of the Comptroller of the Currency, Federal Deposit Insurance Corporation, Farm Credit Administration og Federal Housing Finance Agency.
- 12) I henhold til CFTCs bestemmelser om marginer for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, kreves det bare at startmargin utveksles med en «omfattet motpart» («covered counterparty») som definert i avsnitt 23.151 i CFTCs bestemmelser. En omfattet motpart er en motpart som er en finansiell sluttbruker med betydelig eksponering mot bytteavtaler, eller et bytteavtaleforetak som inngår en bytteavtale med et omfattet bytteavtaleforetak. I henhold til avsnitt 23.150 i CFTCs bestemmelser er den betydelige eksponeringen mot bytteavtaler en gjennomsnittlig daglig nominell verdi av ikke-cleared OTC-derivatkontrakter som overstiger 8 milliarder USD, mens den tilsvarende terskelen i artikkel 28 i delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/2251⁽¹⁾ er 8 milliarder euro. I Unionen har kravet om å utveksle variasjonsmarginer ikke noen vesentlighetsterskel, og det får anvendelse på alle motparter som omfattes av artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012. I henhold til regelen for endelig margin i CFTCs bestemmelser er kombinert minste overføringsbeløp for start- og variasjonsmarginer 500 000 USD, mens det tilsvarende kravet i artikkel 25 i delegert forordning (EU) 2016/2251 er 500 000 euro. I betraktning av den begrensede virkningen av valutadifferansen, bør disse beløpene anses som likeverdige.
- 13) Kravene i regelen for endelig margin får anvendelse på bytteavtaler, som omfatter nesten alle kontrakter som defineres som OTC-derivater i forordning (EU) nr. 648/2012, bortsett fra valutaterminkontrakter og valutabytteavtaler, som det ikke er fastsatt noe krav for i regelen for endelig margin. CFTCs bestemmelser fastsetter heller ikke noen spesifikk behandling av strukturerte produkter, herunder obligasjoner med fortrinnsrett og verdipapiriseringer. I Unionen er valutabytteavtaler og valutaterminkontrakter unntatt fra startmarginkravene, og derivater som er knyttet til obligasjoner med fortrinnsrett for sikringsformål, kan også unntas fra startmarginkravene. Denne beslutning bør derfor få anvendelse på OTC-derivater som er omfattet av marginer i henhold til både unionsretten og CFTCs bestemmelser.
- 14) Kravene i CFTCs bestemmelser om beregning av startmargin er likeverdige med kravene i forordning (EU) nr. 648/2012. I likhet med vedlegg IV til delegert forordning (EU) 2016/2251 tillater CFTCs bestemmelser at det brukes en standardisert modell. Alternativt kan interne modeller eller tredjeparters modeller brukes til denne beregningen dersom disse modellene inneholder visse spesifikke parametere, herunder minste konfidensintervaller og marginrisikoperioder, og visse historiske data, herunder stressperioder. Disse modellene skal godkjennes av CFTC eller en registrert sammenslutning for terminhandel.
- 15) Kravene i CFTCs bestemmelser om godtakbare sikkerheter og om hvordan slike sikkerheter innehas og holdes atskilt, er likeverdige med bestemmelsene i artikkel 4 i delegert forordning (EU) 2016/2251. CFTCs bestemmelser inneholder en likeverdig liste over godtakbare sikkerheter, og i innledningen til regelen for endelig margin angis det at bytteavtalehandlere og større deltakere i bytteavtalemarkedet som ikke er underlagt en tilsynsmyndighet, bør ta hensyn

⁽¹⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/2251 av 4. oktober 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for risikoreduksjonsteknikker for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart (EUT L 340 av 15.12.2016, s. 9).

til konsentrasjoner av sikkerheter. CFTCs krav om marginer for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, bør derfor anses som likeverdige med kravene i artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012.

- 16) Når det gjelder likeverdig vern av taushetsplikten i USA, er opplysninger som innehas av CFTC og andre føderale reguleringsmyndigheter, underlagt personvernloven (Privacy Act) og loven om informasjonsfrihet (Freedom of Information Act, heretter kalt «FOIA»). I henhold til FOIA må en enkeltperson eller en organisasjon i mange tilfeller treffe tiltak for å sikre fortrolig behandling av innsendte opplysninger. Derfor gir personvernloven og FOIA garantier for taushetsplikt, herunder vern av forretningshemmeligheter som myndighetene deler med tredjeparter, som tilsvarende garantiene angitt i avdeling VIII i forordning (EU) nr. 648/2012. USAs krav bør anses å gi et likeverdig vern av taushetsplikten som det vernet som garanteres ved forordning (EU) nr. 648/2012.
- 17) Når det gjelder effektivt tilsyn og effektiv håndheving av de rettslige rammene i USA, har CFTC omfattende undersøkelses- og overvåkingsmyndighet til å vurdere overholdelse med hensyn til rettidig bekreftelse, porteføljekomprimering og -avstemming, verdsettings- og tvisteløsningsforpliktelser som får anvendelse på OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart. CFTC kan treffe en rekke tilsynstiltak for å stanse eventuelle overtredelser av gjeldende krav. For tilfeller av overtredelser av de gjeldende kravene omfatter USAs rettslige rammer dessuten bestemmelser både om sivilrettslige sanksjoner, herunder midlertidige eller permanente forbud eller påbud, og bøter, og om strafferettslige sanksjoner. Disse tiltakene bør derfor anses å sikre en effektiv anvendelse av de relevante rettslige, reguleringsmessige og håndhevingsmessige rammene i Dodd-Frank-loven, bestemmelsene i CEA og CFTCs bestemmelser på en rettferdig måte som ikke skaper vridning, for å sikre effektivt tilsyn og effektiv håndheving.
- 18) Kommisjonen skal i samarbeid med ESMA fortsatt løpende overvåke utviklingen og den effektive gjennomføringen av de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene i USA for OTC-derivatkontrakter med hensyn til rettidig bekreftelse, porteføljekomprimering og -avstemming, verdsetting, tvisteløsning og marginkrav for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, som danner grunnlaget for denne beslutning. Dette bør ikke berøre Kommisjonens mulighet til når som helst å foreta en særlig gjennomgåelse dersom relevant utvikling gjør det nødvendig for Kommisjonen å vurdere på nytt likeverdigheten som er gitt i henhold til denne beslutning. En slik ny vurdering kan medføre at denne beslutning oppheves.
- 19) Tiltakene fastsatt i denne beslutning er i samsvar med uttalelse fra Den europeiske verdipapirkomité.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Ved anvendelsen av artikkel 13 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal De forente stater (USAs) rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer når det gjelder teknikker for reduksjon av operasjonell risiko, som anvendes på transaksjoner som reguleres som bytteavtaler («swaps») av CFTC (Commodity Futures Trading Commission) i henhold til avsnitt 721(a)(21) i Dodd-Frank-loven, og som ikke cleares gjennom en sentral motpart, anses som likeverdige med kravene i artikkel 11 nr. 1 og 2 i forordning (EU) nr. 648/2012 dersom minst en av motpartene i disse transaksjonene er etablert i USA og registrert hos CFTC som en bytteavtalehandler eller større deltaker i bytteavtalemarkedet.

Artikkel 2

Ved anvendelsen av artikkel 13 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal USAs rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer når det gjelder utveksling av sikkerheter, som anvendes på transaksjoner som reguleres som bytteavtaler («swaps») av CFTC (Commodity Futures Trading Commission) i henhold til avsnitt 721(a)(21) i Dodd-Frank-loven, og som ikke cleares gjennom en sentral motpart, anses som likeverdige med kravene angitt i artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 dersom minst en av motpartene i disse transaksjonene er etablert i USA og registrert hos CFTC som en

bytteavtalehandler eller større deltaker i bytteavtalemarkedet, og denne motparten er omfattet av marginkravene for bytteavtaler som ikke er clearert, for bytteavtalehandlere og større deltakere på bytteavtalemarkedet, og av marginkravene for bytteavtaler som ikke er clearert, for bytteavtalehandlere og større deltakere på bytteavtalemarkedet – anvendelse av marginkravene over landegrensene.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 13. oktober 2017.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING (EU) 2018/2031**2019/EØS/63/06****av 19. desember 2018****om fastsettelse av at rammereglene som gjelder for sentrale motparter i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, i et begrenset tidsrom er likeverdige i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 25 nr. 6, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland («Det forente kongerike») underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union. Traktatene vil opphøre å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, dvs. fra 30. mars 2019, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) Som meddelt i kommisjonsmeldingen av 13. november 2018 «Preparing for the withdrawal of the United Kingdom from the European Union on 30 March 2019: a Contingency Action Plan»⁽²⁾ («nødhandlingsplanen»), kan en utmelding uten en avtale utgjøre en risiko for den finansielle stabiliteten i Unionen og dens medlemsstater. For å forebygge slike risikoer er det berettiget og i Unionens og dens medlemsstaters interesse å sikre at sentrale motparter som allerede har tillatelse i Det forente kongerike, i et begrenset tidsrom kan fortsette å yte clearingtjenester i Unionen etter 29. mars 2019.
- 3) Sentral clearing øker gjennomsiktigheten i markedet, reduserer kredittrisikoen og begrenser spredningsrisikoen i tilfelle av mislighold hos en eller flere deltakere i en sentral motpart. Yting av slike tjenester er derfor avgjørende for å sikre finansiell stabilitet. Et avbrudd i ytingen av clearingtjenester kan også påvirke gjennomføringen av sentralbankers penge- og valutapolitikk dersom transaksjonene cleares i en valuta utstedt av en sentralbank i Unionen. Dessuten er finansielle instrumenter som cleares av sentrale motparter, også viktige for finansformidlere og deres kunder, f.eks. for å sikre renterisikoer, og et avbrudd i ytingen av clearingtjenester kan derfor også skape risiko for realøkonomien i Unionen.
- 4) Per 31. desember 2017 var den utestående nominelle verdien av OTC-derivater på mer enn 500 billioner euro på verdensbasis, hvorav rentederivater utgjorde mer enn 75 % og valutaderivater nesten 20 %. Rundt 30 % av alle OTC-derivater er angitt i euro og andre valutaer innenfor Unionen. Markedet for sentral clearing av OTC-derivater er svært konsentrert, særlig markedet for sentral clearing av OTC-rentederivater, der rundt 97 % cleares i én sentral motpart i Det forente kongerike⁽³⁾.
- 5) Fra 30. mars 2019 vil sentrale motparter i Det forente kongerike bli «sentrale motparter fra tredjestater», og de kan dermed bare yte clearingtjenester dersom de er anerkjent av den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) i samsvar med artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012. Dersom sentrale motparter i Det forente kongerike ikke er anerkjent, kan motparter etablert i Unionen ikke clear OTC-derivater som er omfattet av clearingplikten i henhold til artikkel 4 i forordning (EU) nr. 648/2012, i sentrale motparter i Det forente kongerike. Denne situasjonen kan gi disse motpartene midlertidige utfordringer med hensyn til å oppfylle sine clearingplikter, noe som igjen kan utgjøre en risiko for den finansielle stabiliteten og gjennomføringen av penge- og valutapolitikken i Unionen og dens medlemsstater. Som meddelt i nødhandlingsplanen er det derfor nødvendig at det i slike ekstraordinære situasjoner fastsettes at de rettslige og tilsynsmessige rammene som gjelder for sentrale motparter i Det forente kongerike, anses som likeverdige i et strengt begrenset tidsrom og under bestemte forhold, slik at disse sentrale motpartene kan fortsette å yte clearingtjenester i Unionen.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 325 av 20.12.2018, s. 50, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 35/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 7.

⁽¹⁾ EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2018) 880 endelig utgave.

⁽³⁾ Den internasjonale oppgjørsbank, «Statistical release: OTC derivatives statistics at end December 2017», av 3 mai 2018 (https://www.bis.org/publ/otc_hy1805.pdf).

- 6) I samsvar med artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 må tre vilkår være oppfylt for å kunne fastslå at en tredjestats rettslige og tilsynsmessige rammer for sentrale motparter med tillatelse der er likeverdige med dem som er fastsatt i nevnte forordning.
- 7) For det første må de rettslige og tilsynsmessige rammene i en tredjestat sikre at sentrale motparter i den tredjestaten oppfyller rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene fastsatt i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012. Fram til og med 29. mars 2019 kommer forordning (EU) nr. 648/2012 direkte til anvendelse i Det forente kongerike, og sentrale motparter i Det forente kongerike som har tillatelse i henhold til artikkel 14 i nevnte forordning, må derfor oppfylle dens krav. Som del av European Union (Withdrawal) Act 2018 innarbeidet Det forente kongerike 26. juni 2018 bestemmelsene i forordning (EU) nr. 648/2012 i Det forente kongerikes nasjonale rett med virkning fra datoen da Det forente kongerike melder seg ut av Unionen.
- 8) For det andre må de rettslige og tilsynsmessige rammene i tredjestaten sikre at sentrale motparter som er etablert i tredjestaten, løpende er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving. Fram til og med 29. mars 2019 er sentrale motparter i Det forente kongerike under tilsyn av Bank of England, som fastsatt i Det forente kongerikes nasjonale rett i samsvar med forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾. Som del av innarbeidingen av forordning (EU) nr. 648/2012 i Det forente kongerikes nasjonale rett beholder Bank of England ansvaret for tilsynet med sentrale motparter, og dens tilsyns- og håndhevingsmyndighet med hensyn til sentrale motparter vil stort sett være uendret.
- 9) For det tredje må den rettslige rammen i tredjestaten sørge for et effektivt, likeverdig system for anerkjennelse av sentrale motparter som har tillatelse i henhold til tredjestaters rettssystemer. Dette sikres ved innarbeiding av likeverdighetssystemet i artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012 i Det forente kongerikes nasjonale rett.
- 10) Kommisjonen konkluderer med at de rettslige og tilsynsmessige rammene i Det forente kongerike som gjelder for sentrale motparter i Det forente kongerike dagen etter at landet melder seg ut av Unionen, oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 11) Dette vedtak bygger imidlertid på de rettslige og tilsynsmessige rammene som gjelder for sentrale motparter i Det forente kongerike dagen etter at Det forente kongerike melder seg ut av Unionen. Disse rettslige og tilsynsmessige rammene bør bare anses som likeverdige dersom kravene som gjelder for sentrale motparter i Det forente kongerikes nasjonale rett, opprettholdes og fortsatt anvendes og håndheves effektivt. En effektiv utveksling av opplysninger og koordinering av tilsynsvirksomheten mellom ESMA og Bank of England er derfor en viktig forutsetning for å opprettholde den fastsatte likeverdigheten.
- 12) Slik utveksling av opplysninger krever at det innføres omfattende og effektive samarbeidsordninger i samsvar med artikkel 25 nr. 7 i forordning (EU) nr. 648/2012. Disse samarbeidsordningene bør også sikre muligheten til å dele alle relevante opplysninger med myndighetene nevnt i artikkel 25 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, herunder Den europeiske sentralbank og de andre medlemmene av Det europeiske system av sentralbanker, for å kunne rådføre seg med disse myndighetene om anerkjennelsesstatusen til sentrale motparter i Det forente kongerike, eller når disse opplysningene er nødvendige for at myndighetene skal kunne utføre sine tilsynsoppgaver.
- 13) Dersom den ekstraordinære situasjonen skulle oppstå at Det forente kongerike melder seg ut av Unionen uten en avtale, må samarbeidsordningene opprettet i henhold til artikkel 25 nr. 7 i forordning (EU) nr. 648/2012 sikre at ESMA løpende har umiddelbar tilgang til alle opplysninger det ber om. Disse opplysningene omfatter, men er ikke begrenset til, opplysninger som gjør det mulig å vurdere eventuelle vesentlige risikoer, direkte eller indirekte, som sentrale motparter i Det forente kongerike utgjør for Unionen eller dens medlemsstater. Samarbeidsordningene bør derfor angi fremgangsmåtene og systemene for rask utveksling av opplysninger om clearingvirksomheten til sentrale motparter i Det forente kongerike med hensyn til finansielle instrumenter angitt i Unionens valutaer, handelsplasser, clearingdeltakere samt datterforetak i kredittinstitusjoner og verdipapirforetak i Unionen; om samvirkingsavtaler med andre sentrale motparter; om egne midler; om misligholdsfonds sammensetning og kalibrering; om marginer, likvide midler og sikkerhetsporteføljer, herunder avkortingskalibreringer, og om stresstester; om umiddelbar melding om enhver endring som påvirker sentrale motparter i Det forente kongerike eller Det forente kongerikes rettslige og tilsynsmessige rammer som gjelder for sentrale motparter i Det forente kongerike; om framgangsmåten for umiddelbar melding til ESMA om eventuelle utviklingstendenser med hensyn til sentrale motparter i Det forente kongerike som kan påvirke penge- og valutapolitikken i Unionen.

⁽¹⁾ Del 5 i The Financial Services and Markets Act 2000 (Over the Counter Derivatives, Central Counterparties and Trade Repositories) Regulations 2013.

- 14) Kommisjonen skal i samarbeid med ESMA overvåke eventuelle endringer i de rettslige og tilsynsmessige rammene som påvirker sentrale motparter i Det forente kongerike, markedsutviklingen og effektiviteten i tilsynssamarbeidet, herunder rask utveksling av opplysninger mellom ESMA og Bank of England. Kommisjonen kan når som helst foreta en kontroll dersom utviklingen gjør det nødvendig for Kommisjonen å vurdere på nytt likeverdigheten som er gitt ved denne beslutning, herunder dersom vilkårene i samarbeidsordningene som er inngått mellom ESMA og Bank of England, ikke er overholdt eller ikke gjør det mulig med en effektiv vurdering av risikoen som sentrale motparter i Det forente kongerike utgjør for Unionen eller dens medlemsstater.
- 15) På bakgrunn av usikkerheten omkring det framtidige forholdet mellom Det forente kongerike og Unionen samt den potensielle virkningen av dette på den finansielle stabiliteten i Unionen og dens medlemsstater og på det indre markeds integritet bør denne beslutning opphøre å gjelde 30. mars 2020. Vurderingen som inngår i denne beslutning, berører derfor ikke eventuelle framtidige vurderinger av de rettslige og tilsynsmessige rammene i Det forente kongerike for sentrale motparter, og den bør dermed ikke anvendes til andre formål enn denne beslutning.
- 16) Denne beslutning bør tre i kraft så snart som mulig, og den bør først få anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike, med mindre en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike har trådt i kraft innen den datoen eller toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union er blitt forlenget.
- 17) Tiltakene fastsatt i denne beslutning er i samsvar med uttalelse fra Den europeiske verdipapirkomité.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Ved anvendelse av artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal de rettslige og tilsynsmessige rammene i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, som består av Financial Services and Markets Act 2000 og European Union (Withdrawal) Act 2018 og gjelder for sentrale motparter som allerede er etablert og har tillatelse i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, anses som likeverdige med kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012.

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Denne beslutning får imidlertid ikke anvendelse i følgende situasjoner:

- a) En utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union har trådt i kraft innen nevnte dato.
- b) En beslutning er blitt truffet om å forlenge toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Den opphører å gjelde 30. mars 2020.

Utferdiget i Brussel 19. desember 2018.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2019/396**2019/EØS/63/07****av 19. desember 2018****om endring av delegert forordning (EU) 2015/2205, delegert forordning (EU) 2016/592 og delegert forordning (EU) 2016/1178 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til datoen da clearingplikten får virkning for visse typer kontrakter^(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 5 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union. Traktatene vil opphøre å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, dvs. fra 30. mars 2019, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) Clearingplikten fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012 tar ikke hensyn til muligheten for at en medlemsstat melder seg ut av Unionen. Utfordringene som møter partene i en OTC-derivatkontrakt der motpartene er etablert i Det forente kongerike, er en direkte følge av en hendelse som ligger utenfor deres kontroll, og som kan sette dem i en ugunstig situasjon sammenlignet med andre motparter i Unionen.
- 3) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2205⁽²⁾, (EU) 2016/592⁽³⁾ og (EU) 2016/1178⁽⁴⁾ angir datoene da clearingplikten får virkning for kontrakter som gjelder visse klasser av OTC-derivater. I tillegg fastsetter nevnte forordninger ulike datoer avhengig av kategorien av motpart i disse kontraktene.
- 4) Motpartene kan ikke forutse hva statusen til en motpart etablert i Det forente kongerike vil bli, eller i hvilken grad den motparten vil være i stand til fortsatt å yte visse tjenester for motparter etablert i Unionen. For å håndtere den situasjonen ønsker kanskje motparter å omgjøre kontrakten ved å erstatte motparten etablert i Det forente kongerike med en motpart i en medlemsstat.
- 5) Dersom partene på grunn av Det forente kongerikes utmelding av Unionen beslutter å erstatte en motpart etablert i Det forente kongerike med en ny motpart etablert i Unionen, vil kontraktens omgjøring utløse clearingplikten dersom omgjøringen inntreffer på eller etter datoen da clearingplikten får virkning for den typen kontrakt. Som et resultat av dette må partene klare den kontrakten hos en godkjent eller anerkjent sentral motpart.

^(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 71 av 13.3.2019, s. 11, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 36/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 9.

⁽¹⁾ EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2205 av 6. august 2015 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for clearingplikten (EUT L 314 av 1.12.2015, s. 13.)

⁽³⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/592 av 1. mars 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for clearingplikten (EUT L 103 av 19.4.2016, s. 5).

⁽⁴⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/1178 av 10. juni 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for clearingplikten (EUT L 195 av 20.7.2016, s. 3).

- 6) Kontrakter som cleares sentralt, er underlagt en annen ordning for sikkerhetsstillelse enn kontrakter som ikke cleares sentralt. Utløsning av clearingplikten kan dermed tvinge visse motparter til å bringe sine transaksjoner til opphør, noe som gjør at enkelte risikoer vil være usikret.
- 7) For å sikre at markedet virker på en tilfredsstillende måte, og at det er like konkurransevilkår mellom motparter etablert i Unionen, bør motparter kunne erstatte motparter etablert i Det forente kongerike med motparter etablert i en medlemsstat uten å utløse clearingplikten. For å gi tilstrekkelig tid til å erstatte slike motparter bør datoen da clearingplikten får virkning for omgjøringer av disse kontraktene, være 12 måneder etter anvendelsesdatoen for denne forordning.
- 8) Delebert forordning (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 og (EU) 2016/1178 bør derfor endres.
- 9) Denne forordning bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet har framlagt for Kommisjonen.
- 10) Det er nødvendig å legge forholdene til rette for gjennomføring av effektive løsninger for markedsdeltakere så raskt som mulig. Derfor har Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene, men ikke holdt åpne offentlige høringer i samsvar med artikkel 10 nr. 1 annet ledd i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽⁵⁾.
- 11) Denne forordning bør tre i kraft så snart som mulig, og den bør først få anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike, med mindre en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike har trådt i kraft innen den datoen eller toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union er blitt forlenget.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Endring av delebert forordning (EU) 2015/2205

I delebert forordning (EU) 2015/2205 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 3 skal nytt nummer lyde:

«3. Som unntak fra nr. 1 og 2, med hensyn til kontrakter som gjelder en klasse av OTC-derivater angitt i vedlegget, får clearingplikten virkning fra 12 måneder etter anvendelsesdatoen for denne forordning dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Clearingplikten er ikke blitt utløst innen 14. mars 2019.
- b) Kontraktene er omgjort utelukkende for å erstatte motparten etablert i Det forente kongerike med en motpart etablert i en medlemsstat.».

- 2) Artikkel 4 nr. 3 skal lyde:

«3. For finansielle motparter i kategori 3 og transaksjoner omhandlet i artikkel 3 nr. 2 og 3 i denne forordning som er inngått mellom finansielle motparter, skal den minste gjenværende løpetiden nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) punkt ii) i forordning (EU) nr. 648/2012 på den datoen da clearingplikten får virkning, være

- a) 50 år for kontrakter som tilhører klassene i tabell 1 eller 2 i vedlegget,
- b) 3 år for kontrakter som tilhører klassene i tabell 3 eller 4 i vedlegget.».

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

*Artikkel 2***Endring av delegert forordning (EU) 2016/592**

I delegert forordning (EU) 2016/592 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 3 skal nytt nummer lyde:

«3. Som unntak fra nr. 1 og 2, med hensyn til kontrakter som gjelder en klasse av OTC-derivater angitt i vedlegget, får clearingplikten virkning fra 12 måneder etter anvendelsesdatoen for denne forordning dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Clearingplikten er ikke blitt utløst innen 14. mars 2019.
- b) Kontraktene er omgjort utelukkende for å erstatte motparten etablert i Det forente kongerike med en motpart etablert i en medlemsstat.».

2) Artikkel 4 nr. 3 skal lyde:

«3. For finansielle motparter i kategori 3 og transaksjoner omhandlet i artikkel 3 nr. 2 og 3 i denne forordning som er inngått mellom finansielle motparter, skal den minste gjenværende løpetiden nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) punkt ii) i forordning (EU) nr. 648/2012 på den dato da clearingplikten får virkning, være 5 år og 3 måneder.».

*Artikkel 3***Endring av delegert forordning (EU) 2016/1178**

I delegert forordning (EU) 2016/1178 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 3 skal nytt nummer lyde:

«3. Som unntak fra nr. 1 og 2, med hensyn til kontrakter som gjelder en klasse av OTC-derivater angitt i vedlegget, får clearingplikten virkning fra 12 måneder etter anvendelsesdatoen for denne forordning dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Clearingplikten er ikke blitt utløst innen 14. mars 2019.
- b) Kontraktene er omgjort utelukkende for å erstatte motparten etablert i Det forente kongerike med en motpart etablert i en medlemsstat.».

2) Artikkel 4 nr. 3 skal lyde:

«3. For finansielle motparter i kategori 3 og transaksjoner omhandlet i artikkel 3 nr. 2 og 3 i denne forordning som er inngått mellom finansielle motparter, skal den minste gjenværende løpetiden nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) punkt ii) i forordning (EU) nr. 648/2012 på den dato da clearingplikten får virkning, være

- a) 15 år for kontrakter som tilhører klassene i tabell 1 i vedlegg I,
- b) 3 år for kontrakter som tilhører klassene i tabell 2 i vedlegg I.».

*Artikkel 4***Ikrafttredelse og anvendelse**

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Denne forordning får imidlertid ikke anvendelse i følgende situasjoner:

- a) En utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union har trådt i kraft innen nevnte dato.
- b) En beslutning er blitt truffet om å forlenge toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 19. desember 2018.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2019/397**2019/EØS/63/08****av 19. desember 2018****om endring av delegert forordning (EU) 2016/2251 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til siste dato da motparter fortsatt kan anvende sine framgangsmåter for risikostyring for visse OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 11 nr. 15, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union. Traktatene vil opphøre å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, dvs. fra 30. mars 2019, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) Kravet om utveksling av sikkerhet fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012 for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares av en sentral motpart, tar ikke hensyn til muligheten for at en medlemsstat melder seg ut av Unionen. Utdfordringene som møter partene i en OTC-derivatkontrakt der motpartene er etablert i Det forente kongerike, er en direkte følge av en hendelse som ligger utenfor deres kontroll, og som kan sette dem i en ugunstig situasjon sammenlignet med andre motparter i Unionen.
- 3) Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 2016/2251⁽²⁾ angir ulike datoer for anvendelse av framgangsmåtene for utveksling av sikkerhet for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares sentralt, avhengig av kategorien av motpart i disse kontraktene.
- 4) Motpartene kan ikke forutse hva statusen til en motpart etablert i Det forente kongerike vil bli, eller i hvilken grad den motparten vil være i stand til fortsatt å yte visse tjenester for motparter etablert i Unionen. For å håndtere den situasjonen ønsker kanskje motparter å omgjøre kontrakten ved å erstatte motparten etablert i Det forente kongerike med en motpart i en medlemsstat.
- 5) Før forordning (EU) nr. 648/2012 og delegert forordning (EU) 2016/2251 fikk anvendelse, trengte ikke motpartene i OTC-derivatkontrakter som ikke cleares sentralt, å utveksle sikkerhet, og bilaterale handler ble derfor ikke sikret, eller de ble sikret på frivillig grunnlag. Dersom motparter ble pålagt å utveksle sikkerhet som følge av omgjøringen av kontraktene for å håndtere Det forente kongerikes utmelding av Unionen, ville kanskje ikke den gjenværende motparten kunne godta omgjøringen.
- 6) For å sikre at markedet virker på en tilfredsstillende måte, og at det er like konkurransevilkår mellom motparter etablert i Unionen, bør motparter kunne erstatte motparter etablert i Det forente kongerike med motparter i en medlemsstat uten å måtte utveksle sikkerhet som følge av disse omgjørte kontraktene. Datoen da de bør pålegges å utveksle sikkerhet for omgjøring av disse kontraktene, bør være 12 måneder etter anvendelsesdatoen for denne endringsforordning.
- 7) Delegert forordning (EU) 2016/2251 bør derfor endres.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 71 av 13.3.2019, s. 15, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 37/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 10.

⁽¹⁾ EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/2251 av 4. oktober 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for risikoreduksjonsteknikker for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart (EUT L 340 av 15.12.2016, s. 9).

- 8) Denne forordning bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske banktilsynsmyndighet, Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet har framlagt for Kommisjonen.
- 9) Det er nødvendig å legge forholdene til rette for gjennomføring av effektive løsninger for markedsdeltakere så raskt som mulig. Derfor har Den europeiske banktilsynsmyndighet, Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene, men ikke holdt åpne offentlige høringer i samsvar med artikkel 10 nr. 1 annet ledd i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽³⁾, artikkel 10 nr. 1 annet ledd i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁽⁴⁾ og artikkel 10 nr. 1 annet ledd i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽⁵⁾. Av samme årsak bør denne forordning tre i kraft dagen etter at den er kunngjort.
- 10) Denne forordning bør tre i kraft så snart som mulig, og den bør først få anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike, med mindre en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike har trådt i kraft innen den datoen eller toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union er blitt forlenget.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Endring av delegert forordning (EU) 2016/2251

Artikkel 35 i delegert forordning (EU) 2016/2251 skal lyde:

«Artikkel 35

Overgangsbestemmelser

Motparter omhandlet i artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 kan fortsette å anvende framgangsmåter for risikostyring som de har innført på den datoen denne forordning får anvendelse, når det gjelder OTC-derivatkontrakter som ikke cleares sentralt, og som er inngått eller omgjort mellom 16. august 2012 og de relevante datoene for når denne forordning får anvendelse.

Motparter som nevnt i artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 kan dessuten fortsette å anvende framgangsmåter for risikostyring som de har innført 14. mars når det gjelder OTC-derivatkontrakter som ikke cleares sentralt, og som oppfyller følgende vilkår:

- a) OTC-derivatkontraktene som ikke cleares sentralt, er inngått eller omgjort før enten de aktuelle anvendelsesdatoene for denne forordning som angitt i artikkel 36, 37 og 38 i denne forordning eller 14. mars 2019, etter hvilken dato som inntreffer først.
- b) OTC-derivatkontraktene som ikke cleares sentralt, er omgjort utelukkende for å erstatte motparten etablert i Det forente kongerike med en motpart etablert i en medlemsstat.
- c) OTC-derivatkontraktene som ikke cleares sentralt, er omgjort mellom dagen etter at unionsretten opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union, og et av følgende tidspunkter, alt etter hva som inntreffer sist:
 - i) De aktuelle anvendelsesdatoene angitt i artikkel 36, 37 og 38 i denne forordning.
 - ii) 12 måneder fra dagen etter at unionsretten opphøre å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.»

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

*Artikkel 2***Ikraftredelse og anvendelse**

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Denne forordning får imidlertid ikke anvendelse i følgende situasjoner:

- a) En utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union har trådt i kraft innen nevnte dato.
- b) En beslutning er blitt truffet om å forlenge toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 19. desember 2018.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING (EU) 2018/2030**2019/EØS/63/09****av 19. desember 2018****om fastsettelse av at rammereglene som gjelder for verdipapirsentraler i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, i et begrenset tidsrom er likeverdige i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 om forbedring av verdipapirproppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012⁽¹⁾, særlig artikkel 25 nr. 9, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland («Det forente kongerike») underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union. Traktatene vil opphøre å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, dvs. fra 30. mars 2019, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) Som meddelt i kommisjonsmeldingen av 13. november 2018 «Preparing for the withdrawal of the United Kingdom from the European Union on 30 March 2019: a Contingency Action Plan»⁽²⁾ («nødhandlingsplanen»), kan en utmelding uten en avtale utgjøre en risiko for visse tjenester som ytes til Unionens aktører av verdipapirsentraler som allerede har fått tillatelse i Det forente kongerike («verdipapirsentraler i Det forente kongerike»), og som ikke kan erstattes på kort sikt. For å forebygge slike risikoer er det berettiget og i Unionens og dens medlemsstaters interesse å sikre at verdipapirsentraler i Det forente kongerike i et begrenset tidsrom kan fortsette å yte tjenester i Unionen etter 29. mars 2019.
- 3) Verdipapirsentraler er svært viktige for finansmarkedene. Registrering av verdipapirer i et kontobasert registrerings-system («notarius publicus-tjenester») og føring av verdipapirkontoer på øverste nivå («sentrale kontoføringstjenester») øker gjennomsiktigheten og verner investorer, ettersom dette sikrer emisjonens integritet og forhindrer unødige dobbeltarbeid eller forringelse av verdipapirer. Verdipapirsentraler driver også oppgjørssystemer for verdipapirer, som sikrer at verdipapirtransaksjoner gjøres opp på riktig måte og til rett tid. Disse funksjonene er av avgjørende betydning for clearing- og oppgjørsprosessen etter handel, og de er derfor avgjørende for den finansielle stabiliteten i Unionen og dens medlemsstater. Oppgjørssystemer for verdipapirer er også av avgjørende betydning for penge- og valutapolitikken, ettersom de er sentrale med hensyn til å stille sikkerhet for pengepolitiske transaksjoner. Dessuten er markedsoperatører i Irland avhengige av tjenester fra en verdipapirsentral i Det forente kongerike for verdipapirer utstedt av foretak og børshandlede fond opprettet i henhold til nasjonal rett i Irland.
- 4) Fra 30. mars 2019 vil verdipapirsentraler i Det forente kongerike bli «tredjestatsverdipapirsentraler», og de kan dermed bare yte notarius publicus-tjenester og sentrale kontoføringstjenester i tilknytning til finansielle instrumenter som er opprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning, dersom de er anerkjent av den europeiske verdipapir- og markeds-tilsynsmyndighet (ESMA) i samsvar med artikkel 25 i forordning (EU) nr. 909/2014. Dersom verdipapirsentraler i Det forente kongerike ikke er anerkjent, kan ikke utstedere i Unionen bruke dem til å registrere omsettelige verdipapirer opprettet i henhold til slik lovgivning i et kontobasert registreringssystem hos en verdipapirsentral, slik det kreves i henhold til artikkel 3 i forordning (EU) nr. 909/2014. Denne situasjonen kan gi utstedere midlertidige utfordringer med hensyn til å oppfylle sine juridiske forpliktelser. Som meddelt i nødhandlingsplanen er det derfor nødvendig at det i slike ekstraordinære situasjoner fastsettes at de rettslige og tilsynsmessige rammene som gjelder for verdipapirsentraler i Det forente kongerike, anses som likeverdige i et strengt begrenset tidsrom og under bestemte forhold, slik at disse verdipapirsentralene kan fortsette å yte notarius publicus-tjenester og kontoføringstjenester i Unionen.
- 5) I samsvar med artikkel 25 nr. 9 i forordning (EU) nr. 909/2014 må tre vilkår være oppfylt for å kunne fastslå at en tredjestats rettslige og tilsynsmessige rammer for verdipapirsentraler med tillatelse der er likeverdige med dem som er fastsatt i nevnte forordning.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 325 av 20.12.2018, s. 47, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 38/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 11.

⁽¹⁾ EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2018) 880 endelig utgave.

- 6) For det første må de rettslige og tilsynsmessige rammene i en tredjestat sikre at verdipapirsentraler i den tredjestaten oppfyller rettslig bindende krav som i praksis er likeverdige med kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 909/2014. Fram til og med 29. mars 2019 skal verdipapirsentraler i Det forente kongerike oppfylle kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 909/2014. Som del av European Union (Withdrawal) Act 2018 innarbeidet Det forente kongerike 26. juni 2018 bestemmelsene i forordning (EU) nr. 909/2014 i Det forente kongerikes nasjonale rett med virkning fra datoen da Det forente kongerike melder seg ut av Unionen.
- 7) For det andre må de rettslige og tilsynsmessige rammene i tredjestaten sikre at verdipapirsentraler som er etablert i tredjestaten, løpende er underlagt effektivt tilsyn, effektiv overvåking og effektiv håndheving. Fram til og med 29. mars 2019 er verdipapirsentraler i Det forente kongerike under tilsyn av Bank of England, som fastsatt i Det forente kongerikes nasjonale rett i samsvar med forordning (EU) nr. 909/2014. Som del av innarbeidingen av forordning (EU) nr. 909/2014 i Det forente kongerikes nasjonale rett beholder Bank of England ansvaret for tilsynet med verdipapirsentraler, og dens tilsyns-, overvåkings- og håndhevingsmyndighet med hensyn til verdipapirsentraler vil stort sett være uendret.
- 8) For det tredje må den rettslige rammen i tredjestaten sørge for et effektivt, likeverdig system for anerkjennelse av verdipapirsentraler som har tillatelse i henhold til tredjestaters rettssystemer. Dette sikres ved innarbeiding av likeverdighetssystemet i artikkel 25 i forordning (EU) nr. 909/2014 i Det forente kongerikes nasjonale rett.
- 9) Kommisjonen konkluderer med at de rettslige og tilsynsmessige rammene i Det forente kongerike som gjelder for verdipapirsentraler i Det forente kongerike dagen etter at landet melder seg ut av Unionen, oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 25 nr. 9 i forordning (EU) nr. 909/2014.
- 10) Dette vedtak bygger imidlertid på de rettslige og tilsynsmessige rammene som gjelder for verdipapirsentraler i Det forente kongerike dagen etter at Det forente kongerike melder seg ut av Unionen. Disse rettslige og tilsynsmessige rammene bør bare anses likeverdige dersom kravene som gjelder for verdipapirsentraler i Det forente kongerikes nasjonale rett, opprettholdes og fortsatt anvendes og håndheves effektivt. En effektiv utveksling av opplysninger og koordinering av tilsynsvirksomheten mellom ESMA og Bank of England er derfor en viktig forutsetning for å opprettholde den fastsatte likeverdigheten.
- 11) Slik utveksling av opplysninger krever at det innføres omfattende og effektive samarbeidsordninger i samsvar med artikkel 25 nr. 10 i forordning (EU) nr. 909/2014. Disse samarbeidsordningene bør også sikre muligheten til å dele alle relevante opplysninger med myndighetene nevnt i artikkel 25 nr. 5 i forordning (EU) nr. 909/2014, herunder Den europeiske sentralbank og de andre medlemmene av Det europeiske system av sentralbanker, for å kunne rådføre seg med disse myndighetene om anerkjennelsesstatusen til verdipapirsentraler i Det forente kongerike, eller når disse opplysningene er nødvendige for at myndighetene skal kunne utføre sine tilsynsoppgaver.
- 12) Dersom den ekstraordinære situasjonen skulle oppstå at Det forente kongerike melder seg ut av Unionen uten en avtale, og gitt hvor viktige verdipapirsentraler i Det forente kongerike er for markedsoperatører i Unionen, må samarbeidsordningene opprettet i henhold til artikkel 25 nr. 10 i forordning (EU) nr. 909/2014 sikre at ESMA løpende har umiddelbar tilgang til alle opplysninger ESMA ber om. Disse opplysningene omfatter, men er ikke begrenset til, opplysninger som gjør det mulig å vurdere eventuelle vesentlige risikoer, direkte eller indirekte, som verdipapirsentraler i Det forente kongerike utgjør for Unionen eller dens medlemsstater. Samarbeidsordningene bør derfor angi framgangsmåten for utveksling av opplysninger mellom ESMA, vedkommende myndigheter i de medlemsstatene der en verdipapirsentral har en filial eller yter verdipapirsentraltjenester («vertsstat»), og Bank of England, herunder for tilgang til alle opplysninger som ESMA ønsker om verdipapirsentraler i Det forente kongerike, og særlig for tilgang til opplysninger som er ønsket av vedkommende myndighet i vertsstaten i tilfellene omhandlet i artikkel 25 nr. 7 i forordning (EU) nr. 909/2014 i forbindelse med den regelmessige rapporteringen om virksomhet som verdipapirsentraler i Det forente kongerike utøver i vertsstaten; melding om identiteten til utstederne og deltakerne i oppgjørssystemet for verdipapirer som drives av verdipapirsentraler i Det forente kongerike, eller andre relevante opplysninger om virksomhet som verdipapirsentraler i Det forente kongerike utøver i vertsstaten; umiddelbar melding til ESMA om eventuelle utviklingstendenser hos verdipapirsentraler i Det forente kongerike som kan påvirke penge- og valutapolitikken i Unionen, og eventuelle endringer i de rettslige ordningene og/eller tilsynsordningene som gjelder for verdipapirsentraler i Det forente kongerike; umiddelbar melding til ESMA dersom Bank of England mener at en verdipapirsentral som den fører tilsyn med, overtrer vilkårene for sin tillatelse eller annen gjeldende lovgivning; prosedyrene for koordinering av tilsynsvirksomheten, herunder eventuelt stedlig tilsyn.
- 13) Kommisjonen skal i samarbeid med ESMA overvåke eventuelle endringer i de rettslige og tilsynsmessige rammene som påvirker verdipapirsentraler i Det forente kongerike, markedsutviklingen og effektiviteten i tilsynssamarbeidet, herunder rask utveksling av opplysninger mellom ESMA og Bank of England. Kommisjonen kan når som helst foreta en kontroll dersom utviklingen gjør det nødvendig for Kommisjonen å vurdere på nytt likeverdigheten som er gitt ved denne

beslutning, herunder dersom vilkårene i samarbeidsordningene som er inngått mellom ESMA og Bank of England, ikke er overholdt eller ikke gjør det mulig med en effektiv vurdering av risikoen som verdipapirsentraler i Det forente kongerike utgjør for Unionen eller dens medlemsstater.

- 14) På bakgrunn av usikkerheten omkring det framtidige forholdet mellom Det forente kongerike og Unionen samt den potensielle virkningen av dette på den finansielle stabiliteten i Unionen og dens medlemsstater og på det indre markeds integritet bør denne beslutning opphøre å gjelde 30. mars 2021. Vurderingen som inngår i denne beslutning, berører derfor ikke eventuelle framtidige vurderinger av de rettslige og tilsynsmessige rammene i Det forente kongerike for verdipapirsentraler, og den bør dermed ikke anvendes til andre formål enn denne beslutning.
- 15) Denne beslutning bør tre i kraft så snart som mulig, og den bør først få anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike, med mindre en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike har trådt i kraft innen den datoen eller toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union er blitt forlenget.
- 16) Tiltakene fastsatt i denne beslutning er i samsvar med uttalelse fra Den europeiske verdipapirkomité.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Ved anvendelse av artikkel 25 i forordning (EU) nr. 909/2014 skal de rettslige og tilsynsmessige rammene i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, som består av Financial Services and Markets Act 2000 og European Union (Withdrawal) Act 2018 og gjelder for verdipapirsentraler som allerede er etablert og har tillatelse i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, anses som likeverdige med kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 909/2014.

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Denne beslutning får imidlertid ikke anvendelse i følgende situasjoner:

- a) En utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union har trådt i kraft innen nevnte dato.
- b) En beslutning er blitt truffet om å forlenge toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Den opphører å gjelde 30. mars 2021.

Utferdiget i Brussel 19. desember 2018.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) 2019/413**2019/EØS/63/10****av 14. mars 2019****om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 med hensyn til tredjestater anerkjent for anvendelse av sikkerhetsstandarder som er likeverdige med de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008 av 11. mars 2008 om felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart og om oppheving av forordning (EF) nr. 2320/2002⁽¹⁾, særlig artikkel 4 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommisjonsforordning (EF) nr. 272/2009⁽²⁾ utfyller de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart fastsatt i vedlegget til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008.
- 2) I samme forordning (EF) nr. 272/2009 pålegges Kommisjonen å anerkjenne likeverdigheten av sikkerhetsstandarder i tredjestater i samsvar med kriteriene fastsatt i del E i vedlegget til nevnte forordning.
- 3) Vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998⁽³⁾ inneholder en liste over tredjestater anerkjent for anvendelse av sikkerhetsstandarder som er likeverdige med de felles grunnleggende standardene.
- 4) Kommisjonen har mottatt bekreftelse fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om at det vil opprettholde sine forskrifter og standarder for luftfartssikkerhet som er likeverdige med Unionens regelverk, etter datoen for utmelding av Den europeiske union 30. mars 2019.
- 5) Kommisjonen har kontrollert at Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland oppfyller kriteriene fastsatt i del E i vedlegget til forordning (EF) nr. 272/2009.
- 6) Kommisjonen har fastsatt en egnet framgangsmåte for å overføre ansvaret for å utpeke luftfartsselskaper, sikkerhetsgodkjente fraktleverandører fra tredjestater og kjente avsendere fra tredjestater, som nå utpekes av Det forente kongerike som henholdsvis ACC3, RA3 og KC3, til de andre medlemsstatene, og denne framgangsmåten bør reguleres gjennom overgangsbestemmelser for gjennomføring.
- 7) Kommisjonen og medlemsstatene anerkjenner det verdifulle bidraget til EUs sikre forsyningskjede fra ACC3, RA3 og KC3 som er utpekt av validerere av luftfartssikkerhet i EU, som er godkjent av Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, og muligheten til å fastsette at medlemsstatene overtar ansvaret for godkjenning fra 30. mars 2019.
- 8) Gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 bør derfor endres.
- 9) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 19 i forordning (EF) nr. 300/2008.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 73 av 15.3.2019, s. 98, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 41/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 14.

⁽¹⁾ EUT L 97 av 9.4.2008, s. 72.

⁽²⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 272/2009 av 2. april 2009 om utfylling av de felles grunnleggende standarder for sikkerhet i sivil luftfart fastsatt i vedlegget til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008 (EUT L 91 av 3.4.2009, s. 7).

⁽³⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 av 5. november 2015 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av de felles grunnleggende standardene for luftfartssikkerhet (EUT L 299 av 14.11.2015, s. 1).

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 3

Denne forordning får anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union, med forbehold for en eventuell utmeldingsavtale inngått i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 14. mars 2019.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

VEDLEGG

I vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 gjøres følgende endringer:

- 1) I kapittel 3 skal tillegg 3-B lyde:

«TILLEGG 3-B

SIKKERHET KNYTTET TIL LUFTFARTØYET

TREDJESTATER SAMT ANDRE STATER OG TERRITORIER SOM I HENHOLD TIL ARTIKKEL 355 I TRAKTATEN OM DEN EUROPEISKE UNIONS VIRKEMÅTE IKKE OMFATTES AV TRAKTATENS TREDJE DEL AVDELING VI, ANERKJENT FOR ANVENDELSE AV SIKKERHETSSTANDARDE SOM ER LIKEVERDIGE MED DE FELLES GRUNNLEGGENDE STANDARDENE FOR SIKKERHET I SIVIL LUFTFART

Med hensyn til luftfartøysikkerhet er følgende tredjestater samt andre stater og territorier som i henhold til artikkel 355 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte ikke omfattes av traktatens tredje del avdeling VI, anerkjent for anvendelse av sikkerhetsstandarder som er likeverdige med de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart:

Canada

Færøyene, når det gjelder Vágar lufthavn

Grønland, når det gjelder Kangerlussuaq lufthavn

Guernsey

Isle of Man

Jersey

Montenegro

Republikken Singapore, når det gjelder Singapore Changi lufthavn

Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland

De forente stater

Kommisjonen skal omgående underrette vedkommende myndigheter i medlemsstatene dersom den har opplysninger om at sikkerhetsstandarder som anvendes i tredjestaten eller andre berørte stater eller territorier som har betydelig innvirkning på den generelle luftfartssikkerheten i Unionen, ikke lenger er likeverdige med de felles grunnleggende standardene i Unionen.

Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal omgående underrettes når Kommisjonen har opplysninger om tiltak, herunder utjevningstiltak, som bekrefter at anvendelsen av likeverdige relevante sikkerhetsstandarder er gjenopprettet i tredjestaten eller andre berørte stater eller territorier.»

- 2) I kapittel 4 skal tillegg 4-B lyde:

«TILLEGG 4-B

PASSASJERER OG HÅNDBAGASJE

TREDJESTATER SAMT ANDRE STATER OG TERRITORIER SOM I HENHOLD TIL ARTIKKEL 355 I TRAKTATEN OM DEN EUROPEISKE UNIONS VIRKEMÅTE IKKE OMFATTES AV TRAKTATENS TREDJE DEL AVDELING VI, ANERKJENT FOR ANVENDELSE AV SIKKERHETSSTANDARDE SOM ER LIKEVERDIGE MED DE FELLES GRUNNLEGGENDE STANDARDENE FOR SIKKERHET I SIVIL LUFTFART

Med hensyn til passasjerer og håndbagasje er følgende tredjestater samt andre stater og territorier som i henhold til artikkel 355 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte ikke omfattes av traktatens tredje del avdeling VI, anerkjent for anvendelse av sikkerhetsstandarder som er likeverdige med de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart:

Canada

Færøyene, når det gjelder Vágar lufthavn

Grønland, når det gjelder Kangerlussuaq lufthavn**Guernsey****Isle of Man****Jersey****Montenegro****Republikken Singapore, når det gjelder Singapore Changi lufthavn****Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland****De forente stater**

Kommisjonen skal omgående underrette vedkommende myndigheter i medlemsstatene dersom den har opplysninger om at sikkerhetsstandarder som anvendes i tredjestaten eller andre berørte stater eller territorier som har betydelig innvirkning på den generelle luftfartssikkerheten i Unionen, ikke lenger er likeverdige med de felles grunnleggende standardene i Unionen.

Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal omgående underrettes når Kommisjonen har opplysninger om tiltak, herunder utjevningstiltak, som bekrefter at anvendelsen av likeverdige relevante sikkerhetsstandarder er gjenopprettet i tredjestaten eller andre berørte stater eller territorier.»

- 3) I kapittel 5 skal tillegg 5-A lyde:

«TILLEGG 5-A**INNSJEKKET BAGASJE**

TREDJESTATER SAMT ANDRE STATER OG TERRITORIER SOM I HENHOLD TIL ARTIKKEL 355 I TRAKTATEN OM DEN EUROPEISKE UNIONS VIRKEMÅTE IKKE OMFATTES AV TRAKTATENS TREDJE DEL AVDELING VI, ANERKJENT FOR ANVENDELSE AV SIKKERHETSSTANDARDE SOM ER LIKEVERDIGE MED DE FELLES GRUNNLEGGENDE STANDARDENE FOR SIKKERHET I SIVIL LUFTFART

Med hensyn til innsjekket bagasje er følgende tredjestater samt andre stater og territorier som i henhold til artikkel 355 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte ikke omfattes av traktatens tredje del avdeling VI, anerkjent for anvendelse av sikkerhetsstandarder som er likeverdige med de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart:

Canada**Færøyene, når det gjelder Vágar lufthavn****Grønland, når det gjelder Kangerlussuaq lufthavn****Guernsey****Isle of Man****Jersey****Montenegro****Republikken Singapore, når det gjelder Singapore Changi lufthavn****Staten Israel, når det gjelder Ben Gurion internasjonale lufthavn****Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland****De forente stater**

Kommisjonen skal omgående underrette vedkommende myndigheter i medlemsstatene dersom den har opplysninger om at sikkerhetsstandarder som anvendes i tredjestaten eller andre berørte stater eller territorier som har betydelig innvirkning på den generelle luftfartssikkerheten i Unionen, ikke lenger er likeverdige med de felles grunnleggende standardene i Unionen.

Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal omgående underrettes når Kommisjonen har opplysninger om tiltak, herunder utjevningstiltak, som bekrefter at anvendelsen av likeverdige relevante sikkerhetsstandarder er gjenopprettet i tredjestaten eller andre berørte stater eller territorier.»

4) I kapittel 6 skal nytt nr. 6.8.1.6 lyde:

«6.8.1.6 Etter underretningen fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om sin hensikt om å melde seg ut av Den europeiske union i henhold til artikkel 50 i TEU er denne medlemsstatens ACC3-utpekinger underlagt følgende bestemmelser:

- a) Ansvar for gjeldende utpekinger overføres til vedkommende myndighet i den medlemsstaten som er oppført i vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 748/2009, som endret med hensyn til Det forente kongerikes utmelding av Unionen.
- b) Ansvar for ACC3-utpekinger for luftfartsselskaper som ikke er oppført i vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 748/2009, som endret, overføres til vedkommende myndighet som angitt i nr. 6.8.1.1 bokstav c).
- c) Vedkommende myndighet i medlemsstaten som beskrevet i bokstav a) og b) kan avtale med sin motpart i en annen medlemsstat at sistnevnte påtar seg ansvaret for ACC3-utpeking for et gitt luftfartsselskap. I den forbindelse skal de berørte medlemsstatene omgående underrette Kommisjonen.
- d) Kommisjonen underretter vedkommende myndighet i Det forente kongerike om de medlemsstatene som overtar ansvaret for dets ACC3-utpekinger.
- e) Vedkommende myndighet i Det forente kongerike skal stille til rådighet for vedkommende myndighet i mottakermedlemsstaten en kopi av nødvendig dokumentasjon som danner grunnlag for dens utpeking av luftfartsselskapene oppført i bokstav a) som ACC3. Dette skal minst omfatte den fullstendige valideringsrapporten, sikkerhetsprogrammet og eventuelt veikartet som er avtalt med det berørte luftfartsselskapet.
- f) Forutsatt at forpliktelsene i bokstav e) er oppfylt, skal overføring av ansvar i forbindelse med ACC3-utpekinger skje på dagen for Det forente kongerikes utmelding av Den europeiske union.
- g) ACC3-utpekinger for luftfartsselskaper som flyr utelukkende til Det forente kongerike, oppheves.
- h) ACC3-utpekinger som overføres er gyldige fram til de utløper, og mottakermedlemsstaten overtar ansvaret og forpliktelsene som er beskrevet i denne forordning.
- i) Kommisjonen legger til rette for den administrative overgangen, herunder innlegging av ACC3-opplysninger i Unionens database over sikkerhet i forsyningskjeden.»

5) I kapittel 6 skal nytt nr. 6.8.4.10 lyde:

«6.8.4.10 Etter underretningen fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om sin hensikt om å melde seg ut av Den europeiske union i henhold til artikkel 50 i TEU er denne medlemsstatens RA3- og KC3-utpekinger underlagt følgende bestemmelser:

- a) Ansvar for RA3- eller KC3-utpeking av et foretak som består av en filial eller et datterselskap av et luftfartsselskap, eller selve luftfartsselskapet, overføres til vedkommende myndighet i den medlemsstaten som er angitt i nr. 6.8.1.1 i denne forordning.
- b) Ansvar for RA3- eller KC3-utpeking av et foretak som ikke er direkte knyttet til et luftfartsselskap, overføres til vedkommende myndighet i den medlemsstaten angitt i nr. 6.8.1.1 som har ansvaret for det nasjonale eller største luftfartsselskapet i tredjestaten der RA3 eller KC3 driver sin virksomhet.
- c) Ansvar for RA3- eller KC3-utpeking av et foretak som ikke omfattes av bokstav a) eller b), overføres til vedkommende myndighet i den medlemsstaten som i nr. 6.8.1.1 er angitt å ha ansvaret for et av Unionens luftfartsselskaper som flyr fra lufthavnen der RA3 eller KC3 driver sin virksomhet, eller den lufthavnen som ligger nærmest denne.
- d) Vedkommende myndighet i medlemsstaten som beskrevet i bokstav a)–c) kan avtale med sin motpart i en annen medlemsstat at sistnevnte påtar seg ansvaret for RA3- eller KC3-utpeking for et bestemt foretak eller luftfartsselskap. I den forbindelse skal de berørte medlemsstatene omgående underrette Kommisjonen.
- e) Kommisjonen underretter vedkommende myndighet i Det forente kongerike om de medlemsstatene som overtar ansvaret for dets RA3- og KC3-utpekinger.
- f) Vedkommende myndighet i Det forente kongerike skal stille til rådighet for vedkommende myndighet i mottakermedlemsstaten en kopi av nødvendig dokumentasjon som danner grunnlaget for dens utpeking av et foretak eller luftfartsselskap som RA3 eller KC3. Dette skal omfatte minst den fullstendige valideringsrapporten og sikkerhetsprogrammet til det berørte foretaket eller luftfartsselskapet.

- g) Forutsatt at forpliktelsene i bokstav f) er oppfylt, skal overføring av ansvar i forbindelse med RA3- og KC3-utpekinger skje på dagen for Det forente kongerikes utmelding av Den europeiske union.
 - h) RA3- og KC3-utpekinger som overføres er gyldige fram til de utløper, og mottakermedlemsstaten overtar ansvaret og forpliktelsene som er beskrevet i denne forordning.
 - i) Kommisjonen legger til rette for den administrativ overgangen, herunder innlegging av RA3- og KC3-opplysninger i Unionens database over sikkerhet i forsyningskjeden.»
- 6) I kapittel 6 skal tillegg 6-F lyde:

«TILLEGG 6-F

FRAKT OG POST

6-Fi

TREDJESTATER SAMT ANDRE STATER OG TERRITORIER SOM I HENHOLD TIL ARTIKKEL 355 I TRAKTATEN OM DEN EUROPEISKE UNIONS VIRKEMÅTE IKKE OMFATTES AV TRAKTATENS TREDJE DEL AVDELING VI, ANERKJENT FOR ANVENDELSE AV SIKKERHETSSTANDARDE SOM ER LIKEVERDIGE MED DE FELLES GRUNNLEGGENDE STANDARDENE FOR SIKKERHET I SIVIL LUFTFART

Med hensyn til frakt og post er følgende tredjestater anerkjent for anvendelse av sikkerhetsstandarder som er likeverdige med de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart:

Montenegro

Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland

Kommisjonen skal omgående underrette vedkommende myndigheter i medlemsstatene dersom den har opplysninger om at sikkerhetsstandarder som anvendes i tredjestaten eller andre berørte stater eller territorier som har betydelig innvirkning på den generelle luftfartssikkerheten i Unionen, ikke lenger er likeverdige med de felles grunnleggende standardene i Unionen.

Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal omgående underrettes når Kommisjonen har opplysninger om tiltak, herunder utjevningstiltak, som bekrefter at anvendelsen av likeverdige relevante sikkerhetsstandarder er gjenopprettet i tredjestaten eller andre berørte stater eller territorier.

6-Fii

TREDJESTATER SAMT ANDRE STATER OG TERRITORIER SOM I HENHOLD TIL ARTIKKEL 355 I TRAKTATEN OM DEN EUROPEISKE UNIONS VIRKEMÅTE IKKE OMFATTES AV TRAKTATENS TREDJE DEL AVDELING VI, DER DET IKKE KREVES UTPEKING SOM ACC3, ER OPPFØRT I KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING K(2015) 8005

6-Fiii

VALIDERINGSVIRKSOMHET I TREDJESTATER SAMT ANDRE STATER OG TERRITORIER SOM I HENHOLD TIL ARTIKKEL 355 I TRAKTATEN OM DEN EUROPEISKE UNIONS VIRKEMÅTE IKKE OMFATTES AV TRAKTATENS TREDJE DEL AVDELING VI, ANERKJENT SOM LIKEVERDIG MED VALIDERINGEN AV LUFTFARTSSIKKERHETEN I EU

Ingen bestemmelser vedtatt ennå.»

- 7) I artikkel 11 skal nye nr. 11.6.3.9 og 11.6.3.10 lyde:

«11.6.3.9 Fra datoen for Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands utmelding av Den europeiske union i henhold til artikkel 50 i TEU får følgende bestemmelser anvendelse med hensyn til validerere av luftfartssikkerhet i EU som er godkjent av denne medlemsstaten til å utføre valideringer med hensyn til luftfartsselskaper, operatører og foretak som søker om henholdsvis ACC3, RA3 og KC3:

- a) De anerkjennes ikke lenger i Unionen.
- b) Valideringer av luftfartssikkerhet i EU utført før datoen for Det forente kongerikes utmelding av Unionen, herunder EU-valideringsrapporter utstedt før denne datoen, forblir gyldige for utpeking av luftfartsselskaper, operatører og foretak de har validert.

- 11.6.3.10 Personene og foretakene som er nevnt i forrige nummer, kan søke vedkommende myndighet i en medlemsstat om godkjenning som validerer av luftfartssikkerhet i EU. Godkjennende medlemsstat skal
- a) innhente fra vedkommende myndighet i Det forente kongerike nødvendig dokumentasjon på grunnlaget for godkjenningen av den fysiske eller juridiske personen som validerer av luftfartssikkerhet i EU,
 - b) kontrollere at søkeren oppfyller EU-kravene i dette kapittel. Dersom vedkommende myndighet fastslår at kravene er oppfylt, kan den godkjenne personen eller foretaket som validerer av luftfartssikkerhet i EU for et tidsrom som ikke er lenger enn for godkjenningen gitt av vedkommende myndighet i Det forente kongerike,
 - c) omgående underrette Kommisjonen, som sikrer at validereren av luftfartssikkerhet i EU blir registrert i Unionens database over sikkerhet i forsyningskjeden.»
-

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2019/494**2019/EØS/63/11****av 25. mars 2019****om visse aspekter ved flysikkerheten i forbindelse med Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands utmelding av Unionen(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 100 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union. Traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, det vil si fra 30. mars 2019, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) Hovedformålet med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1139⁽³⁾ er å fastsette og opprettholde et høyt og ensartet flysikkerhetsnivå i Unionen. For dette formål er det fastsatt en sertifikatordning for ulike former for luftfartsvirksomhet med sikte på å oppnå de fastsatte sikkerhetsnivåene og muliggjøre nødvendige kontroller og gjensidig anerkjennelse av utstedte sertifikater.
- 3) På flysikkerhetsområdet kan mange berørte parter kompensere for konsekvensene av Det forente kongerikes utmelding av Unionen for sertifikater og godkjenninger gjennom ulike tiltak. Disse tiltakene omfatter overføring til en sivil luftfartsmyndighet i de gjenværende 27 medlemsstatene, eller søknad før utmeldingsdatoen om et sertifikat utstedt av Den europeiske unions flysikkerhetsbyrå («Byrået») som trer i kraft først fra nevnte dato, og som dermed er betinget av at Det forente kongerike er blitt en tredjestat.
- 4) I motsetning til på andre områder av unionsretten finnes det imidlertid enkelte konkrete tilfeller der det ikke er mulig å oppnå et sertifikat fra en annen medlemsstat eller Byrået, siden Det forente kongerike fra utmeldingsdatoen innenfor sin jurisdiksjon gjenopptar sin rolle som «konstruksjonsstat» i henhold til konvensjonen om internasjonal sivil luftfart. Det forente kongerike kan i sin tur bare utstede sertifikater i den nye rollen først når det har overtatt denne rollen, det vil si når unionsretten opphører å gjelde for Det forente kongerike etter dets utmelding av Unionen.
- 5) Det må derfor opprettes en midlertidig ordning for å forlenge gyldigheten til visse flysikkerhetssertifikater, slik at berørte operatører og Byrået får tilstrekkelig tid til å utstede nødvendige sertifikater i henhold til artikkel 68 i forordning (EU) 2018/1139 for å ta hensyn til Det forente kongerikes status som tredjestat.
- 6) En slik forlengelse av sertifikatenes gyldighet bør tidsbegrenses til det som er strengt nødvendig for å ta hensyn til Det forente kongerikes uttreden av Unionens flysikkerhetssystem.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 85 I av 27.3.2019, s. 11, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 42/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 15.

(1) Uttalelse avgitt 20. februar 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

(2) Europaparlamentets holdning av 13. mars 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 19. mars 2019.

(3) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1139 av 4. juli 2018 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av Den europeiske unions flysikkerhetsbyrå, og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2011/2005, (EF) nr. 1008/2008, (EU) nr. 996/2010 og (EU) nr. 376/2014, og europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/30/EU og 2014/53/EU, samt om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 552/2004 og (EF) nr. 216/2008 og rådsdirektiv (EØF) nr. 3922/91 (EUT L 212 av 22.8.2018, s. 1).

- 7) For å gi de berørte operatørene mer tid som kan være nødvendig for å utstede sertifikater i henhold til artikkel 68 i forordning (EU) 2018/1139, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte gis Kommisjonen for ytterligere å forlenge gyldighetstiden til sertifikatene nevnt i avsnitt I i vedlegget til denne forordning. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽⁴⁾. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige skal ha systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som arbeider med utarbeiding av delegerte rettsakter.
- 8) I motsetning til på de fleste andre områder av unionsretten om varer påvirker sertifikatenes manglende gyldighet ikke at produktene bringes i omsetning, men den faktiske bruken av luftfartsprodukter, -deler og -utstyr i Unionen, for eksempel når det monteres deler og utstyr på et luftfartøy som flyr i Unionen. En slik bruk av luftfartsprodukter i Unionen bør ikke påvirkes av Det forente kongerikes utmelding.
- 9) I Unionens flysikkerhetssystem er utdanning av flygere og mekanikere strengt regulert, og utdanningsmoduler er harmonisert. Personer som deltar i en utdanningsmodul i én medlemsstat, kan ikke alltid bytte til en annen medlemsstat i løpet av denne utdanningen. Det bør i Unionens beredskapstiltak tas hensyn til denne spesielle situasjonen.
- 10) Bestemmelsene i denne forordning bør tre i kraft så snart som mulig og bør i prinsippet få anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike, med mindre en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike har trådt i kraft innen nevnte dato. For at nødvendige administrative framgangsmåter skal kunne utføres så tidlig som mulig, bør visse bestemmelser få anvendelse fra og med denne forordnings ikrafttredelse.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Denne forordning fastsetter særlige bestemmelser i forbindelse med Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands (heretter kalt «Det forente kongerike») utmelding av Den europeiske union, for visse flysikkerhetssertifikater utstedt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008⁽⁵⁾ eller forordning (EU) 2018/1139 til fysiske og juridiske personer som har sitt hovedforetak i Det forente kongerike, og for visse situasjoner knyttet til luftfartsutdanning.
2. Denne forordning får anvendelse på sertifikatene som er oppført i vedlegget til denne forordning, som er gyldige dagen før anvendelsesdatoen for denne forordning og som er utstedt av
 - a) Den europeiske unions flysikkerhetsbyrå («Byrået»), til fysiske eller juridiske personer som har sitt hovedforetak i Det forente kongerike som angitt i avsnitt 1 i vedlegget, eller
 - b) fysiske eller juridiske personer som er sertifisert av vedkommende myndigheter i Det forente kongerike som angitt i avsnitt 2 i vedlegget.
3. I tillegg til sertifikatene nevnt i nr. 2 får denne forordning anvendelse på utdanningsmodulene nevnt i artikkel 5.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning gjelder de tilsvarende definisjonene i forordning (EU) 2018/1139 og delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter vedtatt i henhold til nevnte forordning og forordning (EF) nr. 216/2008.

⁽⁴⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 av 20. februar 2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå, og om oppheving av rådsdirektiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF (EUT L 79 av 19.3.2008, s. 1).

*Artikkel 3***Sertifikater nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a)**

Sertifikatene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a) forblir gyldige i 9 måneder fra anvendelsesdatoen for denne forordning.

Dersom det er nødvendig med ytterligere tid til å utstede sertifikatene nevnt i artikkel 68 i forordning (EU) 2018/1139 til de berørte operatørene, kan Kommisjonen forlenge gyldighetstiden nevnt i første ledd i denne artikkel gjennom delegerte rettsakter.

Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådspørre sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i tråd med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.

Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

*Artikkel 4***Sertifikater nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav b)**

Sertifikatene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav b) om bruken av produkter, deler og utstyr skal fortsatt være gyldige.

*Artikkel 5***Overføring av utdanningsmoduler**

Som unntak fra kommisjonsforordning (EU) nr. 1178/2011⁽⁶⁾ og (EU) nr. 1321/2014⁽⁷⁾ skal vedkommende myndigheter i medlemsstatene eller eventuelt Byrået ta hensyn til eksamener som er gjennomført i utdanningsorganisasjoner som vedkommende myndighet i Det forente kongerike fører tilsyn med, men som ennå ikke har ført til utstedelse av lisensen før anvendelsesdatoen nevnt i artikkel 10 nr. 2 annet ledd i denne forordning, som om de var blitt gjennomført i en utdanningsorganisasjon som vedkommende myndighet i en medlemsstat fører tilsyn med.

*Artikkel 6***Regler og forpliktelser med hensyn til sertifikater som omfattes av artikkel 3 eller 4**

1. Sertifikater som omfattes av artikkel 3 eller 4 i denne forordning, er underlagt reglene som gjelder for dem i henhold til forordning (EU) 2018/1139 og gjennomføringsrettsaktene og de delegerte rettsaktene vedtatt på grunnlag av den eller forordning (EF) nr. 216/2008. Byrået gis de fullmaktene som er fastsatt i forordning (EU) 2018/1139 og i gjennomføringsrettsaktene og de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til den og forordning (EF) nr. 216/2008 med hensyn til foretak som har sitt hovedforetak i en tredjestat.

2. På anmodning fra Byrået skal innehavere av sertifikatene nevnt i artikkel 3 og de som utsteder sertifikater nevnt i artikkel 4, framlegge kopier av alle revisjonsrapporter, avvik og planer for korrigerende tiltak som er relevante for sertifikatene som er utstedt i løpet av en treårsperiode før anmodningen. Dersom disse dokumentene ikke er framlagt innen fristene Byrået har fastsatt i sin anmodning, kan Byrået trekke tilbake fordelen som er oppnådd i henhold til artikkel 3 eller artikkel 4, alt etter hva som er relevant.

3. Innehavere av sertifikatene nevnt i artikkel 3 og de som utsteder sertifikatene nevnt i artikkel 4 i denne forordning, skal omgående underrette Byrået om ethvert tiltak truffet av myndighetene i Det forente kongerike som kan komme i konflikt med deres forpliktelser i henhold til denne forordning eller forordning (EU) 2018/1139.

⁽⁶⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 1178/2011 av 3. november 2011 om fastsettelse av tekniske krav og administrative framgangsmåter for besetninger i sivil luftfart i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 311 av 25.11.2011, s. 1).

⁽⁷⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 1321/2014 av 26. november 2014 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgavene (EUT L 362 av 17.12.2014, s. 1).

*Artikkel 7***Vedkommende myndighet**

Med henblikk på denne forordning og på tilsynet med innehavere og utstedere av sertifikatene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning skal Byrådet fungere som vedkommende myndighet for foretak i tredjestater i henhold til forordning (EU) 2018/1139 og gjennomføringsrettsaktene og de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til den eller i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008.

*Artikkel 8***Anvendelse av kommisjonsforordning (EU) nr. 319/2014**

Kommisjonsforordning (EU) nr. 319/2014⁽⁸⁾ får anvendelse på juridiske og fysiske personer som innehar eller utsteder sertifikatene nevnt i artikkel 1 nr. 2 i denne forordning, på samme vilkår som innehavere av tilsvarende sertifikater utstedt til tredjestaters juridiske eller fysiske personer.

*Artikkel 9***Akseptable samsvarskriterier og veiledningsmateriale**

Byrådet kan utstede akseptable samsvarskriterier og veiledningsmateriale for anvendelsen av denne forordning i samsvar med artikkel 76 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1139.

*Artikkel 10***Ikrafttredelse og anvendelse**

1. Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Den får anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Artikkel 5 får imidlertid anvendelse fra ikrafttredelsesdatoen for denne forordning.

3. Denne forordning får ikke anvendelse dersom en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union har trådt i kraft innen datoen nevnt i nr. 2 første ledd i denne artikkel.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 25. mars 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

G. CIAMBA

Formann

⁽⁸⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 319/2014 av 27. mars 2014 om avgifter og gebyrer som innkreves av Det europeiske flysikkerhetsbyrå og om oppheving av forordning (EF) nr. 593/2007 (EUT L 93 av 28.3.2014, s. 58).

VEDLEGG

LISTE OVER SERTIFIKATER NEVNT I ARTIKKEL 1

- Avsnitt 1: Sertifikater utstedt av Den europeiske unions flysikkerhetsbyrå («Byrået») til fysiske eller juridiske personer med hovedforetak i Det forente kongerike og for luftfartøyer som nevnt i følgende:
- 1.1. Kommisjonsforordning (EU) nr. 748/2012⁽¹⁾, vedlegg 1 del 21 avsnitt A kapittel B (typesertifikater og begrensede typesertifikater)
 - 1.2. Forordning (EU) nr. 748/2012, vedlegg 1 del 21 avsnitt A kapittel D (endringer av typesertifikater og begrensede typesertifikater)
 - 1.3. Forordning (EU) nr. 748/2012, vedlegg I del 21 avsnitt A kapittel E (supplerende typesertifikater)
 - 1.4. Forordning (EU) nr. 748/2012, vedlegg I del 21 avsnitt A kapittel M (reparasjoner)
 - 1.5. Forordning (EU) nr. 748/2012, vedlegg I del 21 avsnitt A kapittel O (ETSO-godkjenninger)
 - 1.6. Forordning (EU) nr. 748/2012, vedlegg I del 21 avsnitt A kapittel J (godkjenninger som konstruksjonsorganisasjon)
- Avsnitt 2: Sertifikater for produkter, deler eller utstyr som er utstedt av juridiske eller fysiske personer som er sertifisert av vedkommende myndigheter i Det forente kongerike, som nevnt i følgende:
- 2.1. Forordning (EU) nr. 748/2012, vedlegg I avsnitt A kapittel G punkt 21.A.163 bokstav c) (sertifikater for godkjent frigivelse for produkter, deler og utstyr)
 - 2.2. Forordning (EU) nr. 1321/2014, vedlegg II del 145 punkt 145.A.75 bokstav e) (sertifikater for frigivelse for bruk i forbindelse med fullført vedlikehold)
 - 2.3. Forordning (EU) nr. 1321/2014, vedlegg II del 145 punkt 145.A.75 bokstav f) (sertifikater for inspeksjon av luftdyktighet for ELA 1-luftfartøyer)
 - 2.4. Forordning (EU) nr. 1321/2014, vedlegg I del M avsnitt A kapittel F punkt M.A.615 bokstav d) (sertifikater for frigivelse for bruk når vedlikeholdet er fullført)
 - 2.5. Forordning (EU) nr. 1321/2014, vedlegg I del M avsnitt A kapittel F punkt M.A.615 bokstav e) (sertifikater for inspeksjon av luftdyktighet for ELA 1-luftfartøyer)
 - 2.6. Forordning (EU) nr. 1321/2014, vedlegg I del M avsnitt A kapittel G punkt M.A.711 bokstav a) 4) eller bokstav b) 1) (sertifikater for inspeksjon av luftdyktighet og forlengelser av dem)
 - 2.7. Forordning (EU) nr. 1321/2014, vedlegg I del M avsnitt A kapittel H punkt M.A.801 bokstav b) 2) og 3) og bokstav c) (sertifikater for frigivelse for bruk når vedlikeholdet er fullført)

⁽¹⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 748/2012 av 3. august 2012 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighets- og miljøsertifisering av luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (EUT L 224 av 21.8.2012, s. 1).

KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2019/225**2019/EØS/63/12****av 6. februar 2019****om endring av forordning (EF) nr. 748/2009 med hensyn til luftfartøyoperatører som Det forente kongerike er angitt som forvaltningsmedlemsstat for(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF⁽¹⁾, særlig artikkel 18a nr. 3 bokstav b), og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 underrettet Det forente kongerike om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union. Traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) Vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 748/2009⁽²⁾ angir Det forente kongerike som forvaltningsmedlemsstat for visse luftfartøyoperatører. Det forente kongerikes utmelding av Unionen vil i mangel av særlige bestemmelser medføre at Det forente kongerike ikke lenger kan anses som en forvaltningsmedlemsstat i henhold til artikkel 18a i direktiv 2003/87/EF. Dersom ingen utmeldingsavtale blir inngått med Det forente kongerike, er det derfor nødvendig å endre vedlegget til forordning (EF) nr. 748/2009 for å angi forvaltningsmedlemsstater for disse luftfartøyoperatørene.
- 3) Endringer av listen over luftfartøyoperatører bygger på de nyeste opplysningene fra Eurocontrol.
- 4) Forordning (EF) nr. 748/2009 bør derfor endres.
- 5) I henhold til artikkel 4 nr. 3 i rådsforordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71⁽³⁾ opphører anvendelsen av rettsakter som er fastsatt til en bestemt dato, ved slutten av den siste timen av den dag som tilsvarende dato. Denne forordning bør derfor få anvendelse fra dagen etter at forordning (EF) nr. 748/2009 opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.
- 6) Denne forordning bør tre i kraft snarest mulig og få anvendelse bare dersom det ikke er inngått en utmeldingsavtale med Det forente kongerike.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 41 av 12.2.2019, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 43/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 16.

(1) EUT L 275 av 25.10. 2003, s. 32.

(2) Kommisjonsforordning (EF) nr. 748/2009 av 5. august 2009 om listen over luftfartøyoperatører som fra og med 1. januar 2006 har utført en luftfartsvirksomhet nevnt i vedlegg I til direktiv 2003/87/EF, med angivelse av forvaltningsmedlemsstat for hver luftfartøyoperatør (EUT L 219 av 22.8.2009, s. 1).

(3) Rådsforordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 av 3. juni 1971 om fastsettelse av regler for frister, datoer og tidspunkter (EFT L 124 av 8.6.1971, s. 1).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegget til forordning (EF) nr. 748/2009 erstattes med teksten i vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at forordning (EF) nr. 748/2009 opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Denne forordning får imidlertid ikke anvendelse dersom en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union har trådt i kraft innen nevnte dato.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 6. februar 2019.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

[Vedlegget er kunngjort i EUT L 41 av 12.2.2019, s. 3–99.]

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) 2019/589

2019/EØS/63/13

av 11. april 2019

om endring av vedlegg III til forordning (EF) nr. 1251/2008 med hensyn til oppføring av Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland og visse av dets kronbesittelser på listen over tredjestater, territorier, soner eller segmenter som det er tillatt å innføre forsendelser av akvakulturdyr til Den europeiske union fra^(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til rådsdirektiv 2006/88/EF av 24. oktober 2006 om dyrehelsekrav til akvakulturdyr og produkter av disse, og om forebygging og bekjempelse av visse sykdommer hos vann dyr⁽¹⁾, særlig artikkel 22 og artikkel 61 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i samsvar med artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union (TEU). Den 22. mars 2019 vedtok Det europeiske råd beslutning (EU) 2019/476⁽²⁾ om forlengelse av fristen i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU etter avtale med Det forente kongerike. Dersom utmeldingsavtalen ikke godkjennes i det britiske underhuset innen 29. mars 2019 forlenges i henhold til nevnte beslutning fristen fastsatt i artikkel 50 nr. 3 i TEU utsettes til 12. april 2019. Ettersom utmeldingsavtalen ikke ble godkjent innen 29. mars 2019, vil unionsretten opphøre å gjelde for og i Det forente kongerike fra 13. april 2019 («utmeldingsdatoen»).
- 2) Ved vedlegg III til kommisjonsforordning (EF) nr. 1251/2008⁽³⁾ er det opprettet en liste over tredjestater, territorier, soner eller segmenter som det er tillatt å innføre akvakulturdyr til Unionen fra.
- 3) Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland har gitt de nødvendige garantier for at nevnte stat og visse av dens kronbesittelser vil oppfylle vilkårene fastsatt i forordning (EF) nr. 1251/2008 med hensyn til innførsel til Unionen av forsendelser av akvakulturdyr fra utmeldingsdatoen, ved å fortsette å overholde Unionens regelverk i en innledende periode på minst ni måneder.
- 4) Derfor, tatt i betraktning disse særskilte garantiene fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland og for å unngå unødvendige handelsforstyrrelser etter utmeldingsdatoen, bør Det forente kongerike og visse av dets kronbesittelser oppføres på listen i vedlegg III til forordning (EF) nr. 1251/2008 over tredjestater, territorier, soner eller segmenter som det er tillatt å innføre forsendelser av akvakulturdyr til Unionen fra.
- 5) Vedlegg III til forordning (EU) nr. 1251/2008 bør derfor endres.
- 6) Denne forordning bør få anvendelse fra 13. april 2019, med mindre unionsretten fortsatt gjelder for og i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland på nevnte dato.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og før.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg III til forordning (EF) nr. 1251/2008 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 100 I av 11.4.2019, s. 14, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 99/2019 av 11. april 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 20.

(1) EUT L 328 av 24.11.2006, s. 14.

(2) Det europeiske råds beslutning (EU) 2019/476 truffet etter avtale med Det forente kongerike 22. mars 2019 om forlengelse av fristen i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU (EUT L 80 I av 22.3.2019, s. 1).

(3) Kommisjonsforordning (EF) nr. 1251/2008 av 12. desember 2008 om gjennomføring av direktiv 2006/88/EF med hensyn til vilkår og krav til utstedelse av sertifikater ved omsetning og import til Fellesskapet av akvakulturdyr og produkter av disse, og om utarbeiding av en liste over smitteoverførende arter (EUT L 337 av 16.12.2008, s. 41).

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 13. april 2019.

Den får imidlertid ikke anvendelse dersom unionsretten fortsatt gjelder for og i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland på nevnte dato.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 11. april 2019.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

VEDLEGG

I tabellen i vedlegg III til forordning (EU) nr. 1251/2008 gjøres følgende endringer:

a) Følgende linjer innsettes etter posten for Cookøyene:

«GB	Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland	X	X	X		Hele landet
GG	Guernsey	X	X	X		Hele landet»

b) Følgende linje innsettes etter posten for Island:

«JE	Jersey	X	X	X		Hele landet»
-----	--------	---	---	---	--	--------------

KOMMISSJONENS GJENNOMFØRINGSFORORDNING (EU) 2019/591**2019/EØS/63/14****av 11. april 2019****om endring av vedlegg V til forordning (EF) nr. 136/2004 med hensyn til oppføring av Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland og visse av dets kronbesittelser på listen over tredjestater som det er tillatt å innføre forsendelser av høy og halm til Unionen fra^(*)**

EUROPAKOMMISSJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til rådsdirektiv 97/78/EF av 18. desember 1997 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av produkter som innføres til Fellesskapet fra tredjestater⁽¹⁾, særlig artikkel 19 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i samsvar med artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union (TEU). Den 22. mars 2019 vedtok Det europeiske råd beslutning (EU) 2019/476⁽²⁾ om forlengelse av fristen i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU etter avtale med Det forente kongerike. Dersom utmeldingsavtalen ikke godkjennes i det britiske underhuset innen 29. mars 2019 forlenges i henhold til nevnte beslutning fristen fastsatt i artikkel 50 nr. 3 i TEU utsettes til 12. april 2019. Ettersom utmeldingsavtalen ikke ble godkjent innen 29. mars 2019, vil unionsretten opphøre å gjelde for og i Det forente kongerike fra 13. april 2019 («utmeldingsdatoen»).
- 2) Direktiv 97/78/EF av 18. desember 1997 fastsetter prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av produkter som innføres til Unionen fra tredjestater. I henhold til artikkel 19 nr. 1 i nevnte direktiv skal Kommisjonen utarbeide en liste over planteprodukter som skal gjennomgå veterinærkontroll på grensen fordi de kan innebære en fare for spredning til Unionen av infeksjonssykdommer eller smittsomme sykdommer hos dyr, og en liste over tredjestater som kan gis tillatelse til å eksportere disse planteproduktene til Unionen.
- 3) I samsvar med dette er halm og høy oppført i vedlegg IV til kommisjonsforordning (EF) nr. 136/2004⁽³⁾ som planteprodukter som er underlagt veterinærkontroll på grensen, og vedlegg V til nevnte forordning inneholder en liste over stater som medlemsstatene har tillatelse til å importere høy og halm fra.
- 4) Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland har gitt de nødvendige garantier for at nevnte stat og visse av dens kronbesittelser vil oppfylle vilkårene fastsatt i forordning (EF) nr. 136/2004 med hensyn til innførsel til Unionen av forsendelser av handelsvarer av høy og halm fra utmeldingsdatoen, ved å fortsette å overholde Unionens regelverk i en innledende periode på minst ni måneder.
- 5) Derfor, tatt i betraktning disse særskilte garantiene fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland og for å unngå unødvendige handelsforstyrrelser etter utmeldingsdatoen, bør Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland og visse av dets kronbesittelser oppføres på listen i vedlegg V til forordning (EF) nr. 136/2004 over stater som er godkjent for innførsel til Unionen av forsendelser av halm og høy.
- 6) Vedlegg V til forordning (EF) nr. 136/2004 bør derfor endres.
- 7) Denne forordning bør få anvendelse fra 13. april 2019, med mindre unionsretten fortsatt gjelder for og i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland på nevnte dato.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og før.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 100 I av 11.4.2019, s. 20, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 99/2019 av 11. april 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 20.

⁽¹⁾ EFT L 24 av 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ Det europeiske råds beslutning (EU) 2019/476 truffet etter avtale med Det forente kongerike 22. mars 2019 om forlengelse av fristen i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU (EUT L 80 I av 22.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 136/2004 av 22. januar 2004 om fastsettelse av framgangsmåtene for veterinærkontroller ved Fellesskapets grensekontrollstasjoner ved import av produkter fra tredjestater (EUT L 21 av 28.1.2004, s. 11).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg V til forordning (EF) nr. 136/2004 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 13. april 2019.

Den får imidlertid ikke anvendelse dersom unionsretten fortsatt gjelder for og i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland på nevnte dato.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 11. april 2019.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

VEDLEGG

I vedlegg V til forordning (EF) nr. 136/2004 gjøres følgende endringer:

a) Følgende linjer innsettes etter posten for Chile:

«GB	Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland
GG	Guernsey»

b) Følgende linje innsettes etter posten for Island:

«JE	Jersey»
-----	---------

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSavgjerd (EU) 2019/599**2019/EØS/63/15**

av 11. april 2019

om endring av vedlegget til vedtak 2007/453/EF med omsyn til BSE-status for Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland med kroneige

[meld under nummeret K(2019) 2830](*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

med tilvising til traktaten om verkemåten til Den europeiske unionen,

med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbar spongiform encefalopati⁽¹⁾, særleg artikkel 5 nr. 2 tredje leddet, og

ut frå desse synsmåtene:

- 1) Den 29. mars 2017 la Det sameinte kongeriket fram meldinga om at denne staten aktar å melde seg ut av Unionen i samsvar med artikkel 50 i traktaten om Den europeiske unionen (TEU). Den 22. mars 2019 vedtok Det europeiske rådet avgjerd (EU) 2019/476⁽²⁾ om lenging av fristen i medhald av artikkel 50 nr. 3 i TEU etter avtale med Det sameinte kongeriket. I samsvar den nemnde avgjerda vil fristen som er fastsett i artikkel 50 nr. 3 i TEU, lengjast til 12. april 2019 dersom avtala om utmelding ikkje vert godkjend i Underhuset innan 29. mars 2019. Ettersom avtala om utmelding ikkje vart godkjend innan 29. mars 2019, vil unionsretten ikkje lenger gjelde for og i Det sameinte kongeriket frå 13. april 2019 («utmeldingsdatoen»).
- 2) I samsvar med forordning (EF) nr. 999/2001 skal medlemsstatar, tredjestatar eller regionar i desse statane klassifiserast i éin av tre kategoriar med omsyn til status for bovin spongiform encefalopati (BSE): svært liten BSE-risiko, kontrollert BSE-risiko og ikkje-fastsett BSE-risiko.
- 3) Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland har lagt fram ein søknad for Kommisjonen om å få fastsett BSE-statusen sin, saman med opplysningar om at kroneiga òg er omfatta. Søknaden inneheldt dei relevante opplysningane om denne staten og kroneiga med omsyn til dei kriteriar og dei moglege risikofaktorane som er fastsette i vedlegg II til forordning (EF) nr. 999/2001.
- 4) Skottland er i dag klassifisert i kategorien for svært liten risiko, men 18. oktober 2018 vart eit nytt tilfelle av BSE stadfesta i denne regionen av Det sameinte kongeriket. Skottland oppfyller difor ikkje lenger dei krava som er fastsette i vedlegg II til forordning (EF) nr. 999/2001 med omsyn til kategorien for svært liten risiko. Skottland bør difor klassifiserast i kategorien for kontrollert risiko.
- 5) Når det gjeld BSE-statusen til Nord-Irland, vert risikoen i Nord-Irland rekna for å vere svært liten, medan resten av Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland med kroneige vert rekna for å ha ein kontrollert BSE-risiko.
- 6) På grunnlag av dei konkrete opplysningane som er nemnde ovanfor, og for å unngå unaudsynlege handelsforstyringar frå utmeldingsdatoen, bør difor Nord-Irland førast opp på lista over regionar i tredjestatar i del A i vedlegget til kommisjonsvedtak 2007/453/EF⁽³⁾, og resten av Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland med kroneige bør førast opp i del B i det nemnde vedlegget med klassifisering av statar eller regionar i høve til BSE-status. Vedlegget til det nemnde vedtaket bør difor endrast.
- 7) Denne avgjerda bør nyttast frå 13. april 2019. Ho bør likevel ikkje nyttast dersom unionsretten framleis gjeld for og i Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland på den nemnde dato.
- 8) Dei tiltaka som er fastsette i denne avgjerda, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for planter, dyr, næringsmiddel og før.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 103 av 12.4.2019, s. 31, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 99/2019 av 11. april 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantasemitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 20.

⁽¹⁾ TEF L 147 av 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ Det europeiske råds beslutning (EU) 2019/476 truffet etter avtale med Det forente kongerike av 22. mars 2019 om forlengelse av fristen i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU (TEU L 80 I av 22.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Kommisjonsvedtak 2007/453/EF av 29. juni 2007 om fastsetjing av BSE-status for medlemsstatar eller tredjestatar eller regionar i desse statane på grunnlag av BSE-risikoen deira (TEU L 172 av 30.6.2007, s. 84).

TEKE DENNE AVGJERDA:

Artikkel 1

Vedlegget til vedtak 2007/453/EF vert endra slik det er fastsett i vedlegget til denne avgjerda.

Artikkel 2

Denne avgjerda skal nyttast frå 13. april 2019.

Ho skal likevel ikkje nyttast dersom unionsretten framleis gjeld for og i Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland på den nemnde dato.

Artikkel 3

Denne avgjerda er retta til medlemsstatane.

Utfjerda i Brussel 11. april 2019.

For Kommissjonen

Jyrki KATAINEN

Visepresident

VEDLEGG

Vedlegget til vedtak 2007/453/EF skal lyde:

«VEDLEGG

LISTE OVER STATAR ELLER REGIONAR**A. Statar eller regionar med ein svært liten BSE-risiko***Medlemsstatar*

- Belgia
- Bulgaria
- Tsjekkia
- Danmark
- Tyskland
- Estland
- Kroatia
- Italia
- Kypros
- Latvia
- Litauen
- Luxembourg
- Ungarn
- Malta
- Nederland
- Austerrike
- Polen
- Portugal
- Romania
- Slovenia
- Slovakia
- Spania
- Finland
- Sverige

Statar i Det europeiske frihandelssambandet (EFTA)

- Island
- Liechtenstein
- Noreg
- Sveits

Tredjestatar

- Argentina
- Australia
- Brasil
- Chile
- Colombia
- Costa Rica

- India
- Israel
- Japan
- Namibia
- New Zealand
- Panama
- Paraguay
- Peru
- Singapore
- Sambandsstatane
- Uruguay

Regionar i tredjestatar

- Nord-Irland

B. Statar eller regionar med ein kontrollert BSE-risiko

Medlemsstatar

- Irland
- Hellas
- Frankrike

Tredjestatar

- Canada
- Guernsey
- Isle of Man
- Jersey
- Mexico
- Nicaragua
- Sør-Korea
- Taiwan
- Det sameinte kongeriket bortsett frå regionen Nord-Irland

C. Statar eller regionar som det ikkje er fastsett BSE-risiko for

- Statar eller regionar som ikkje er oppførte under bokstav A eller B.»

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2019/462**2019/EØS/63/16****av 30. januar 2019****om endring av delegert forordning (EU) 2017/1799 med hensyn til unntaket for Bank of England fra krav om gjennomsiktighet før og etter handel i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014^(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikkel 1 nr. 9, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Transaksjoner der medlemmer av Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) er motparter, er unntatt fra kravene om gjennomsiktighet i samsvar med artikkel 1 nr. 6 i forordning (EU) nr. 600/2014, forutsatt at disse transaksjonene gjennomføres innenfor rammen av penge- og valutapolitikken eller politikken for finansiell stabilitet.
- 2) Et slikt unntak fra virkeområdet for forordning (EU) nr. 600/2014 kan i samsvar med artikkel 1 nr. 9 i nevnte forordning utvides til sentralbanker i tredjestater og til Den internasjonale oppgjørsbank.
- 3) Listen over unntatte sentralbanker i tredjestater angitt i delegert kommisjonsforordning (EU) 2017/1799⁽²⁾ bør oppdateres, herunder med sikte på å utvide, når det er hensiktsmessig, virkeområdet for unntaket fastsatt i artikkel 1 nr. 6 i forordning (EU) nr. 600/2014 til andre sentralbanker i tredjestater.
- 4) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union. Traktatene vil opphøre å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 5) Utmeldingsavtalen inngått mellom forhandlingspartene inneholder regler for anvendelsen av bestemmelsene i unionsretten for og i Det forente kongerike etter at traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike. Dersom avtalen trer i kraft, vil forordning (EU) nr. 600/2014, herunder unntaket fastsatt i artikkel 1 nr. 6 i nevnte forordning, få anvendelse på og i Det forente kongerike i overgangsperioden i samsvar med nevnte avtale, og den vil opphøre å gjelde ved utløpet av perioden.
- 6) Det forente kongerikes utmelding av Unionen vil, i mangel av særlige bestemmelser, innebære at Bank of England ikke lenger omfattes av det eksisterende unntaket, med mindre den tilføyes på listen over unntatte sentralbanker i tredjestater.
- 7) I lys av opplysninger fra Det forente kongerike har Kommisjonen utarbeidet og framlagt for Europaparlamentet og Rådet en rapport som vurderer den internasjonale behandlingen av Bank of England. Denne rapporten⁽³⁾ konkluderte med at det er hensiktsmessig å gi unntak fra kravene om gjennomsiktighet før og etter handel i forordning (EU) nr. 600/2014 for Det forente kongerikes sentralbank. Bank of England bør derfor tilføyes på listen over unntatte sentralbanker angitt i delegert forordning (EU) 2017/1799.
- 8) Myndighetene i Det forente kongerike har gitt forsikringer om statusen, rettighetene og pliktene til ESSB-medlemmer, herunder at de har til hensikt å gi medlemmer av ESSB som utfører oppgaver innenfor rammen av penge- og valutapolitikken eller politikken for finansiell stabilitet, et unntak som tilsvarer det som er fastsatt i artikkel 1 nr. 6 i forordning (EU) nr. 600/2014.

^(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 80 av 22.3.2019, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 100/2019 av 11. april 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 22.

⁽¹⁾ EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2017/1799 av 12. juni 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 med hensyn til unntak fra kravene om gjennomsiktighet før og etter handel for visse tredjestaters sentralbanker når de utøver sin penge- og valutapolitikk og politikk for finansiell stabilitet (EUT L 259 av 7.10.2017, s. 11).

⁽³⁾ Rapport fra Kommisjonen til Europaparlamentet og Rådet om unntaket for Det forente kongerikes sentralbank («Bank of England») i henhold til forordningen om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR) (KOM(2019) 69).

- 9) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2017/1799 bør derfor endres.
- 10) Kommisjonen vil fortsatt regelmessig overvåke behandlingen av sentralbankene og de offentlige organene som er unntatt fra kravene om gjennomsiktighet og angitt på listen i vedlegget til forordning (EU) nr. 2017/1799. Denne listen kan oppdateres i lys av utviklingen av reguleringsordningene i disse tredjestatene og idet det tas hensyn til eventuelle nye relevante informasjonskilder. En slik ny vurdering kan medføre fjerning av visse tredjestater fra listen over enheter som er unntatt.
- 11) Denne forordning bør tre i kraft snarest mulig og få anvendelse fra dagen etter at forordning (EU) nr. 600/2014 opphører å gjelde for og i Det forente kongerike.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg I til forordning (EU) 2017/1799 erstattes med teksten i vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at forordning (EU) nr. 600/2014 opphører å gjelde for og i Det forente kongerike.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 30. januar 2019.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

*VEDLEGG**«VEDLEGG I*

1. Australia:
 - Reserve Bank of Australia
 2. Brasil:
 - Banco Central do Brasil
 3. Canada:
 - Bank of Canada / Banque du Canada
 4. Hongkong SAR:
 - Hong Kong Monetary Authority
 5. India:
 - Reserve Bank of India
 6. Japan:
 - Bank of Japan
 7. Mexico:
 - Banco de México
 8. Republikken Korea:
 - Bank of Korea
 9. Singapore:
 - Monetary Authority of Singapore
 10. Sveits:
 - Schweizerische Nationalbank / Banque Nationale Suisse / Banca Nazionale Svizzera / Banca Naziunala Svizra
 11. Tyrkia:
 - Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası
 12. Det forente kongerike:
 - Bank of England
 13. De forente stater:
 - Federal Reserve System
 - Den internasjonale oppgjørsbank»
-

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2019/460**2019/EØS/63/17****av 30. januar 2019****om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til listen over enheter som er unntatt(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 1 nr. 6, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union. Traktatene vil opphøre å gjelde for og i Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) Utmeldingsavtalen inngått mellom forhandlingspartene inneholder regler for anvendelsen av bestemmelsene i unionsretten for og i Det forente kongerike etter at traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike. Dersom avtalen trer i kraft, vil forordning (EU) nr. 648/2012, herunder unntaket fastsatt i artikkel 1 nr. 4 bokstav a) i nevnte forordning, få anvendelse på og i Det forente kongerike i overgangsperioden i samsvar med nevnte avtale, og den vil opphøre å gjelde ved utløpet av perioden.
- 3) Det forente kongerikes utmelding av Unionen vil, i mangel av særlige bestemmelser, innebære at unntaket for medlemmene av Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) og andre organer i medlemsstatene med lignende funksjoner samt andre offentlige organer i Unionen som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld, i artikkel 1 nr. 4 bokstav a) i forordning (EU) nr. 648/2012 ikke lenger vil gjelde for Det forente kongerikes sentralbank eller andre offentlige organer som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld.
- 4) Kommisjonen har gjennomført en vurdering av den internasjonale behandlingen av sentralbanker og offentlige organer som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld i henhold til lovgivningen som får anvendelse i Det forente kongerike etter dets utmelding av Unionen, og har framlagt sine konklusjoner for Europaparlamentet og Rådet. Kommisjonen har særlig gjennomført en sammenlignende analyse av denne behandlingen og av risikostyringsstandardene som gjelder for derivattransaksjoner som inngås av disse organene og av sentralbanker i Det forente kongerike.
- 5) Kommisjonen konkluderte i sin vurdering med at Det forente kongerikes sentralbank og offentlige organer som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld, bør unntas fra clearing- og rapporteringskravene og kravet om å anvende risikoreduksjonsteknikker på ikke-clearede transaksjoner fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 6) Myndighetene i Det forente kongerike har gitt forsikringer om statusen, rettighetene og pliktene til ESSB-medlemmer, herunder at de har til hensikt å gi ESSB-medlemmene og andre organer i medlemsstatene med lignende funksjoner samt andre offentlige organer i Unionen som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld, et unntak som tilsvarende det som er fastsatt i artikkel 1 nr. 4 i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 7) Følgelig bør Det forente kongerikes sentralbank og de offentlige organene som har ansvar for eller deltar i forvaltningen av offentlig gjeld i Det forente kongerike, tilføyes på listen over unntatte enheter fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 8) Forordning (EU) nr. 648/2012 bør derfor endres.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 80 av 22.3.2019, s. 8, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 101/2019 av 11. april 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 23.

⁽¹⁾ EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

- 9) Kommissjonen vil fortsatt regelmessig overvåke behandlingen av sentralbankene og de offentlige organene som er unntatt fra clearing- og rapporteringskravene angitt på listen i artikkel 1 nr. 4 bokstav c) i forordning (EU) nr. 648/2012. Denne listen kan oppdateres i lys av utviklingen av reguleringsordningene i disse tredjestatene og idet det tas hensyn til eventuelle nye relevante informasjonskilder. En slik ny vurdering kan medføre fjerning av visse tredjestater fra listen over enheter som er unntatt.
- 10) Denne forordning bør tre i kraft snarest mulig og få anvendelse fra dagen etter at forordning (EU) nr. 648/2012 opphører å gjelde for og i Det forente kongerike.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I artikkel 1 nr. 4 bokstav c) i forordning (EU) nr. 648/2012 skal nytt punkt ix) lyde:

«ix) Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland.».

Artikkel 2

Denne forordning tretr i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at forordning (EU) nr. 648/2012 opphører å gjelde for og i Det forente kongerike.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 30. januar 2019.

For Kommissjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

KOMMISSJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING (EU) 2019/544**2019/EØS/63/18****av 3. april 2019****om endring av gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/2031 om fastsettelse av at rammereglene som gjelder for sentrale motparter i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, i et begrenset tidsrom er likeverdige i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012(*)**

EUROPAKOMMISSJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 25 nr. 6, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 2 i Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/2031⁽²⁾ skal den beslutningen få anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland (heretter kalt «Det forente kongerike») i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union, med mindre en utmeldingsavtale har trådt i kraft innen nevnte dato, eller toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union er blitt forlenget.
- 2) Den 22. mars 2019 vedtok Det europeiske råd beslutning (EU) 2019/476⁽³⁾ om forlengelse av fristen i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union etter avtale med Det forente kongerike. Følgelig vil det andre vilkåret for anvendelsen av gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/2031, det vil si at toårsperioden omhandlet i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske Union ikke er blitt forlenget, ikke bli oppfylt.
- 3) Årsakene som ligger til grunn for gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/2031, er imidlertid de samme, uavhengig av en eventuell forlengelse av perioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union. Ved en utmelding uten en avtale etter den forlengede perioden består særlig de potensielle risikoene for den finansielle stabiliteten i Unionen og dens medlemsstater. Gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/2031 bør derfor få anvendelse dersom Det forente kongerike melder seg ut av Unionen uten en avtale.
- 4) Gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/2031 bør derfor endres.
- 5) Denne beslutning bør tre i kraft så snart som mulig for å sikre at den får anvendelse dersom Det forente kongerike melder seg ut av Unionen uten en utmeldingsavtale etter utløpet av perioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union, som ble forlenget av Det europeiske råd 22. mars 2019.
- 6) Tiltakene fastsatt i denne beslutning er i samsvar med uttalelse fra Den europeiske verdipapirkomité.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I artikkel 2 i gjennomføringsbeslutning (EU) nr. 2018/2031 skal tredje ledd lyde:

«Denne beslutning får imidlertid ikke anvendelse dersom en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union har trådt i kraft innen datoen omhandlet i annet ledd i denne artikkel.»

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 95 av 4.4.2019, s. 9, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/2019 av 11. april 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 24.

(1) EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

(2) Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/2031 av 19. desember 2018 om fastsettelse av at rammereglene som gjelder for sentrale motparter i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland, i et begrenset tidsrom er likeverdige i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 325 av 20.12.2018, s. 50).

(3) Det europeiske råds beslutning (EU) 2019/476 truffet etter avtale med Det forente kongerike av 22. mars 2019 om forlengelse av fristen i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU (EUT L 80 I av 22.3.2019, s. 1).

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 3. april 2019.

For Kommissjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2019/565**2019/EØS/63/19**

av 28. mars 2019

om endring av delegert forordning (EU) 2015/2205, delegert forordning (EU) 2016/592 og delegert forordning (EU) 2016/1178 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til datoen da clearingplikten får virkning for visse typer kontrakter(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 5 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union. Traktatene vil opphøre å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/396⁽²⁾ endrer delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2205⁽³⁾, delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/592⁽⁴⁾ og delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/1178⁽⁵⁾ med hensyn til datoen da clearingplikten får virkning for visse typer kontrakter. I henhold til artikkel 4 i delegert forordning (EU) 2019/396 får nevnte forordning anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union, med mindre en utmeldingsavtale har trådt i kraft innen nevnte dato, eller toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union er blitt forlenget.
- 3) I brev av 20. mars 2019 framla Det forente kongerike en anmodning om en forlengelse av fristen fastsatt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union til 30. juni 2019 for å slutføre ratifiseringen av utmeldingsavtalen⁽⁶⁾. Den 21. mars 2019 samtykket Det europeiske råd til en forlengelse til 22. mai 2019, forutsatt at utmeldingsavtalen ble godkjent av Underhuset den påfølgende uken. I motsatt fall godtok Det europeiske råd en forlengelse fram til 12. april 2019. Følgelig vil delegert forordning (EU) 2019/396 ikke få anvendelse.
- 4) Årsakene som ligger til grunn for delegert forordning (EU) 2019/396, er imidlertid de samme, uavhengig av en eventuell forlengelse av perioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union. Særlig vil risikoene som utgjør en trussel mot et velfungerende marked og like konkurransevilkår mellom motparter etablert i Unionen, fortsatt være der dersom Det forente kongerike melder seg ut av Unionen uten en avtale etter den forlengede perioden. Disse risikoene forventes å være til stede i overskuelig framtid.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 99 av 10.4.2019, s. 6, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 103/2019 av 11. april 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 25.

(1) EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

(2) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/396 av 19. desember 2018 om endring av delegert forordning (EU) 2015/2205, delegert forordning (EU) 2016/592 og delegert forordning (EU) 2016/1178 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til datoen da clearingplikten får virkning for visse typer kontrakter (EUT L 71 av 13.3.2019, s. 11).

(3) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2205 av 6. august 2015 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for clearingplikten (EUT L 314 av 1.12.2015, s. 13.)

(4) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/592 av 1. mars 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for clearingplikten (EUT L 103 av 19.4.2016, s. 5).

(5) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/1178 av 10. juni 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for clearingplikten (EUT L 195 av 20.7.2016, s. 3).

(6) Avtale om Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands utmelding av Den europeiske union og Det europeiske atomenergifellesskap (EUT C 66 I av 19.2.2019, s. 1).

- 5) Delegert forordning (EU) 2015/2205, delegert forordning (EU) 2016/592 og delegert forordning (EU) 2016/1178 bør derfor endres.
- 6) Denne forordning bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet har framlagt for Kommisjonen.
- 7) Det er nødvendig å legge forholdene til rette for gjennomføring av effektive løsninger for markedsdeltakere så raskt som mulig. Derfor har Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene, men ikke holdt åpne offentlige høringer i samsvar med artikkel 10 nr. 1 annet ledd i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽⁷⁾. Av samme årsak bør denne forordning tre i kraft dagen etter at den er kunngjort.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Endring av delegert forordning (EU) 2015/2205

I delegert forordning (EU) 2015/2205 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 3 skal nytt nummer lyde:

«3. Som unntak fra nr. 1 og 2, med hensyn til kontrakter som gjelder en klasse av OTC-derivater angitt i vedlegget, får clearingplikten virkning fra 12 måneder etter anvendelsesdatoen for denne forordning dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Clearingplikten er ikke blitt utløst innen 11. april 2019.
- b) Kontraktene er fornyet utelukkende for å erstatte motparten etablert i Det forente kongerike med en motpart etablert i en medlemsstat.».

- 2) I artikkel 4 skal nr. 3 lyde:

«3. For finansielle motparter i kategori 3 og transaksjoner omhandlet i artikkel 3 nr. 2 og 3 i denne forordning som er inngått mellom finansielle motparter, skal den minste gjenværende løpetiden nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) punkt ii) i forordning (EU) nr. 648/2012 på den dato da clearingplikten får virkning, være

- a) 50 år for kontrakter som tilhører klassene i tabell 1 eller 2 i vedlegget,
- b) 3 år for kontrakter som tilhører klassene i tabell 3 eller 4 i vedlegget.

Artikkel 2

Endring av delegert forordning (EU) 2016/592

I delegert forordning (EU) 2016/592 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 3 skal nytt nummer lyde:

«3. Som unntak fra nr. 1 og 2, med hensyn til kontrakter som gjelder en klasse av OTC-derivater angitt i vedlegget, får clearingplikten virkning fra 12 måneder etter anvendelsesdatoen for denne forordning dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Clearingplikten er ikke blitt utløst innen 11. april 2019.
- b) Kontraktene er fornyet utelukkende for å erstatte motparten etablert i Det forente kongerike med en motpart etablert i en medlemsstat.».

- 2) I artikkel 4 skal nr. 3 lyde:

«3. For finansielle motparter i kategori 3 og transaksjoner omhandlet i artikkel 3 nr. 2 og 3 i denne forordning som er inngått mellom finansielle motparter, skal den minste gjenværende løpetiden nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) punkt ii) i forordning (EU) nr. 648/2012 på den dato da clearingplikten får virkning, være 5 år og 3 måneder.».

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

*Artikkel 3***Endring av delegert forordning (EU) 2016/1178**

I delegert forordning (EU) 2016/1178 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 3 skal nytt nummer lyde:

«3. Som unntak fra nr. 1 og 2, med hensyn til kontrakter som gjelder en klasse av OTC-derivater angitt i vedlegget, får clearingplikten virkning fra 12 måneder etter anvendelsesdatoen for denne forordning dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Clearingplikten er ikke blitt utløst innen 11. april 2019.
- b) Kontraktene er fornyet utelukkende for å erstatte motparten etablert i Det forente kongerike med en motpart etablert i en medlemsstat.».

2) I artikkel 4 skal nr. 3 lyde:

«3. For finansielle motparter i kategori 3 og transaksjoner omhandlet i artikkel 3 nr. 2 og 3 i denne forordning som er inngått mellom finansielle motparter, skal den minste gjenværende løpetiden nevnt i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) punkt ii) i forordning (EU) nr. 648/2012 på den datoen da clearingplikten får virkning, være

- a) 15 år for kontrakter som tilhører klassene i tabell 1 i vedlegg I,
- b) 3 år for kontrakter som tilhører klassene i tabell 2 i vedlegg I.

*Artikkel 4***Ikrafttredelse og anvendelse**

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Denne forordning får imidlertid ikke anvendelse i følgende situasjoner:

- a) En utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union har trådt i kraft innen datoen omhandlet i annet ledd i denne artikkel.
- b) En beslutning er blitt truffet om å forlenge toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union ut over 31. desember 2019.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 28. mars 2019.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2019/564**2019/EØS/63/20**

av 28. mars 2019

om endring av delegert forordning (EU) 2016/2251 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til siste dato da motparter fortsatt kan anvende sine framgangsmåter for risikostyring for visse OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 11 nr. 15, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union. Traktatene vil opphøre å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/397⁽²⁾ endrer delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/2251⁽³⁾ med hensyn til siste dato da motparter fortsatt kan anvende sine framgangsmåter for risikostyring for visse OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart. I henhold til artikkel 2 i delegert forordning (EU) 2019/397 får nevnte forordning anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union, med mindre en utmeldingsavtale har trådt i kraft innen nevnte dato, eller toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union er blitt forlenget.
- 3) I brev av 20. mars 2019 framla Det forente kongerike en anmodning om en forlengelse av fristen fastsatt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union til 30. juni 2019 for å slutføre ratifiseringen av utmeldingsavtalen⁽⁴⁾. Den 21. mars 2019 samtykket Det europeiske råd til en forlengelse til 22. mai 2019, forutsatt at utmeldingsavtalen ble godkjent av Underhuset den påfølgende uken. I motsatt fall godtok Det europeiske råd en forlengelse fram til 12. april 2019. Følgelig vil delegert forordning (EU) 2019/397 ikke få anvendelse.
- 4) Årsakene som ligger til grunn for delegert forordning (EU) 2019/397, er imidlertid de samme, uavhengig av en eventuell forlengelse av perioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union. Særlig vil risikoene som utgjør en trussel mot et velfungerende marked og like konkurransevilkår mellom motparter etablert i Unionen, fortsatt være der dersom Det forente kongerike melder seg ut av Unionen uten en avtale etter den forlengede perioden. Disse risikoene forventes å være til stede i overskuelig framtid.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 99 av 10.4.2019, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 104/2019 av 11. april 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 26.

(1) EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

(2) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/397 av 19. desember 2018 om endring av delegert forordning (EU) 2016/2251 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til siste dato da motparter fortsatt kan anvende sine framgangsmåter for risikostyring for visse OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart (EUT L 71 av 13.3.2019, s. 15).

(3) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/2251 av 4. oktober 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for risikoreduksjonsteknikker for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart (EUT L 340 av 15.12.2016, s. 9).

(4) Avtale om Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands utmelding av Den europeiske union og Det europeiske atomenergifellesskap (EUT C 66 I av 19.2.2019, s. 1).

- 5) Delegert forordning (EU) 2016/2251 bør derfor endres.
- 6) Denne forordning bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske banktilsynsmyndighet, Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet har framlagt for Kommisjonen.
- 7) Det er nødvendig å legge forholdene til rette for gjennomføring av effektive løsninger for markedsdeltakere så raskt som mulig. Derfor har Den europeiske banktilsynsmyndighet, Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene, men ikke holdt åpne offentlige høringer i samsvar med artikkel 10 nr. 1 annet ledd i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽⁵⁾, artikkel 10 nr. 1 annet ledd i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁽⁶⁾ og artikkel 10 nr. 1 annet ledd i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽⁷⁾. Av samme årsak bør denne forordning tre i kraft dagen etter at den er kunngjort.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Artikkel 35 i delegert forordning (EU) 2016/2251 skal lyde:

«Artikkel 35

Overgangsbestemmelser

1. Motparter som nevnt i artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 kan fortsette å anvende framgangsmåter for risikostyring som de har innført på anvendelsesdatoen for denne forordning, når det gjelder OTC-derivatkontrakter som ikke cleares sentralt, og som er inngått eller fornyet mellom 16. august 2012 og de aktuelle anvendelsesdatoene for denne forordning.
2. Motparter som nevnt i artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 kan dessuten fortsette å anvende framgangsmåter for risikostyring som de har innført 14. mars, når det gjelder OTC-derivatkontrakter som ikke cleares sentralt, og som oppfyller følgende vilkår:
 - a) OTC-derivatkontraktene som ikke cleares sentralt, er inngått eller fornyet før enten de aktuelle anvendelsesdatoene for denne forordning som angitt i artikkel 36, 37 og 38 i denne forordning eller 11. april 2019, alt etter hvilken dato som inntreffer først.
 - b) OTC-derivatkontraktene som ikke cleares sentralt, er fornyet utelukkende for å erstatte motparten etablert i Det forente kongerike med en motpart etablert i en medlemsstat.
 - c) OTC-derivatkontraktene som ikke cleares sentralt, er fornyet mellom dagen etter at unionsretten opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union, og et av følgende tidspunkter, alt etter hva som inntreffer sist:
 - i) De aktuelle anvendelsesdatoene angitt i artikkel 36, 37 og 38 i denne forordning.
 - ii) 12 måneder fra dagen etter at unionsretten opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.».

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for og i Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Denne forordning får imidlertid ikke anvendelse i følgende situasjoner:

- a) En utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union har trådt i kraft innen datoen omhandlet i annet ledd i denne artikkel.
- b) En beslutning er blitt truffet om å forlenge toårsperioden nevnt i artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union ut over 31. desember 2019.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 28. mars 2019.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2019/501**2019/EØS/63/21****av 25. mars 2019****om felles regler som sikrer grunnleggende forbindelser ved gods- og persontransport på vei i forbindelse med
Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands utmelding av Unionen(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 91 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union (TEU). Traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, det vil si fra 30. mars 2019, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) Det forente kongerikes utmelding av Unionen vil, i forholdet til de gjenværende 27 medlemsstatene og i mangel av særlige bestemmelser, avslutte alle rettigheter og forpliktelser som følger av unionsretten med hensyn til markedsadgang som fastsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009⁽³⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009⁽⁴⁾.
- 3) Den europeiske transportministerkonferansens (CEMT) multilaterale kvotesystem er den eneste andre tilgjengelige rettslige rammen som kan danne et grunnlag for godstransport på vei mellom Unionen og Det forente kongerike etter utmeldingsdatoen. På grunn av det begrensede antallet tillatelser som for tiden er tilgjengelig i CEMT-systemet og systemets begrensede omfang med hensyn til de formene for transport på vei som omfattes, dekker systemet for tiden ikke i tilstrekkelig grad alle behovene innenfor godstransport på vei mellom Unionen og Det forente kongerike.
- 4) For å unngå at det oppstår alvorlige forstyrrelser, herunder med hensyn til offentlig orden, er det derfor nødvendig å fastsette midlertidige tiltak som gjør at godstransportører på vei og buss- og turbussoperatører som har lisens i Det forente kongerike, kan frakte gods og passasjerer mellom sistnevntes territorium og de gjenværende 27 medlemsstatene eller til og fra Det forente kongerikes territorium med transitt gjennom én eller flere medlemsstater. For å sikre en riktig balanse mellom Det forente kongerike og de gjenværende medlemsstatene bør de rettighetene som gis, betinges av tildeling av tilsvarende rettigheter og være underlagt visse vilkår som sikrer rettferdig konkurranse.
- 5) Gibraltar inngår ikke i det geografiske virkeområdet for denne forordning, og enhver henvisning til Det forente kongerike i forordningen omfatter ikke Gibraltar.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 85 I av 27.3.2019, s. 39, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 105/2019 av 11. april 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 27.

⁽¹⁾ Uttalelse avgitt 20. februar 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets holdning av 13. mars 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning av 19. mars 2019.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1072/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for tilgang til den internasjonale marknaden for godstransport på veg (EUT L 300 av 14.11.2009, s. 72).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/2009 av 21. oktober 2009 om felles regler for adgang til det internasjonale markedet for transport med turvogn og buss og om endring av forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 300 av 14.11.2009, s. 88).

- 6) Retten til å utføre transportvirksomhet på territoriet til en medlemsstat eller mellom medlemsstater er et grunnleggende resultat av det indre marked og bør, etter Det forente kongerikes utmelding av Unionen og i mangel av særlige bestemmelser om det motsatte, ikke lenger gjelde for britiske godstransportører på vei som ikke er etablert i Unionen. Det bør imidlertid fastsettes midlertidige utfasingstiltak som gjør det mulig for britiske godstransportører på vei å utføre et begrenset antall ytterligere transporter innenfor Unionens territorium i forbindelse med transport mellom Det forente kongerike og Unionen. Umiddelbart etter Det forente kongerikes uttreden av Unionen uten en utmeldingsavtale bør slike tiltak bidra til å hindre forstyrrelser i trafikflyten, som kan forventes som følge av ytterligere kontroller av kjøretøyer og deres last, og påfølgende trusler mot offentlig orden. De bør særlig bidra til å minske trykket på de få grenseovergangene der slike forstyrrelser er mest sannsynlige, ettersom kjøretøyene ikke trenger å vende tilbake umiddelbart. Tiltakene bør være forholdsmessige, bør ikke gi de samme rettighetene som Unionens godstransportører på vei har i henhold til reglene for det indre marked, og bør gradvis fases ut i samsvar med denne forordning.
- 7) I mangel av særlige bestemmelser vil Det forente kongerikes utmelding av Unionen også skape alvorlige forstyrrelser, herunder med hensyn til offentlig orden, i forbindelse med persontransport på vei. Avtalen om internasjonal persontransport utenfor rute med turvogn og buss⁽⁵⁾ (Interbus-avtalen) er den eneste tilgjengelige rettslige rammen som danner grunnlaget for persontransport med buss og turvogn mellom Unionen og Det forente kongerike etter utmeldingsdatoen. Det forente kongerike blir en selvstendig part i Interbus-avtalen fra 1. april 2019. Interbus-avtalen omfatter imidlertid bare transport utenfor rute og er derfor utilstrekkelig for å håndtere driftsforstyrrelser i forbindelse med utmeldingen, ettersom et stort antall personer fortsatt vil ønske å reise mellom Unionen og Det forente kongerike. Avtalepartene har framforhandlet en protokoll til Interbus-avtalen som omfatter persontransport i rute, men denne forventes ikke å tre i kraft i tide til å tilby en holdbar alternativ løsning på den nåværende situasjonen for perioden umiddelbart etter Det forente kongerikes utmelding. For rutetransport og spesiell rutetransport av personer med buss og turvogn dekker derfor de nåværende instrumentene ikke behovene ved persontransport på vei mellom Unionen og Det forente kongerike. For å redusere en påfølgende betydelig forstyrrelse som kan sette offentlig orden i fare, er det derfor hensiktsmessig å la britiske transportører frakte passasjerer fra Det forente kongerike til Unionen og omvendt, forutsatt at Det forente kongerike gir minst likeverdige rettigheter til EUs transportører. De rettighetene som gis ved denne forordning, bør være begrenset til en kort periode slik at protokollen til Interbus-avtalen om rutetransport kan tre i kraft og Det forente kongerike kan slutte seg til protokollen.
- Grensekryssende transport med turvogn og buss mellom Irland og Nord-Irland er av særlig betydning for lokalsamfunnene i grenseområdene, med henblikk på å sikre de grunnleggende forbindelsene mellom lokalsamfunnene, blant annet som del av det felles reiseområde. At passasjerer tas opp og slippes av i områder på begge sider av grensen, gjør det lettere å utføre disse tjenestene. Derfor bør britiske turvogn- og bussoperatører fortsatt kunne ta opp og slippe av passasjerer i grenseområdene i Irland i forbindelse med internasjonal persontransport med turvogn og buss mellom Irland og Nord-Irland. Disse rettighetene bør gis i en begrenset periode (fram til 30. september 2019) for å gjøre det mulig å innføre alternativer.
- 8) For å gjenspeile deres midlertidige karakter, uten å skape presedens, bør tiltakene fastsatt i denne forordning begrenses til en kort periode. Når det gjelder godstransport på vei, fastsettes tidsbegrensningen idet det tas hensyn til mulige ordninger for grunnleggende forbindelser i CEMT-systemet og uten at det berører eventuelle forhandlinger om og en eventuell ikrafttredelse av en framtidig avtale om godstransport på vei mellom Unionen og Det forente kongerike eller framtidige EU-regler for transport. Når det gjelder persontransport med buss og turvogn, fastsettes en tidsbegrensning for at protokollen til Interbus-avtalen om rutetransport skal kunne tre i kraft og for at Det forente kongerike skal kunne slutte seg til denne protokollen, uten at det berører en eventuell framtidig avtale mellom Unionen og Det forente kongerike.
- 9) I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i artikkel 5 i TEU går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 10) Denne forordning bør tre i kraft så snart som mulig og få anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike, med mindre en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike har trådt i kraft innen nevnte dato. Denne forordning bør under alle omstendigheter opphøre å gjelde 31. desember 2019. Unionen vil derfor

(⁵) EFT L 321 av 26.11.2002, s. 13.

ikke lenger utøve den myndigheten som utøves gjennom denne forordning etter nevnte dato. Uten at det berører andre unionstiltak, og forutsatt at disse tiltakene overholdes, vil denne myndigheten i samsvar med artikkel 2 nr. 2 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), deretter igjen utøves av medlemsstatene. Unionens og medlemsstatenes respektive myndigheter med hensyn til inngåelse av internasjonale avtaler på området veitransport skal bestemmes i samsvar med traktatene og idet det tas hensyn til relevant unionsregelverk.

- 11) Dersom det er nødvendig for å dekke markedsbehov, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV gis Kommisjonen, for å gjenopprette likeverdigheten mellom rettigheter som Unionen gir britiske gods-transportører på vei og britiske turvogn- og bussoperatører og rettigheter som Det forente kongerike gir Unionens godstransportører på vei og Unionens turvogn- og bussoperatører, herunder rettigheter som Det forente kongerike gir på grunnlag av opprinnelsesstaten eller som på annen måte ikke er like tilgjengelige for alle EU-operatører, og for å avhjelpe tilfeller av illojal konkurranse som skader Unionens godstransportører på vei og Unionens turvogn- og bussoperatører.
- 12) De delegerte rettsaktene bør overholde forholdsmessighetsprinsippet, og vilkårene i dem bør derfor stå i forhold til problemene som oppstår ved manglende tildeling av tilsvarende rettigheter eller gjennom urettferdige konkurransevilkår. Kommisjonen bør kunne vurdere å midlertidig oppheve anvendelsen av denne forordning bare i de alvorligste tilfellene, der Det forente kongerike ikke gir likeverdige rettigheter til Unionens godstransportører på vei eller til Unionens turvogn- og bussoperatører eller når rettighetene som gis, er minimale, eller dersom konkurransevilkårene for britiske godstransportører på vei eller for britiske turvogn- og bussoperatører avviker så mye fra vilkårene for Unionens operatører at det ikke er økonomisk lønnsomt for Unionens operatører å utføre den aktuelle transporten.
- 13) Når Kommisjonen vedtar delegerte rettsakter, er det særlig viktig at den holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at disse samrådene gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽⁶⁾. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige skal systematisk ha adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeiding av delegerte rettsakter. Det bør sikres at slike delegerte rettsakter ikke på utilbørlig måte påvirker et velfungerende indre marked.
- 14) For å sikre at de rettighetene Det forente kongerike gir Unionens godstransportører på vei og Unionens turvogn- og bussoperatører, som er likeverdige med de rettighetene som gis britiske godstransportører på vei og britiske turvogn- og bussoperatører ved denne forordning, er like tilgjengelige for alle EU-operatører, bør virkeområdet for forordning (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 midlertidig utvides. Nevnte forordninger dekker allerede den delen av turen mellom en medlemsstat og en tredjestat som foregår på territoriet til en medlemsstat som krysses i transitt. Det er imidlertid nødvendig i slike tilfeller å sikre at forordning (EF) nr. 1072/2009 også gjelder for den delen av turen som skjer på territoriet til den medlemsstaten der lasting og lossing foretas, og at forordning (EF) nr. 1073/2009 gjelder den delen av turen som skjer på territoriet til den medlemsstaten der passasjerer tas opp eller slippes av. Hensikten med en slik utvidelse er å sikre at Unionens operatører kan utføre tredjestatstransport til eller fra Det forente kongerike samt ha ekstra stoppesteder for persontransporten.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Virkeområde

Denne forordning fastsetter midlertidige tiltak som regulerer godstransport på vei samt rutetransport og spesiell rutetransport med buss og turvogn mellom Unionen og Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland (heretter kalt «Det forente kongerike») i forbindelse med sistnevntes utmelding av Unionen.

⁽⁶⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

*Artikkel 2***Definisjoner**

I denne forordning menes med

- 1) «kjøretøy», når det gjelder godstransport, en motorvogn som er registrert i Det forente kongerike, eller et sammenkølet vogntog der i det minste motorvognen er registrert i Det forente kongerike, som utelukkende brukes til transport av gods, som enten eies av foretaket, kjøpt på avbetaling eller leid, i sistnevnte tilfelle forutsatt at det oppfyller vilkårene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/1/EF⁽⁷⁾ og med hensyn til persontransport, en buss eller turvogn,
- 2) «tillatt godstransport»
 - a) en tur med last med et kjøretøy fra Unionens territorium til Det forente kongerikes territorium eller omvendt, med eller uten transitt gjennom én eller flere medlemsstater eller tredjestater,
 - b) etter en tur med last fra Det forente kongerikes territorium som omfattes av bokstav a) i dette nummer, gjennomføringen innen sju dager etter lossingen på Unionens territorium av opptil to ytterligere operasjoner med lasting og lossing innenfor Unionens territorium i en periode på fire måneder fra den første anvendelsesdagen fastsatt i artikkel 12 annet ledd og én operasjon innen sju dager etter lossingen innenfor Unionens territorium i løpet av de neste tre månedene,
 - c) en tur med last med et kjøretøy fra Det forente kongerikes territorium til Det forente kongerikes territorium med transitt gjennom Unionens territorium,
 - d) en tur uten last i forbindelse med transporten nevnt i bokstav a) og c),
- 3) «tillatt persontransport med turvogn og buss»
 - a) en tur med buss eller turvogn med henblikk på persontransport fra Unionens territorium til Det forente kongerikes territorium eller omvendt, med eller uten transitt gjennom én eller flere medlemsstater eller tredjestater,
 - b) en tur med buss eller turvogn med henblikk på persontransport fra Det forente kongerikes territorium til Det forente kongerikes territorium med transitt gjennom Unionens territorium,
 - c) en tur uten passasjerer i forbindelse med transporten nevnt i bokstav a) og b),
 - d) at passasjerer tas opp og slippes av i grenseområdet i Irland i forbindelse med internasjonal rutetransport og spesiell rutetransport mellom Irland og Nord-Irland, fram til 30. september 2019,
- 4) «grenseregion i Irland» grevskap i Irland som grenser mot landegrensen mellom Irland og Nord-Irland,
- 5) «EU-godstransportør på vei» et foretak som utfører godstransport på vei, og som har en gyldig fellesskapslisens, i samsvar med artikkel 4 i forordning (EF) nr. 1072/2009,
- 6) «britisk godstransportør på vei» et foretak etablert i Det forente kongerike som har tillatelse til å utføre godstransport på vei og innehar en gyldig britisk lisens,
- 7) «britisk lisens» en lisens som når den utstedes til en britisk godstransportør på vei, utstedes av Det forente kongerike med henblikk på internasjonal transport med hensyn til tillatt godstransport og, dersom den utstedes til en britisk turvogn- og bussoperatør, en lisens utstedt av Det forente kongerike med henblikk på internasjonal transport med hensyn til tillatt persontransport med turvogn og buss,
- 8) «buss eller turvogn» ethvert kjøretøy som er registrert i Det forente kongerike, som i kraft av sin konstruksjon og sitt utstyr er egnet og beregnet på transport av mer enn ni passasjerer medregnet føreren,
- 9) «rutetransport» regelmessig transport av passasjerer langs bestemte ruter der passasjerene tas opp og slippes av ved stoppesteder som er fastsatt på forhånd,
- 10) «spesiell rutetransport» rutetransport, uansett hvem som organiserer den, av bestemte kategorier passasjerer slik at andre passasjerer utelukkes,

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/1/EF av 18. januar 2006 om bruk av kjøretøy som er leigde utan førar til godstransport på veg (EUT L 33 av 4.2.2006, s. 82).

- 11) «turvogn- og bussoperatør fra Unionen» et foretak som utfører persontransport med turvogn og buss og innehar en gyldig fellesskapslisens i samsvar med forordning (EF) nr. 1073/2009,
- 12) «britisk turvogn- og bussoperatør» et foretak etablert i Det forente kongerike som har tillatelse til å utføre persontransport med turvogn og buss og innehar en gyldig britisk lisens,
- 13) «operatør» enten en godstransportør på vei eller en turvogn- og bussoperatør,
- 14) «konkurranserett» regelverk som omhandler følgende atferd, dersom den kan påvirke godstransport på vei eller transport med turvogn og buss:
 - a) atferd som består i
 - i) avtaler mellom godstransportører på vei eller eventuelt mellom turvogn- og bussoperatører, beslutninger truffet av sammenslutninger av godstransportører på vei eller av sammenslutninger av turvogn- og bussoperatører og samordnet opptreden som har som formål eller virkning å hindre, begrense eller vri konkurransen,
 - ii) misbruk av en dominerende stilling av én eller flere godstransportører på vei eller av turvogn- og bussoperatører,
 - iii) tiltak som Det forente kongerike treffer eller opprettholder med hensyn til offentlige foretak og foretak som Det forente kongerike gir særretter eller eneretter, og som strider mot vilkårene i punkt i) eller ii), og
 - b) foretakssammenslutninger av godstransportører på vei eller eventuelt av turvogn- og bussoperatører som i vesentlig grad hemmer effektiv konkurranse, særlig som følge av etablering eller styrking av en dominerende stilling,
- 15) «subsidie» ethvert finansielt bidrag som gis til en operatør av et statlig eller annet offentlig organ på et hvilket som helst nivå, og som innebærer en fordel, herunder
 - a) direkte overføring av midler, for eksempel tilskudd, lån eller egenkapitaltilførsel, mulig direkte overføring av midler, overtakelse av forpliktelser, for eksempel lånegarantier, kapitaltilførsler, eierskap, vern mot konkurs eller forsikring,
 - b) avkall på eller manglende inndrivelse av inntekter som ellers kunne blitt innkrevd,
 - c) levering av varer eller tjenester som ikke er knyttet til alminnelig infrastruktur, eller kjøp av varer eller tjenester, eller
 - d) betalinger til en finansieringsordning eller oppdrag eller pålegg til et privat organ om å utøve én eller flere av funksjonene nevnt i bokstav a), b) og c) som normalt ivaretas av et statlig eller annet offentlig organ, og der praksis ikke i noen reell forstand avviker fra den praksisen som offentlige myndigheter vanligvis følger.

Et finansielt bidrag som ytes av et statlig eller annet offentlig organ, anses ikke å gi en fordel dersom en privat markedsoperatør som utelukkende drives av utsikter til lønnsomhet, i samme situasjon som det aktuelle offentlige organet ville ha ytt det samme finansielle bidraget,
- 16) «uavhengig konkurransemyndighet» en myndighet som er ansvarlig for anvendelsen og håndhevingen av konkurranse-retten samt kontroll av subsidier, og som oppfyller følgende vilkår:
 - a) Myndigheten er operasjonelt uavhengig og disponerer over de nødvendige ressursene til å utføre sine oppgaver.
 - b) Når myndigheten utfører sine oppgaver og utøver sin myndighet, har den de nødvendige garantiene for uavhengighet av politisk eller annen påvirkning utenfra og opptrer upartisk.
 - c) Myndighetens beslutninger er underlagt domstolskontroll.
- 17) «forskjellsbehandling» enhver form for differensiering uten objektiv begrunnelse med hensyn til levering av varer eller tjenester, herunder offentlige tjenester, som benyttes til yting av godstransporttjenester på vei eller transport med turvogn og buss, eller med hensyn til offentlige myndigheters behandling av dem for slike tjenester,
- 18) «Unionens territorium» territoriet til de medlemsstatene som TEU og TEUV gjelder for, og vilkårene som er fastsatt i disse traktatene.

*Artikkel 3***Rett til å utføre tillatt godstransport**

1. Britiske godstransportører på vei kan på vilkårene fastsatt i denne forordning utføre tillatt godstransport.
2. Tillatt godstransport av følgende typer kan utføres av fysiske eller juridiske personer etablert i Det forente kongerike, uten at det kreves en britisk lisens i henhold til artikkel 2 nr. 7:
 - a) Transport av post som en universell tjeneste.
 - b) Transport av kjøretøyer som har lidt skade eller havari.
 - c) Transport av gods i motorvogner med en største tillatte totalmasse, medregnet tilhengere, på høyst 3,5 tonn.
 - d) Transport av legemidler, innretninger, utstyr og andre varer som kreves for legehjelp i en nødssituasjoner, særlig naturkatastrofer.
 - e) Godstransport forutsatt at
 - i) godset som fraktes, eies av foretaket eller er solgt, kjøpt, utleid eller leies, produsert, ekstrahert, bearbeidet eller reparert av foretaket,
 - ii) turens formål er å transportere godset til eller fra foretaket eller flytte det innenfor eller utenfor foretaket for egen bruk,
 - iii) motorvogner brukt til slik transport kjøres av personell som er ansatt hos, eller stilt til rådighet for foretaket i henhold til en avtaleforpliktelse,
 - iv) kjøretøyene som transporterer godset, eies av foretaket, er innkjøpt av det på avbetaling, eller er leid, forutsatt at de i det siste tilfellet oppfyller vilkårene fastsatt i direktiv 2006/1/EF, og
 - v) slik transport ikke utgjør annet enn en underordnet virksomhet i forhold til foretakets samlede virksomhet.

*Artikkel 4***Rett til å utføre rutetransport og spesiell rutetransport med turvogn og buss**

1. Britiske turvogn- og bussoperatører kan på vilkårene fastsatt i denne forordning utføre tillatt persontransport med turvogn og buss som utgjør rutetransport og spesiell rutetransport.
2. Britiske turvogn- og bussoperatører må være i besittelse av en tillatelse som er utstedt før anvendelsesdatoen for denne forordning i samsvar med artikkel 6–11 i forordning (EF) nr. 1073/2009 for å utføre tillatt rutetransport og spesiell rutetransport med turvogn og buss for en annens regning.
3. Tillatelsene som fortsatt er gyldige i henhold til nr. 2 i denne artikkel, kan fortsatt brukes for formålene angitt i nr. 1 i denne artikkel dersom de er blitt fornyet på samme vilkår, eller endret med hensyn til stoppesteder, billettpriser eller tidtabell og med forbehold for reglene og framgangsmåtene i artikkel 6–11 i forordning (EF) nr. 1073/2009 for en periode som ikke strekker seg ut over 31. desember 2019.
4. Tillatt persontransport med turvogn og buss som utføres av fysiske eller juridiske personer etablert i Det forente kongerike for ikke-kommersielle og kommersielle formål, kan utføres uten at det kreves en britisk lisens, i henhold til artikkel 2 nr. 7 dersom
 - a) transporten bare er en tilleggsvirksomhet for den nevnte fysiske eller juridiske personen, og
 - b) de benyttede kjøretøyene eies eller er kjøpt på avbetaling av nevnte fysiske eller juridiske person eller er gjenstand for en langsiktig leieavtale, og føres av en ansatt hos den fysiske eller juridiske personen eller av den fysiske personen selv eller av personell som er ansatt hos, eller er stilt til disposisjon for foretaket i henhold til en avtaleforpliktelse,

Denne transporten skal unntas fra alle tillatelsesordninger i Unionen, forutsatt at personen som utfører transporten, er i besittelse av en nasjonal tillatelse utstedt før anvendelsesdatoen for denne forordning i samsvar med artikkel 3 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1073/2009.

5. Bytte av kjøretøy eller avbrudd i transporten slik at en del av turen kan foregå med et annet transportmiddel, skal ikke berøre anvendelsen av denne forordning.

Artikkel 5

Bilaterale avtaler eller ordninger

Medlemsstatene skal verken forhandle eller inngå bilaterale avtaler eller ordninger med Det forente kongerike om saker som omfattes av virkeområdet for denne forordning som gjelder den perioden denne forordning er i kraft. Med hensyn til nevnte periode skal de ikke på annen måte gi britiske godstransportører på vei eller britiske turvogn- og bussoperatører andre rettigheter enn dem som gis i denne forordning, uten at dette berører eksisterende multilaterale avtaler.

Artikkel 6

Sosiale og tekniske regler

I forbindelse med en tillatt godstransport eller persontransport med turvogn og buss i samsvar med denne forordning skal følgende regler følges:

- a) Med hensyn til mobile arbeidstakere og førere som er selvstendig næringsdrivende, kravene fastsatt av medlemsstatene i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/15/EF⁽⁸⁾.
- b) Med hensyn til visse bestemmelser på det sosiale området knyttet til veitransport, kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 561/2006⁽⁹⁾.
- c) Med hensyn til fartsskrivere innen veitransport, kravene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 165/2014⁽¹⁰⁾.
- d) Med hensyn til føreres grunnleggende kvalifisering og periodiske opplæring, kravene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF⁽¹¹⁾.
- e) Med hensyn til største tillatte dimensjoner og vekt for visse veigående kjøretøyer, kravene fastsatt av medlemsstatene i samsvar med rådsdirektiv 96/53/EF⁽¹²⁾.
- f) Med hensyn til installering og bruk av hastighetsbegrensere på visse grupper motorvogner, kravene fastsatt av medlemsstatene i samsvar med rådsdirektiv 92/6/EØF⁽¹³⁾.
- g) Med hensyn til obligatorisk bruk av bilbelter og barnesikringsutstyr i kjøretøyer, kravene fastsatt av medlemsstatene i samsvar med rådsdirektiv 91/671/EØF⁽¹⁴⁾.
- h) Med hensyn til utsending av arbeidstakere, kravene fastsatt av medlemsstatene i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 96/71/EF⁽¹⁵⁾.
- i) Med hensyn til passasjerers rettigheter, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 181/2011⁽¹⁶⁾.

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/15/EF av 11. mars 2002 om organisering av arbeidstida til personar som utfører mobilt arbeid innanfor vegtransport (EFT L 80 av 23.3.2002, s. 35).

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 561/2006 av 15. mars 2006 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale området innen veitransport og om endring av rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102 av 11.4.2006, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 165/2014 av 4. februar 2014 om fartsskrivere innen veitransport, om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 om bruk av fartsskriver innen veitransport og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale området innen veitransport (EUT L 60 av 28.2.2014, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF av 15. juli 2003 om grunnleggende kvalifisering og regelmessig opplæring av førere av visse veigående kjøretøyer for transport av gods eller passasjerer, om endring av rådsforordning (EØF) nr. 3820/85 og rådsdirektiv 91/439/EØF og om oppheving av rådsdirektiv 76/914/EØF (EUT L 226 av 10.9.2003, s. 4).

⁽¹²⁾ Rådsdirektiv 96/53/EF av 25. juli 1996 om fastsettelse av største tillatte dimensjoner i innenlands og internasjonal trafikk og av største tillatte totalvekt i internasjonal trafikk for visse veigående kjøretøyer i Fellesskapet (EFT L 235 av 17.9.1996, s. 59).

⁽¹³⁾ Rådsdirektiv 92/6/EØF av 10. februar 1992 om installering og bruk av hastighetsbegrensere på visse grupper motorvogner i Fellesskapet (EFT L 57 av 2.3.1992, s. 27).

⁽¹⁴⁾ Rådsdirektiv 91/671/EØF av 16. desember 1991 om obligatorisk bruk av bilbelter og barnesikringsutstyr i kjøretøyer (EFT L 373 av 31.12.1991, s. 26).

⁽¹⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/71/EF av 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 181/2011 av 16. februar 2011 om passasjerers rettigheter ved buss- og turvogntransport og om endring av forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 1).

*Artikkel 7***Likeverdige rettigheter**

1. Kommisjonen skal overvåke rettighetene som Det forente kongerike gir Unionens godstransportører på vei og Unionens turvogn- og bussoperatører, og vilkårene for utøvelsen av dem.
2. Dersom Kommisjonen fastslår at rettighetene som Det forente kongerike gir Unionens godstransportører på vei eller Unionens turvogn- og bussoperatører, rettslig eller faktisk ikke tilsvarer dem som gis britiske operatører i henhold til denne forordning, eller at disse rettighetene ikke er like tilgjengelige for alle Unionens godstransportører på vei eller for Unionens turvogn- og bussoperatører, skal den umiddelbart og for å gjenopprette likeverdighet vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 11 for å gjøre følgende:
 - a) Midlertidig oppheve anvendelsen av artikkel 3 nr. 1 og 2 eller artikkel 4 nr. 1–4 i denne forordning dersom ingen likeverdige rettigheter gis til EU-operatører eller rettighetene som gis, er minimale.
 - b) Fastsette begrensninger for tillatt kapasitet som er tilgjengelig for britiske godstransportører på vei eller britiske turvogn- og bussoperatører, eller for antall turer, eller begge deler.
 - c) Vedta driftsmessige begrensninger knyttet til kjøretøytyper eller trafikkvilkår.

*Artikkel 8***Rettferdig konkurranse**

1. Kommisjonen skal overvåke vilkårene for EU-operatørens konkurranse med britiske operatører ved levering av godstransport på vei og transport med turvogn og buss som omfattes av denne forordning.
2. Dersom Kommisjonen fastslår at vilkårene nevnt i nr. 1 i denne artikkel som følge av en av situasjonene nevnt i nr. 3 i denne artikkel, er merkbart mindre gunstige enn dem som gjelder for britiske operatører, skal den umiddelbart og for å avhjelpe denne situasjonen vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 11 for å gjøre følgende:
 - a) Midlertidig oppheve anvendelsen av artikkel 3 nr. 1 og 2 eller artikkel 4 nr. 1–4 dersom konkurransevilkårene for britiske godstransportører på vei eller britiske turvogn- og bussoperatører avviker så mye fra dem som gjelder for EU-operatører, at det ikke er lønnsomt for sistnevnte å utføre denne transporten.
 - b) Fastsette begrensninger for tillatt kapasitet som er tilgjengelig for britiske godstransportører på vei eller britiske buss- og turvognoperatører, eller for antall turer, eller begge deler.
 - c) Vedta driftsmessige begrensninger knyttet til kjøretøytyper eller trafikkvilkår.
3. De delegerte rettsaktene nevnt i nr. 2 skal, på vilkårene angitt i nevnte nummer, vedtas for å avhjelpe følgende situasjoner:
 - a) Det forente kongerikes tildeler subsidier.
 - b) Det forente kongerike unnlater å innføre eller effektivt anvende konkurranseretten.
 - c) Det forente kongerike unnlater å opprette eller opprettholde en uavhengig konkurransemyndighet.
 - d) Det forente kongerike anvender standarder for vern av arbeidstakere, sikkerhet eller miljøet som er dårligere enn dem som er fastsatt i unionsretten, eller, i mangel av relevante bestemmelser i unionsretten, dårligere enn dem som anvendes av alle medlemsstatene, eller under enhver omstendighet dårligere enn gjeldende internasjonale standarder.
 - e) Det forente kongerike anvender standarder for tildeling av lisenser til godstransportører på vei eller til turvogn- og bussoperatører som er dårligere enn dem som er fastsatt i forordning (EF) nr. 1071/2009⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1071/2009 av 21. oktober 2009 om innføring av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei og om oppheving av rådsdirektiv 96/26/EF (EUT L 300 av 14.11.2009, s. 51).

- f) Det forente kongerike anvender standarder for kvalifisering og opplæring av yrkessjåfører som er dårligere enn dem som er fastsatt i direktiv 2003/59/EF.
 - g) Det forente kongerike anvender regler for veiavgifter og beskatning som avviker fra reglene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/62/EF⁽¹⁸⁾.
 - h) Enhver form for forskjellsbehandling av EU-operatører.
4. Ved anvendelsen av nr. 1 kan Kommisjonen anmode om opplysninger fra vedkommende myndigheter i Det forente kongerike eller fra britiske operatører. Dersom de ikke framlegger de ønskede opplysningene innen en rimelig frist fastsatt av Kommisjonen, eller dersom de gir ufullstendige opplysninger, kan Kommisjonen handle i samsvar med nr. 2.

Artikkel 9

Utvidelse av virkeområdet for forordning (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009

1. I forbindelse med godstransport mellom Unionens territorium og Det forente kongerikes territorium utført av en EU-godstransportør på vei som er avhengig av rettigheter gitt av Det forente kongerike, som nevnt i artikkel 7 i denne forordning, og som er likeverdige med de rettighetene som gis ved denne forordning, får forordning (EF) nr. 1072/2009 anvendelse på den delen av turen som skjer på territoriet til den medlemsstaten der lasting eller lossing finner sted.
2. I forbindelse med persontransport mellom Unionens territorium og Det forente kongerikes territorium utført av en turvogn- og bussoperatør fra Unionen som er avhengig av rettigheter gitt av Det forente kongerike, som nevnt i artikkel 7 i denne forordning, og som er likeverdige med de rettighetene som gis ved denne forordning, får forordning (EF) nr. 1073/2009 anvendelse på den delen av turen som skjer på territoriet til den medlemsstaten der passasjerer tas opp eller slippes av.

Artikkel 10

Samråd og samarbeid

1. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter skal ved behov rådføre seg og samarbeide med vedkommende myndigheter i Det forente kongerike for å sikre gjennomføringen av denne forordning.
2. Medlemsstatene skal på anmodning og uten unødig opphold gi Kommisjonen alle opplysninger innhentet i henhold til nr. 1 i denne artikkel eller andre opplysninger som er relevante for gjennomføringen av artikkel 7 og 8.

Artikkel 11

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsaker nevnt i artikkel 7 nr. 2 og artikkel 8 nr. 2 skal gis Kommisjonen til og med 31. desember 2019.
2. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt i henhold til artikkel 7 nr. 2 eller artikkel 8 nr. 2, skal den rådføre seg med sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
3. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

Artikkel 12

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i TEU.

Denne forordning får imidlertid ikke anvendelse dersom en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i TEU har trådt i kraft innen nevnte dato.

Denne forordning opphører å gjelde 31. desember 2019.

⁽¹⁸⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/62/EF av 17. juni 1999 om avgifter på tunge lastebiler for bruk av visse typer infrastruktur (EFT L 187 av 20.7.1999, s. 42).

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg 25. mars 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

G. CIAMBA

Formann

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2019/502**2019/EØS/63/22****av 25. mars 2019****om felles regler som sikrer grunnleggende luftfartsforbindelser i forbindelse med Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irlands utmelding av Unionen(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 100 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den 29. mars 2017 sendte Det forente kongerike underretningen om sin hensikt om å melde seg ut av Unionen i henhold til artikkel 50 i traktaten om Den europeiske union. Traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike fra det tidspunktet avtalen om utmelding trer i kraft, eller dersom en slik avtale ikke foreligger, to år etter underretningen, det vil si fra 30. mars 2019, med mindre Det europeiske råd etter avtale med Det forente kongerike ved enstemmighet beslutter å forlenge fristen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1008/2008⁽³⁾ fastsetter vilkårene for tildeling av EU-lisenser til luftfartsselskaper samt adgangen til å yte lufttrafikkjenester i EU.
- 3) I mangel av særlige bestemmelser vil Det forente kongerikes utmelding av Unionen avslutte alle rettigheter og forpliktelser som følger av unionsretten med hensyn til markedsadgang som fastsatt ved forordning (EF) nr. 1008/2008 når det gjelder forholdet mellom Det forente kongerike og de gjenværende 27 medlemsstatene.
- 4) Det er derfor nødvendig å fastsette midlertidige tiltak som gjør at luftfartsselskaper som har lisens i Det forente kongerike, kan yte lufttransporttjenester mellom sistnevntes territorium og de gjenværende 27 medlemsstatene. For å sikre en riktig balanse mellom Det forente kongerike og de gjenværende 27 medlemsstatene bør de rettighetene som gis, betinges av at Det forente kongerike gir tilsvarende rettigheter til luftfartsselskaper som har lisens i Unionen, og bør være underlagt visse vilkår som sikrer rettferdig konkurranse.
- 5) For å gjenspeile dens midlertidige karakter bør anvendelsen av denne forordning begrenses til en kort periode, uten at dette berører eventuelle forhandlinger om og ikrafttredelse av en framtidig avtale med Det forente kongerike om yting av lufttrafikkjenester, der Unionen er part. Kommisjonen bør etter egen anbefaling så snart som mulig gis tillatelse til å forhandle om en omfattende lufttransportavtale med Det forente kongerike. En slik avtale bør framforhandles og inngås så snart som mulig.
- 6) For å opprettholde gjensidig fordelaktige forbindelser bør avtaler om samvirkende markedsføring, for eksempel felles rutenumre, planlegges for både britiske og Unionens luftfartsselskaper i samsvar med gjensidighetsprinsippet.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 85 I av 27.3.2019, s. 49, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 106/2019 av 11. april 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 57 av 18.7.2019, s. 29.

⁽¹⁾ Uttalelse avgitt 20. februar 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets holdning av 13. mars 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning av 19. mars 2019.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1008/2008 av 24. september 2008 om felles regler for drift av lufttrafikk i Fellesskapet (EUT L 293 av 31.10.2008, s. 3).

- 7) Med tanke på de ekstraordinære og unike omstendighetene som gjør det nødvendig å vedta denne forordning, og i samsvar med traktatene, er det hensiktsmessig at Unionen midlertidig utøver den relevante delte myndigheten som den er tillagt gjennom traktatene. Alle eventuelle følger av denne forordning for fordelingen av myndighet mellom Unionen og medlemsstatene bør være strengt tidsbegrenset. Den myndigheten som utøves av Unionen, bør derfor bare utøves med hensyn til anvendelsesperioden for denne forordning. Så snart denne forordning opphører å gjelde, vil derfor den delte myndigheten som utøves slik, ikke lenger utøves av Unionen. I samsvar med artikkel 2 nr. 2 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte vil medlemsstatene derfor på nytt utøve sin myndighet fra og med dette tidspunktet. Det bemerkes videre at utøvelsen av Unionens myndighet i denne forordning, som fastsatt i protokoll 25 om utøvelsen av delt myndighet vedlagt traktaten om Den europeiske union og traktaten om Den europeiske unions virkemåte, bare omfatter de delene som denne forordning omhandler, ikke hele området. Unionens og medlemsstatenes respektive myndighet med hensyn til inngåelse av internasjonale avtaler på området lufttransport skal bestemmes i samsvar med traktatene og idet det tas hensyn til relevant unionsregelverk.
- 8) For å opprettholde gyldige lisenser skal luftfartsselskaper i Unionen i henhold til forordning (EF) nr. 1008/2008 til enhver tid oppfylle kravene til eierskap og kontroll fastsatt i nevnte forordning. Dersom Det forente kongerike trer ut av Unionen uten en utmeldingsavtale, vil noen luftfartsselskaper i Unionen sannsynligvis få problemer med å oppfylle disse kravene fra og med utmeldingsdatoen. Det er derfor nødvendig å innføre beredskapstiltak. I samsvar med prinsippene om likebehandling og forholdsmessighet bør disse tiltakene begrenses til det som er strengt nødvendig for å løse de problemene som følger av at Det forente kongerikes utmelding av Unionen skjer uten en avtale. Det er på bakgrunn av de samme prinsippene også nødvendig å innføre ordninger for å muliggjøre tett overvåking av framdriften med hensyn til å oppfylle kravene til eierskap og kontroll, og å trekke tilbake lisensen når det er berettiget. For å unngå plutselig stans i virksomheten og særlig for å muliggjøre hjemtransport av berørte passasjerer bør en tilbakekalling av en lisens som ikke oppfyller kravene, få virkning to uker etter beslutningen om tilbakekalling dersom ingen egnet plan for korrigerende tiltak er framlagt.
- 9) Denne forordning bør ikke hindre medlemsstatene i å gi EU-luftfartsselskaper tillatelse til å foreta ruteflyging ved utøvelse av de rettighetene de har fått av Det forente kongerike, i likhet med situasjoner som oppstår i forbindelse med internasjonale avtaler. Når det gjelder disse tillatelsene, bør medlemsstatene ikke forskjellsbehandle mellom EU-luftfartsselskaper.
- 10) Kommisjonen og medlemsstatene bør løse problemene som kan påvirke eksisterende trafikkfordelingsordninger som følge av Det forente kongerikes utmelding av Unionen. Det bør særlig treffes hensiktsmessige tiltak for å sikre full overholdelse av disse ordningene og i størst mulig grad sikre en velordnet overgangsperiode for å unngå forstyrrelser for passasjerer og foretak i Unionen.
- 11) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet med hensyn til vedtakelse av tiltak for å sikre en rimelig grad av gjensidighet mellom rettigheter ensidig gitt av Unionen og Det forente kongerike til hverandres luftfartsselskaper, og for å sikre at Unionens luftfartsselskaper kan konkurrere med britiske luftfartsselskaper på rettfærdige vilkår ved yting av lufttrafikkjenester. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽⁴⁾. Med tanke på mulige følger for medlemsstatenes luftfartsforbindelser bør disse tiltakene vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren. Kommisjonen bør vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i behørig begrunnede tilfeller når det foreligger tvingende hasteårsaker. Slike behørig begrunnede tilfeller kan omfatte at Det forente kongerike unnlater å gi tilsvarende rettigheter til luftfartsselskaper i Unionen og dermed forårsaker en åpenbar ubalanse, eller dersom mindre gunstige konkurransevilkår enn dem som gjelder for britiske luftfartsselskaper i forbindelse med yting av lufttransporttjenester som omfattes av denne forordning, truer EU-luftfartsselskapenes økonomiske lønnsomhet.
- 12) Ettersom målet for denne forordning, som er å fastsette midlertidige tiltak som regulerer lufttrafikken mellom Unionen og Det forente kongerike i mangel av en utmeldingsavtale, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av forordningens omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 13) Det geografiske virkeområdet for denne forordning og enhver henvisning til Det forente kongerike i forordningen omfatter ikke Gibraltar.
- 14) Denne forordning berører ikke Kongeriket Spanias rettslige stilling med hensyn til suvereniteten over det territoriet der Gibraltors lufthavn ligger.
- 15) Bestemmelsene i denne forordning bør tre i kraft så snart som mulig og bør i prinsippet få anvendelse fra dagen etter at traktatene opphører å gjelde for Det forente kongerike, med mindre en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike har trådt i kraft innen nevnte dato. For at nødvendige administrative framgangsmåter skal kunne utføres så tidlig som mulig, bør visse bestemmelser få anvendelse fra og med denne forordnings ikrafttredelse.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Virkeområde

Ved denne forordning fastsettes midlertidige tiltak som regulerer lufttransport mellom Unionen og Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland (heretter kalt «Det forente kongerike») etter sistnevntes utmelding av Unionen.

Artikkel 2

Utøvelse av myndighet

1. Utøvelsen av Unionens myndighet i henhold til denne forordning skal begrenses til anvendelsesperioden for denne forordning som fastsatt i artikkel 16 nr. 4. Etter utløpet av denne perioden skal Unionen umiddelbart opphøre å utøve denne myndigheten, og medlemsstatene skal på nytt utøve sin myndighet i samsvar med artikkel 2 nr. 2 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte.
2. Utøvelsen av Unionens myndighet i henhold til denne forordning skal ikke berøre medlemsstatenes myndighet med hensyn til trafikkrettigheter i alle pågående eller framtidige forhandlinger om eller undertegning eller inngåelse av internasjonale avtaler om lufttrafikkjenester med en annen tredjestat, og med Det forente kongerike med hensyn til perioden etter at denne forordning har opphørt å gjelde.
3. Unionens utøvelse av myndigheten nevnt i nr. 1 omfatter bare de delene som denne forordning omhandler.
4. Denne forordning berører ikke Unionens og medlemsstatenes respektive myndighet på lufttransportområdet med hensyn til andre deler enn dem som denne forordning omhandler.

Artikkel 3

Definisjoner

I denne forordning menes med

1. «lufttransport» transport med luftfartøy av passasjerer, bagasje, frakt og post, hver for seg eller sammen, som tilbys allmennheten mot vederlag eller leie, herunder rutenflyging og ikke-regelbundet flyging,
2. «internasjonal lufttransport» lufttransport som passerer gjennom luftrommet over territoriet til flere enn én stat,
3. «EU-luftfartsselskap» et luftfartsselskap som er tildelt gyldig lisens av en vedkommende lisensutstedende myndighet i samsvar med kapittel II i forordning (EF) nr. 1008/2008,
4. «britisk luftfartsselskap» et luftfartsselskap som
 - a) har sitt hovedforetak i Det forente kongerike og

- b) oppfyller ett av følgende to vilkår:
- i) Det forente kongerike og/eller borgere i Det forente kongerike eier over 50 % av foretaket og har faktisk kontroll over det, enten direkte eller indirekte gjennom ett eller flere mellomliggende foretak, eller
 - ii) EU-medlemsstater og/eller borgere i medlemsstater i Unionen og/eller andre medlemsstater i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde og/eller borgere i disse statene, i en hvilken som helst kombinasjon, alene eller sammen med Det forente kongerike og/eller borgere i Det forente kongerike eier over 50 % av foretaket og har faktisk kontroll over det, enten direkte eller indirekte gjennom ett eller flere mellomliggende foretak,
- c) i tilfellet nevnt i bokstav b) ii) innehar gyldig lisens i samsvar med forordning (EF) nr. 1008/2008 dagen før den første anvendelsesdagen for denne forordning som angitt i artikkel 16 nr. 2,
5. «faktisk kontroll» et forhold som består i at rettigheter, kontrakter eller andre midler, samlet eller enkeltvis og ut fra de rettslige og faktiske forhold i den aktuelle saken, gir mulighet til direkte eller indirekte å øve avgjørende innflytelse på et foretak, særlig ved
- a) bruksrett til alle eller deler av foretakets eiendeler,
 - b) rettigheter eller kontrakter som medfører en avgjørende innflytelse på sammensetningen av, stemmegivningen i eller beslutningene til et foretaks organer, eller som på annen måte medfører en avgjørende innflytelse på foretakets forretningsdrift,
6. «konkurranserett» regelverk som omhandler følgende atferd, dersom den kan påvirke lufttransporttjenester:
- a) atferd som består i
 - i) avtaler mellom luftfartsselskaper, beslutninger truffet av sammenslutninger av luftfartsselskaper og samordnet opptreden som har som formål eller virkning å hindre, begrense eller vri konkurransen,
 - ii) ett eller flere luftfartsselskapers misbruk av en dominerende stilling,
 - iii) tiltak som Det forente kongerike treffer eller opprettholder med hensyn til offentlige foretak og foretak som Det forente kongerike gir særretter eller eneretter, og som strider mot vilkårene i punkt i) eller ii), og
 - b) foretakssammenslutninger av luftfartsselskaper som i vesentlig grad hemmer effektiv konkurranse, særlig som følge av etablering eller styrking av en dominerende stilling,
7. «subsidie» ethvert finansielt bidrag som gis til et luftfartsselskap eller en lufthavn av et statlig eller annet offentlig organ på et hvilket som helst nivå, og som innebærer en fordel, herunder
- a) direkte overføring av midler, for eksempel tilskudd, lån eller egenkapitaltilførsel, mulig direkte overføring av midler, overtakelse av forpliktelser, for eksempel lånegarantier, kapitaltilførsler, eierskap, vern mot konkurs eller forsikring,
 - b) avkall på eller manglende inndrivelse av inntekter som ellers kunne blitt innkrevd,
 - c) levering av varer eller tjenester som ikke er knyttet til alminnelig infrastruktur, eller kjøp av varer eller tjenester, eller
 - d) betalinger til en finansieringsordning eller oppdrag eller pålegg til et privat organ om å utøve én eller flere av funksjonene nevnt i bokstav a), b) og c) som normalt ivaretas av et statlig eller annet offentlig organ, og der praksis ikke i noen reell forstand avviker fra den praksisen som offentlige myndigheter vanligvis følger.
- Et finansielt bidrag som ytes av et statlig eller annet offentlig organ, anses ikke å gi en fordel dersom en privat markedsoperatør som utelukkende drives av utsikter til lønnsomhet, i samme situasjon som det aktuelle offentlige organet ville ha ytt det samme finansielle bidraget,
8. «uavhengig konkurransemyndighet» en myndighet som er ansvarlig for anvendelsen og håndhevingen av konkurranseretten samt kontroll av subsidier, og som oppfyller alle følgende vilkår:
- a) Myndigheten er operasjonelt uavhengig og disponerer over de nødvendige ressursene til å utføre sine oppgaver.
 - b) Når myndigheten utfører sine oppgaver og utøver sin myndighet, har den de nødvendige garantiene for uavhengighet av politisk eller annen påvirkning utenfra og opptrer upartisk.
 - c) Myndighetens beslutninger er underlagt domstolskontroll.

9. «forskjellsbehandling» enhver form for differensiering uten objektiv begrunnelse med hensyn til levering av varer eller tjenester, herunder offentlige tjenester, som benyttes til yting av lufttransporttjenester, eller med hensyn til offentlige myndigheters behandling av dem for slike tjenester,
10. «ruteflyging» en serie flyginger som har samtlige av følgende kjennetegn:
 - a) Det er på hver flyging seter og/eller kapasitet til transport av frakt og/eller post til salgs på individuelt grunnlag til allmennheten (enten direkte fra luftfartsselskapet eller fra dets representanter).
 - b) De gjennomføres for å betjene trafikk mellom de samme to eller flere lufthavner, enten
 - i) i henhold til en offentliggjort ruteplan eller
 - ii) ved flyginger som er så regelmessige eller hyppige at de åpenbart utgjør en systematisk serie flyginger,
11. «ikke-regelbundet flyging» kommersiell lufttransporttjeneste som utføres på en annen måte enn som ruteflyging,
12. «Unionens territorium» medlemsstatenes landområder, indre farvann og territorialfarvann som omfattes av traktaten om Den europeiske union og traktaten om Den europeiske unions virkemåte på vilkårene fastsatt i nevnte traktater, samt luftrommet over dem,
13. «Det forente kongerikes territorium» Det forente kongerikes landområder, indre farvann og territorialfarvann samt luftrommet over dem,
14. «Chicago-konvensjonen» konvensjonen om internasjonal sivil luftfart med vedlegg, undertegnet i Chicago 7. desember 1944.

Artikkel 4

Trafikkrettigheter

1. Britiske luftfartsselskaper kan på vilkårene fastsatt i denne forordning
 - a) fly over hele Unionens territorium uten å lande,
 - b) lande på Unionens territorium for andre formål enn trafikk, i samsvar med Chicago-konvensjonen,
 - c) utføre internasjonale ruteflyginger og ikke-regelbundne flyginger for passasjerer, kombinasjoner av passasjerer og last og rene frakttjenester mellom to punkter hvorav ett er på Det forente kongerikes territorium og det andre på Unionens territorium,
 - d) i en periode på høyst fem måneder fra den første anvendelsesdagen fastsatt i artikkel 16 nr. 2 første ledd utføre ruteflyginger og ikke-regelbundne internasjonale lufttransporttjenester med rene frakttjenester mellom to punkter, hvorav ett er på Unionens territorium og det andre på en tredjestats territorium, som en del av en tjeneste med opprinnelses- eller bestemmelsessted på Det forente kongerikes territorium. Den samlede kapasiteten per sesong som leveres av britiske luftfartsselskaper for disse tjenestene, skal ikke overstige det samlede antallet avganger som disse luftfartsselskapene gjennomførte for disse tjenestene i løpet av henholdsvis IATAs vinter- og sommersesong 2018, etter *pro rata temporis*-prinsippet,
 - e) i en periode på høyst sju måneder fra den første anvendelsesdagen fastsatt i artikkel 16 nr. 2 første ledd fortsette å utføre ruteflyginger på ruter som omfattes av forpliktelser til å yte offentlig tjeneste, der retten til å utøve virksomhet er gitt i samsvar med artikkel 16 og 17 i forordning (EF) nr. 1008/2008 før anvendelsesdatoen for denne forordning og forutsatt at vilkårene for disse tjenestene angitt i forordning (EF) nr. 1008/2008 er oppfylt.
2. Medlemsstatene skal i perioden nevnt i nr. 1 bokstav e) treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de offentlige tjenestene som anses som nødvendige, opprettholdes etter utløpet av nevnte periode, i samsvar med artikkel 16 og 17 i forordning (EF) nr. 1008/2008.
3. Medlemsstatene skal verken forhandle eller inngå bilaterale avtaler eller ordninger med Det forente kongerike om saker som omfattes av virkeområdet for denne forordning med hensyn til den perioden denne forordning er i kraft. Med hensyn til denne perioden skal de i forbindelse med lufttransport ikke gi britiske luftfartsselskaper andre rettigheter enn dem som gis ved denne forordning.

*Artikkel 5***Avtaler om samvirkende markedsføring**

1. Lufttransporttjenester i samsvar med artikkel 4 i denne forordning kan ytes innenfor rammen av avtaler om samvirkende markedsføring, slik som reservasjon av kapasitet eller felles rutenumre, på følgende måter:
 - a) Det britiske luftfartsselskapet kan fungere som markedsansvarlig transportør etter avtale med enhver utførende transportør som er et EU-luftfartsselskap eller et britisk luftfartsselskap, eller med enhver utførende transportør fra en tredjestat som i henhold til unionsretten eller eventuelt i henhold til den eller de berørte medlemsstatenes rett har de nødvendige trafikkrettighetene samt retten for sine luftfartsselskaper til å utøve disse rettighetene innenfor rammen av den aktuelle avtalen.
 - b) Det britiske luftfartsselskapet kan fungere som utførende transportør etter avtale med enhver markedsansvarlig transportør som er et EU-luftfartsselskap eller et britisk luftfartsselskap, eller med enhver markedsansvarlig transportør fra en tredjestat som i henhold til unionsretten eller eventuelt i henhold til den eller de berørte medlemsstatenes rett har de nødvendige trafikkrettighetene samt retten for sine luftfartsselskaper til å utøve disse rettighetene innenfor rammen av den aktuelle avtalen.
2. Anvendelse av avtaler om samvirkende markedsføring, enten som utførende transportør eller som markedsansvarlig transportør, skal ikke under noen omstendighet føre til at et britisk luftfartsselskap utøver andre rettigheter enn dem som er angitt i artikkel 4 nr. 1.
3. De rettighetene som gis til britiske luftfartsselskaper i henhold til nr. 1, skal ikke under noen omstendigheter tolkes slik at de gir luftfartsselskaper fra en tredjestat andre rettigheter enn dem de har i henhold til unionsretten eller i henhold til den eller de berørte medlemsstatenes rett.
4. De berørte medlemsstatene skal kreve at avtalene nevnt i nr. 1 skal godkjennes av deres vedkommende myndigheter med henblikk på å kontrollere at vilkårene i denne artikkel og gjeldende krav i unionsretten og nasjonal rett, særlig med hensyn til sikkerhet, er oppfylt.

*Artikkel 6***Leasing av luftfartøyer**

1. Ved utøvelsen av rettighetene i artikkel 4 nr. 1 kan et britisk luftfartsselskap yte lufttransporttjenester med sine egne luftfartøyer og i alle følgende tilfeller:
 - a) Med luftfartøyer som leies uten besetning fra en utleier.
 - b) Med luftfartøyer som er leid med besetning fra et annet britisk luftfartsselskap.
 - c) Med luftfartøyer som er leid av luftfartsselskaper fra andre stater enn Det forente kongerike, forutsatt at leasingen er berettiget på grunnlag av ekstraordinære behov, sesongbestemte kapasitetsbehov eller behov for å håndtere leiers operasjonelle vanskeligheter, og at leasingen ikke overstiger den varigheten som er strengt nødvendig for å dekke disse behovene eller håndtere disse vanskelighetene.
2. De berørte medlemsstatene skal kreve at avtalene nevnt i nr. 1 skal godkjennes av deres vedkommende myndigheter med henblikk på å kontrollere at vilkårene i nevnte nummer og gjeldende krav i unionsretten og nasjonal rett, særlig med hensyn til sikkerhet, er oppfylt.

*Artikkel 7***Behandling av lisenser med hensyn til kravene til eierskap og kontroll**

1. Dersom et luftfartsselskap som har en lisens som er utstedt av en annen medlemsstat enn Det forente kongerike, ikke lenger oppfyller kravene fastsatt i artikkel 4 bokstav f) i forordning (EF) nr. 1008/2008 («krav til eierskap og kontroll») som følge av Det forente kongerikes utmelding av Unionen, skal manglende oppfyllelse av disse kravene som unntak fra artikkel 8 i nevnte forordning ikke påvirke lisensens gyldighet før utløpet av en periode på seks måneder fra den første anvendelsesdagen fastsatt i artikkel 16 nr. 2 første ledd i denne forordning, forutsatt at vilkårene i nr. 2–5 i denne artikkel er oppfylt.

2. Innen to uker etter at denne forordning har trådt i kraft, skal luftfartsselskapet framlegge en plan for korrigerende tiltak for vedkommende lisensutstedende myndighet. Denne planen skal inneholde en fullstendig og nøyaktig redegjørelse for de tiltakene som skal treffes for å oppnå full oppfyllelse av kravene til eierskap og kontroll senest den første dagen etter perioden nevnt i nr. 1 i denne artikkel. Dersom et luftfartsselskap ikke har framlagt en plan innen fristen, skal vedkommende lisensutstedende myndighet, etter å ha gitt det berørte luftfartsselskapet mulighet til å inngi sine merknader, umiddelbart tilbakekalle lisensen, men tidligst fra datoen nevnt i artikkel 16 nr. 2 første ledd, og underrette Kommisjonen om dette. Tilbakekallingen får virkning to uker etter lisensutstedende myndighets beslutning, men tidligst fra datoen nevnt i artikkel 16 nr. 2. Vedkommende lisensutstedende myndighet skal underrette luftfartsselskapet og Kommisjonen om sin beslutning.
3. Dersom det berørte luftfartsselskapet har framlagt en plan for korrigerende tiltak innen fristen nevnt i nr. 2, skal vedkommende lisensutstedende myndighet innen to måneder etter at planen er mottatt, vurdere om tiltakene i planen vil føre til full oppfyllelse av kravene til eierskap og kontroll senest den første dagen etter perioden nevnt i nr. 1, og hvorvidt det virker sannsynlig at luftfartsselskapet vil gjennomføre tiltakene innen nevnte dato. Vedkommende lisensutstedende myndighet skal underrette luftfartsselskapet og Kommisjonen om sin vurdering.
4. Dersom vedkommende lisensutstedende myndighet, etter å ha gitt det berørte luftfartsselskapet mulighet til å inngi sine merknader, mener at tiltakene fastsatt i planen ikke vil føre til full oppfyllelse av kravene til eierskap og kontroll senest den første dagen etter perioden nevnt i nr. 1, eller dersom det virker usannsynlig at det berørte luftfartsselskapet vil gjennomføre tiltakene innen nevnte dato, kan den umiddelbart tilbakekalle lisensen. Tilbakekallingen får virkning to uker etter lisensutstedende myndighets beslutning. Vedkommende lisensutstedende myndighet skal underrette luftfartsselskapet og Kommisjonen om sin beslutning.
5. Dersom vedkommende lisensutstedende myndighet mener at tiltakene fastsatt i planen vil føre til full oppfyllelse av kravene til eierskap og kontroll senest den første dagen etter perioden nevnt i nr. 1, og det virker sannsynlig at luftfartsselskapet vil gjennomføre tiltakene innen nevnte dato, skal myndigheten nøye og kontinuerlig overvåke gjennomføringen av planen og regelmessig underrette Kommisjonen om sine funn.
6. Innen utgangen av perioden nevnt i nr. 1 skal vedkommende lisensutstedende myndighet avgjøre om luftfartsselskapet fullt ut oppfyller kravene til eierskap og kontroll. Dersom vedkommende lisensutstedende myndighet, etter å ha gitt luftfartsselskapene mulighet til å inngi sine merknader, beslutter at luftfartsselskapet ikke fullt ut oppfyller kravene til eierskap og kontroll, skal den tilbakekalle lisensen med virkning fra den første dagen etter perioden nevnt i nr. 1.
7. Dersom Kommisjonen etter å ha gitt vedkommende lisensutstedende myndighet og det berørte luftfartsselskapet mulighet til å inngi sine merknader, mener at vedkommende lisensutstedende myndighet har unnlatt å tilbakekalle den relevante lisensen der en slik tilbakekalling er påkrevd i henhold til nr. 2 eller 6 i denne artikkel, skal Kommisjonen i samsvar med artikkel 15 nr. 3 annet ledd i forordning (EF) nr. 1008/2008 anmode vedkommende lisensutstedende myndighet om å tilbakekalle lisensen. Artikkel 15 nr. 3 tredje og fjerde ledd i nevnte forordning får anvendelse.
8. Denne artikkel berører ikke anvendelsen av andre bestemmelser i forordning (EF) nr. 1008/2008.

Artikkel 8

Likeverdige rettigheter

1. Kommisjonen skal overvåke rettighetene som Det forente kongerike gir EU-luftfartsselskaper, og vilkårene for utøvelsen av dem.
2. Dersom Kommisjonen fastslår at rettighetene som Det forente kongerike gir EU-luftfartsselskaper, verken rettslig eller faktisk tilsvarer de rettighetene som gis til britiske luftfartsselskaper i henhold til denne forordning, eller at disse rettighetene ikke er like tilgjengelige for alle EU-luftfartsselskaper, skal den umiddelbart og for å gjenopprette likeverdigheten vedta gjennomføringsrettsakter for å
 - a) fastsette begrensninger for tillatt kapasitet for ruteflyginger som er tilgjengelig for britiske luftfartsselskaper, og pålegge medlemsstatene å tilpasse britiske luftfartsselskapers driftstillatelser deretter, både eksisterende og nylig tildelte,
 - b) kreve at medlemsstatene avslår, midlertidig opphever eller tilbakekaller nevnte driftstillatelser eller
 - c) innføre finansielle forpliktelser eller driftsbegrensninger.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 15 nr. 2. De skal vedtas etter framgangsmåten for behandling av hastesaker i artikkel 15 nr. 3 dersom det i behørig begrunnede tilfeller av alvorlig mangel av likeverdighet i henhold til nr. 2, er nødvendig av tvingende hasteårsaker.

Artikkel 9

Rettferdig konkurranse

1. Kommisjonen skal overvåke vilkårene for EU-luftfartsselskapers og EU-lufthavners konkurranse med britiske luftfartsselskaper og britiske lufthavner ved yting av lufttransporttjenester som omfattes av denne forordning.
2. Dersom Kommisjonen fastslår at disse vilkårene som følge av en av situasjonene nevnt i nr. 3 i denne artikkel, er merkbart mindre gunstige enn dem som gjelder for britiske luftfartsselskaper, skal den umiddelbart og for å avhjelpe denne situasjonen vedta delegerede rettsakter for å
 - a) fastsette begrensninger for tillatt kapasitet for ruteflyginger som er tilgjengelig for britiske luftfartsselskaper, og pålegge medlemsstatene å tilpasse britiske luftfartsselskapers driftstillatelser deretter, både eksisterende og nylig tildelte,
 - b) kreve at medlemsstatene avslår, midlertidig opphever eller tilbakekaller nevnte driftstillatelser for noen av eller alle de britiske luftfartsselskapene, eller
 - c) innføre finansielle forpliktelser eller driftsbegrensninger.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 15 nr. 2. De skal vedtas etter framgangsmåten for behandling av hastesaker i artikkel 15 nr. 3 dersom det i behørig begrunnede tilfeller av trussel mot økonomisk lønnsomhet for en eller flere av EU-luftfartsselskapers operasjoner, er nødvendig av tvingende hasteårsaker.

3. Gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 2 skal, på vilkårene angitt i nevnte nummer, vedtas for å avhjelpe følgende situasjoner:
 - a) Det forente kongerikes tildeler subsidier.
 - b) Det forente kongerike unnlater å innføre eller effektivt anvende konkurranseretten.
 - c) Det forente kongerike unnlater å opprette eller opprettholde en uavhengig konkurransemyndighet.
 - d) Det forente kongerike anvender standarder for vern av arbeidstakere, sikkerhet, miljø eller passasjerrettigheter som er dårligere enn dem som er fastsatt i unionsretten, eller, i mangel av relevante bestemmelser i unionsretten, dårligere enn dem som anvendes av alle medlemsstatene, eller under enhver omstendighet dårligere enn relevante internasjonale standarder.
 - e) Enhver form for forskjellsbehandling av EU-luftfartsselskaper.
4. Ved anvendelsen av nr. 1 kan Kommisjonen anmode om opplysninger fra vedkommende myndigheter i Det forente kongerike, fra britiske luftfartsselskaper eller fra britiske lufthavner. Dersom vedkommende myndigheter i Det forente kongerike, britiske luftfartsselskaper eller britiske lufthavner ikke framlegger de ønskede opplysningene innen en rimelig frist fastsatt av Kommisjonen, eller dersom de gir ufullstendige opplysninger, kan Kommisjonen handle i samsvar med nr. 2.
5. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 868/2004⁽⁵⁾ får ikke anvendelse på saker som omfattes av virkeområdet for denne forordning.

Artikkel 10

Driftstillatelse

1. Uten at det berører unionsretten og nasjonal rett innenfor flysikkerhet, pålegges britiske luftfartsselskaper for å kunne utøve de rettighetene de gis i henhold til artikkel 4, å innhente en driftstillatelse fra hver medlemsstat der de ønsker å utøve virksomhet.

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 868/2004 av 21. april 2004 om vern mot subsidiering og illojal prispraksis til skade for EF-luftfartsselskaper ved yting av lufttrafikkjenester fra stater som ikke er medlemmer av Det europeiske fellesskap (EFT L 162 av 30.4.2004, s. 1).

2. Ved mottak av en søknad om en driftstillatelse fra et britisk luftfartsselskap skal den berørte medlemsstaten uten unødig opphold gi den relevante driftstillatelsen, forutsatt at
- det søkende britiske luftfartsselskapet innehar en gyldig lisens i samsvar med Det forente kongerikes lovgivning, og
 - Det forente kongerike utøver og opprettholder effektiv myndighetskontroll med det søkende britiske luftfartsselskapet, vedkommende myndighet er tydelig identifisert og det britiske luftfartsselskapet innehar et godkjenningssertifikat for luftfartsselskap utstedt av nevnte myndighet.
3. Uten at det berører behovet for å gi tilstrekkelig tid til å gjennomføre nødvendige vurderinger, har britiske luftfartsselskaper rett til å inngi søknader om driftstillatelser fra den datoen denne forordning trer i kraft. Medlemsstatene har myndighet til å godkjenne slike søknader fra og med nevnte dato, forutsatt at vilkårene for en slik godkjenning er oppfylt. Eventuelle tillatelser som utstedes i den forbindelse, skal tre i kraft tidligst den første anvendelsesdagen fastsatt i artikkel 16 nr. 2 første ledd.

Artikkel 11

Operasjonelle planer, programmer og ruteplaner

- Britiske luftfartsselskaper skal framlegge de operasjonelle planene, programmene og tidsskjemaene for lufttrafikk for vedkommende myndigheter i hver enkelt medlemsstat for godkjenning. Slik framlegging skal gjøres minst 30 dager før operasjonene påbegynnes.
- Med forbehold for artikkel 10 kan de operasjonelle planene, programmene og tidsskjemaene for IATA-sesongen som er igangsatt den første anvendelsesdagen for denne forordning som angitt i artikkel 16 nr. 2, og for den første påfølgende sesongen, framlegges og godkjennes før nevnte dato.
- Denne forordning skal ikke hindre medlemsstatene i å gi EU-luftfartsselskaper tillatelse til å foreta ruteflyging ved utøvelse av de rettighetene de har fått av Det forente kongerike. Når det gjelder disse tillatelsene, skal medlemsstatene ikke forskjellsbehandle mellom EU-luftfartsselskaper.

Artikkel 12

Avslag, midlertidig oppheving og begrensning av en tillatelse

- Medlemsstatene skal avslå, eller eventuelt tilbakekalle eller midlertidig oppheve, driftstillatelsen til et britisk luftfartsselskap dersom
 - luftfartsselskapet ikke kvalifiserer som et britisk luftfartsselskap i henhold til denne forordning eller
 - vilkårene fastsatt i artikkel 10 nr. 2 ikke er oppfylt.
- Medlemsstatene skal avslå, tilbakekalle, midlertidig oppheve, begrense eller pålegge vilkår for driftstillatelsen til et britisk luftfartsselskap, eller begrense eller pålegge vilkår for dets operasjoner, dersom noen av følgende omstendigheter foreligger:
 - Gjeldende sikkerhetskrav er ikke oppfylt.
 - Gjeldende krav knyttet til adgang til, flyginger innenfor eller avgang fra den berørte medlemsstatens territorium med et luftfartøy i luftransport er ikke oppfylt.
 - Gjeldende krav knyttet til adgang til, flyging innenfor eller avgang fra den berørte medlemsstatens territorium for passasjerer, besetning, bagasje, frakt og/eller post om bord på et luftfartøy (herunder bestemmelser om innreise, klarering, innvandring, pass, toll og karantene, eller for postforsendelser, postbestemmelsene) er ikke oppfylt.
- Medlemsstatene skal avslå, tilbakekalle, midlertidig oppheve, begrense eller pålegge vilkår for driftstillatelser for britiske luftfartsselskaper, eller begrense eller pålegge vilkår for deres operasjoner, dersom Kommisjonen pålegger dette i samsvar med artikkel 8 eller 9.
- Medlemsstatene skal uten unødig opphold underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om enhver beslutning om å avslå eller tilbakekalle driftstillatelsen til et britisk luftfartsselskap i henhold til nr. 1 og 2.

*Artikkel 13***Sertifikater og lisenser**

Luftdyktighetsbeviser, kompetansesertifikater og lisenser som Det forente kongerike har utstedt eller erklært gyldige og som fortsatt er i kraft, skal av medlemsstatene anses som gyldige med henblikk på britiske luftfartsselskapers yting av lufttransport-tjenester i henhold til denne forordning, forutsatt at slike sertifikater eller lisenser er utstedt eller erklært gyldige i henhold til, og i samsvar med, minst de relevante internasjonale standardene som er fastsatt i henhold til Chicago-konvensjonen.

*Artikkel 14***Samråd og samarbeid**

1. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter skal ved behov rådføre seg og samarbeide med vedkommende myndigheter i Det forente kongerike for å sikre gjennomføringen av denne forordning.
2. Medlemsstatene skal på anmodning og uten unødig opphold gi Kommisjonen alle opplysninger innhentet i henhold til nr. 1 i denne artikkel eller andre opplysninger som er relevante for gjennomføringen av artikkel 8 og 9.

*Artikkel 15***Komitéprosedyre**

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved forordning (EF) nr. 1008/2008. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikkel 5 i samme forordning anvendelse.

*Artikkel 16***Ikrafttredelse og anvendelse**

1. Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Den får anvendelse fra dagen etter at unionsretten opphører å gjelde for Det forente kongerike i henhold til artikkel 50 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union.

Artikkel 7, artikkel 10 nr. 3 og artikkel 11 nr. 2 får imidlertid anvendelse fra den datoen denne forordning trer i kraft.

3. Denne forordning får ikke anvendelse dersom en utmeldingsavtale inngått med Det forente kongerike i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union har trådt i kraft innen datoen nevnt i nr. 2 første ledd.
4. Denne forordning opphører å gjelde på den første av følgende to datoer:
 - a) Den datoen en omfattende lufttransportavtale med Det forente kongerike, der Unionen er part, trer i kraft eller eventuelt får midlertidig anvendelse.
 - b) 30. mars 2020.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg 25. mars 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

G. CIAMBA

Formann
